בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **21 ביוני 2026**

המאשימה: **מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים:
1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ', ת"ז 042089367
3. איריס אלוביץ', ת"ז 056381353
4. ארנון מוזס, ת"ז 051659159

נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד יהודית תירוש, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד רון לי אשר
ב"כ הנאשם 1: עו"ד עמית חדד ועו"ד ישראל וולנרמן
ב"כ הנאשמים 2 ו- 3: עו"ד ז'ק חן ועו"ד נועה פירר
העד מר אלי לוי

פרוטוקול

הדיון התקיים בבית המשפט המחוזי בירושלים.

פרוטוקול הדיון הוקלט.

העיד: ע"ה 19 – מר אלי לוי – המשך חקירה לעו"ד עמית חדד.

הוגש מוצג: נ/4556.

החלטה

הדיון הבא קבוע מחר, 22.6.2026 בשעה 09:30, לחקירה חוזרת של נאשם 1 על ידי עו"ד עמית חדד.
הדיון יתקיים בבית המשפט המחוזי בתל-אביב.

ניתנה היום ו' תמוז תשפ"ו, 21/06/2026 במעמד הנוכחים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת, סגנית הנשיא

משה בר-עם, שופט

עודד שחם, שופט

תמליל פרוטוקול מוקלט

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בוקר טוב לכולם. היום 21.6.2026, תיק פלילי 67104-01-20. הדיון היום מתקיים בירושלים. מר לוי איפה?

עו"ד עמית חדד: בוקר טוב, רציתי שתי דקות לפני שהוא נכנס, לדבר בכמה נושאים. אחד זו ההחלטה של כבודכם ביחס לרשימת העדים. כבודכם וודאי מודע לזה שההגנה לא חושפת את עדיה מראש.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, אנחנו צריכים להיערך. אם אדוני יגיד לי עוד 5 עדים זה טוב, אבל.

עו"ד עמית חדד: גברתי, עוד רגע, עוד רגע. אני מבקש שנעשה את זה במסגרת דיון, אנחנו רוצים להיות קואופרטיביים, ואני מבקש לעשות את זה במסגרת דיון של 144 ואז גם יש אפשרות לעשות את זה במעמד צד אחד, להציג חלק מהדברים וכו'. אני חושב שזו המסגרת הנכונה יותר, לכן רצינו לבקש. אנחנו מבינים את הדברים ואני רוצה לראות איך אנחנו מרחיבים את המעגל בצורה הזו. זה דבר אחד. דבר שני, יש את המסמכים של זיידנשטדט ושרה דוידי, שביקשתי להשהות את ההחלטה בעניינם עד לדיון היום.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא נתנו החלטה בינתיים.

עו"ד עמית חדד: כן, נכון. אם אפשר, אני לא יודע אם זה זמין עכשיו, אבל שזה יהיה לפניכם, כי יכול להיות שיהיו שאלות שאני אשאל את העד ויכול להיות שהתשובה תהיה שם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו הסתכלנו על זה שוב בבוקר.

כב' השופט משה בר-עם: הצצנו בזה לא מזמן, כן.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הבטנו בזה שוב בבוקר.

עו"ד עמית חדד: אז אני רוצה להסביר. לגבי חוות הדעת של זיידנשטדט, זה למעשה על בסיס מה שהודה העד בדיון הקודם, זה נייר שהוכן באופן לא חוקי לחלוטין ולכן אני חושב שאין חופש שיח. זאת אומרת, ההגנה של חופש שיח בתרשומת פנימית, פשוט לא קיימת על אירוע שכל כולו הוא אסור. זה דבר אחד. הדבר השני זה לגבי שרה דוידי, שם השאלה היא עם מה יצאו לדרך לפני הפרוץ בחודש יוני 2017, זאת שאלה שלדאבוני היינו אמורים לקבל לה תשובה בצווים ובמסמכים שנוגעים לצווים, רק כפי שאנחנו נראה בהמשך היום, אין לנו בדל של ראיות בהקשר הזה, כי אנחנו נראה את זה בהמשך, אני רק מזכיר את זה, ולכן הנתון הזה כשלעצמו הוא נתון מאוד רלוונטי. ולכן אם כבודכם זוכר את הדברים מה טוב, אם לא, אפשר להסתכל תוך כדי במהלך החקירה על זה, רציתי לומר לפני כן, אני חושב שזה ישים את הדברים בקונטקסט.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: יוני 2017 אדוני אומר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נכון, כשיוצאים לפרוץ הראשוני, כבודכם יראה את זה, זה יעלה די מהר, אני אזכיר ואז יכול להיות שיש תשובה לזה, במקום שניכנס לקו שוחות. זאת אומרת, בהקשר הזה הנטלים, ברגע שהתביעה לא פועלת לפי ההנחיות, יש לזה משמעות. המשטרה, סליחה, לא התביעה, יש לזה משמעות, ובכל זאת אנחנו רוצים תשובות חתוכות וברורות, בעיקר כשאפשר לקבל אותן. אז אני אכניס את.

<u>עו"ד ז'ק חן:</u> בוקר טוב. הערה אחת רק לעניין סדרי הדיון. אני בדיון הקודם אמרתי שאני משהה פרק אחד גדול כדי לחשוב עליו שוב, בעקבות מה שהערתם בחקירה החוזרת של מר נתניהו, ובמידת הצורך אני אחקור עליו אחרי שעשיתי בו שינויים. אז עברתי עליו אל מול ההערות ואל מול מה שהיה בדיון הקודם. אני אסתפק בדוגמאות שנתתי, אין צורך בפרק הזה. אני לא אוסיף ואחקור בכלל, גם אני משאיר את הפרק הזה לזמנים אחרים, בסדר?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה שאומר שעורך דין חדד מתחיל.

<u>עו"ד ז'ק חן:</u> בדיוק. אני אגיד גם לחברתי שאז הצוות שלה גם משוחרר מהתייצבות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> 100 אחוז, יופי. תודה רבה. מר לוי, בוקר טוב לך.

ת: בוקר טוב.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> האזהרה עדיין בתוקף, ואנחנו ממשיכים. עורך דין חדד, בבקשה.

<u>עד הגנה 19 – מר אלי ללוי – משיב לשאלות עו"ד עמית חדד</u>

ש: מר לוי, בוקר טוב. אני כבר יכול להרשות לעצמי לקרוא לך אלי? אפשר כבר? הגענו לשלב הזה ביחסים?

ת: אני אקרא לך עורך דין חדד.

ש: אתה יכול לקרוא לי עמית. אין שום בעיה, זה מהרגע הראשון. אני רוצה לתקן איתך דבר אחד. בדיון הקודם אני הצגתי לך שבפרוץ ביוני 2017, רק פרשות 1 ו-2 היו בקנה, או למעשה יצאתם לפרוץ איתן, כשלמעשה התמונה היא הרבה יותר קיצונית. אני אומר לך שרק פרשה 1, שזה התזרים של יס, עם זה יצאתם לפרוץ.

ת: אני לא זוכר את האירועים, את הסדר הכרונולוגי, אבל אם אתה אומר, אז כנראה שזה.

ש: אוקיי, אז בוא אני אעשה לך את הזיכרון. הנה אחד מהדברים שאמרתי מקודם לכבודכם שהוא רלוונטי. אני רוצה להזכיר לך, את פולינה גוזמן אתה מכיר, נכון?

ת: נכון.

ש: מה התפקיד שלה, תזכיר לנו? הייתה חוקרת?

ת: הייתה חוקרת אצלי.

ש: כן. אז הנה החקירה פה. טוב, 26.12.2022, עורכת הדין יהודית תירוש שואלת אותה שאלות, בסדר? בחקירה הראשית. ואז אומרת פולינה, החוקרת גוזמן, התיק התחיל כחשד נגד חברת בזק ונגד

בעלת השליטה של בזק, יורקום ושאול אלוביץ', בחשד לעבירות דיווח, קבלת דבר במרמה שנסובו סביב. עמוד 21,912.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אז רגע, נחכה שזה יהיה מול העיניים.

ש: כן, כן. עוד טיפה למעלה. 912. התיק התחיל חשד נגד. לא, זה 13. לא, לא, פשוט זה עמוד אחד למעלה. אז אני אקריא, בסדר? תכף. פשוט עמוד אחד למעלה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה עמוד אחד למעלה.

ש: בסדר, אבל זה חתוך, זה לא יכול להיות עמוד אחד למעלה. אז במקום לבזבז את הזמן, אני שנייה אקריא. התיק התחיל כחשד נגד חברת בזק ונגד בעלת השליטה של בזק, יורקום ושאול אלוביץ', בחשד לעבירות דיווח, קבלת דבר במרמה שנסובו סביב פעולות חשד לפעולות מכוונות שנעשו בבזק, שנעשו על ידי יס, על מנת להשפיע על הדוחות הכספיים של יס בתוך בזק, וזאת על מנת שיורקום ושאול אלוביץ' יוכלו לקבל את התמורה שהגיעה להם כתוצאה מעסקת בזק שנחתמה במרץ 2015. קודם כל, זו פרשה 1, נכון? אתה עושה כן עם הראש, אם תוכל.

ת: כן.

ש: כן, אוקיי. עכשיו, ספרי לנו. אז סיפרת לנו על חלק אחד של החקירה, ואז היא אומרת זה ראשית החקירה בעצם. ואז שואלת עורכת הדין תירוש, ראשית החקירה הייתה גם פרשה 2 ופרשה 3. מילה על פרשה 2. ואז היא אומרת אז בעצם לאחר שפתחנו בחקירה גלויה בתיק בזק, התגלו ראיות לכך שבתוך בזק הייתה, קראנו לזה פרשת החפרפרת, בעצם דיווחים מתוך החקירה, הוועדה הבלתי תלויה, אתה רואה את זה? אתה גם יכול עכשיו לראות את זה. זאת אומרת, סדר הדברים הוא שיצאתם לפרוץ עם פרשה 1, ואז תוך כדי גיליתם את פרשת החפרפרת, שהיא פרשה 2, נכון?

ת: ייתכן, אני פשוט לא זוכר את הסדר הכרונולוגי, אבל אם היא אמרה את זה, אני סומך על הזיכרון שלה.

ש: כן, היא הייתה גם בתוך המעשה, היא זאת שהייתה מעורבת מאוד בתיק בזק.

ת: בוודאי, הייתה חוקרת בכירה.

ש: ואז היא אומרת ממש בקצרה, שואלת עורכת הדין תירוש ממש בקצרה על זה, בסדר, זה לא התיק שלנו. ואז היא אומרת בעצם שאול אלוביץ' קיבל מידע מתוך הוועדה הבלתי תלויה, שהוקמה לקראת עסקת בזק-יס. ואז חברתי ממשיכה ושואלת, עכשיו אני שואלת אותך על פרשה 3, ובאמת ספרי על החקירה הזאת מתי התחילה ולמה, מה היה החשד? ואז היא אומרת אז החקירה הזאת גם כן התפתחה לאחר שכבר יצאנו לפרוץ למבצע, למבצע הגלוי בתיק בזק, עלה חשד שהמנכ"ל שלמה פילבר, שהיה באותה עת מנכ"ל משרד התקשורת, מקיים ערוץ תקשורת סודי נקרא לו, מול בזק ומול שאול אלוביץ', ובמסגרתו יש קשר ומועברות טיוטות ומועברים מסמכים. סליחה, אני מתרגשת, אני מתנצלת. מועברים מסמכים פנימיים של משרד התקשורת, טיוטות, התייחסויות של עובדי משרד התקשורת לבזק ושאול אלוביץ', שנוגעות להחלטות רגולטוריות שאמור לקבל משרד התקשורת

באותה עת. והערוץ הזה בעצם העלה חשדות לעבירה של מרמה והפרת אמונים של עובד ציבור, ולפיכך פתחנו בחקירה. בעצם ב-12.7 יצאנו לפרוץ נוסף, גם של פרשייה 2 וגם של פרשייה 3. אתה רואה?

ת: אני לא זוכר את הלו"ז, האיחוד הזה נראה לי תמוה, אני חושב שזה היה מדורג, אני לא חושב שזה היה ביחד, אבל יכול להיות שאני טועה.

ש: מדורג, כלומר לפי הזיכרון שלך זה פרשה 1, אחר כך פרשה 2, אחר כך פרשה 3.

ת: נכון.

ש: כשכל פרשה הובילה לפרשה הבאה בתור.

ת: עוד פעם, לגבי 1 ו-2 אני ממש לא זוכר, אבל אני, אם פולינה אומרת, אז אכן, אני מקבל את דבריה.

ש: אוקיי, בסדר. אז זה דרך אגב, כבודכם, דבר שיש לו מענה ואנחנו מניחים בנייר שנמצא אצלכם, אז תכף נראה כמה זה גם מאוד חשוב. עכשיו, לפי מה שהיא מספרת, הפרשות האלו, 2 ו-3, התפתחו לאחר מכן, לאחר הפרוץ, ולאחר הפרוץ הראשוני, ולמעשה אתם יוצאים לפרוץ בהן ב-12.7, ולכן הצווים מה-19.6.2017, מה זה? הנה הפרוץ הראשון שהיה ב-20.6, בהגדרה היו על פרשה מספר 1.

ת: עוד פעם, אני לא יודע לתת לך תשובה מדויקת לגבי.

ש: בהנחה ומה שפולינה אומרת הוא נכון.

ת: לא הוציאו צווים חדשים? אני לא יודע.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני מתנגדת. אני מתנגדת.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אז תצא.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אין בעיה. תצא רגע, כן, אנחנו נעשה את זה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תחזור שוב על המסקנה שהנחת לפניו רק. אתה אומר הפרוץ ב-12.7 של פרשה 2, פרשה 3. זה מה שאמרת לו, נכון? עכשיו, מה הייתה ה-?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> 20.6. ביוני גברתי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> ביוני, אוקיי.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ביוני, 20.6, זה פרוץ פרשה 1. הצווים לקראת הפרוץ, 19.6, בסדר? זה הצו הרלוונטי שממנו משיגים את תיבת הדואר. אחר כך ב-12.7, פרוץ 2 ו-3.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> 12.7.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, 12.7, כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> והשאלה, והשאלה הייתה? רגע, רגע, רגע, רגע. מה הייתה השאלה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> השאלה הייתה שהצו שהוצא ב-19.6 נגע רק לפרשה 1.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> והעד אמר, וזאת העקביות שלי, העד אמר שהוא לא זוכר את סדר הדברים, ואז אמר לו חברי, זאת הייתה השאלה הבאה, בהנחה שמה שפולינה אומרת זה נכון. עכשיו, אני לא

חושבת שאפשר לשאול את העד הזה בהנחה מה שפולינה אומרת זה נכון. אפשר לא להפריע לי, באמת? בהנחה, רק התחלנו, בוקר, אנחנו רגועים, אני קמה ומתנגדת ואני אומרת חברי שאל את העד, העד אמר שהוא לא זוכר את סדר הדברים. עכשיו חברי לא יכול לשאול אותו, לבקש ממנו תשובה בהנחה שמה שאומרת עדה אחרת זה נכון. הציג לו מה שהעדה אחרת אומרת, הוא אומר אני לא יודע, אם זה מה שהיא זוכרת, סביר להניח שהזיכרון שלה, עד כמה שיש ערך בתשובה הזאת. זהו, אין מה לשאול, מה הוא יכול לשאול אותו על בהנחה שמה שהיא אומרת זה נכון? אני חושבת שזאת שאלה לא נכונה. אני מזכירה לבית המשפט שחברי נמצא בחקירה ראשית, בית המשפט אפשר לו, ואנחנו שמנו כוכבית ואמרנו לא נתנגד, בשלב מסוים אמרנו לא נתנגד שהוא מציג דברים של עדים אחרים. לא נתנגד זה לא אומר שום דבר על העמדה העקרונית שלנו, אבל כאן לא נתנגד, נאפשר, ניתן חבל. עדיין חברי נמצא בחקירה ראשית, צריך לזכור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו התנגדות אחרת כבר.

עו"ד יהודית תירוש: שני הדברים, אמרתי כי אני לא רוצה.

כב' השופט משה בר-עם: שאלות היפותטיות בחקירה נגדית אפשר.

אבל הוא לא בחקירה נגדית.

לא, לכן אני מוסיף, בחקירה נגדית אפשר.

נכון, נכון.

עו"ד עמית חדד: אז אני מבקש אישור מבית משפט.

עו"ד יהודית תירוש: ומעבר לזה, בהנחה של, שמשם התחלתי, זה בוודאי לא ...

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אם אדוני צריך אישור, אם אדוני הניח רשימת הערכים ואומר ביוני הייתה רק פרשה אחת, אז למה צריך שהוא יאשר שביוני זה רק 1?

עו"ד עמית חדד: אני אסביר, גברתי, שאלה טובה. גם אני שאלתי את עצמי כשחשבתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כשכתבת אותה.

עו"ד עמית חדד: כן, ולמה? ולמה? נורא פשוט. מה שקורה, אפשר לשים את זה על המסך? אני מנסה להסביר. גברתי, ושוב, זה חוזר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר, אני.

עו"ד עמית חדד: רק שנייה, בית המשפט שאל, אני את אותה שאלה, אני שאלתי את עצמי בדיוק ולכן אני אסביר. מה שקורה זה שבצווים האלו אין כלום, שום דבר, שום דבר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה ממתי?

עו"ד עמית חדד: זה מ-19.6, בסדר? אין כלום שמסביר על מה אנחנו מדברים. כלום, שום דבר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: קיים חשד כי נעשו עבירות לפי חוק עבירות לפי חוק ניירות ערך. עבירות דיווח, חשד לביצוע עבירות לפי חוק העונשין, קבלת דבר במרמה.

עו"ד עמית חדד: ברור שזה לא עבירות של איש ציבור, אין מרמה והפרת אמונים של עובד ציבור, אבל אנחנו לא יודעים כלום. על מה מדובר? זה פרשה 1, זה פרשה 2? אנחנו לא יודעים כלום. יותר מזה, כתוב החשד מבוסס על ידיעות מודיעיניות ומסמכים. פנינו לתביעה, ביקשנו לדעת על מה זה מבוסס. את יכולה להראות את המייל? פנינו, פה דרך אגב, רגע, אני רק אראה, אין פה כלום, אין פה טקסט, אין פה פרוטוקול, אין פה סימנתי מסמכים, אין ב"מ, אין כלום, אין שום דבר. אין כלום, כלום, כלום, כלום, יש סימון בעיגול וחותמת, בסדר? עכשיו, כתוב ידיעות מודיעיניות ומסמכים.

כב' השופט משה בר-עם: אז מה נטען פה?

עו"ד עמית חדד: מה, אדוני?

כב' השופט משה בר-עם: אתה אומר נטען פה לכאורה צו גורף שמאפשר כניסה.

עו"ד עמית חדד: לא, ממש לא, זה לא צו גורף, כי תמיד צו הוא ביחס לחשד הספציפי.

כב' השופט משה בר-עם: לא, אני אומר מה שאדוני, כנראה, אני טוען שלנוכח ההגדרה הכללית של העבירות.

עו"ד עמית חדד: לא, הצו הוא.

כב' השופט משה בר-עם: זה די גורף.

עו"ד עמית חדד: לא, הצו הוא לעולם ביחס לחשד שאתה חוקר, תמיד. ולכן חשוב לי להבין מה חקרת באותו מועד. כי אם חקרת דבר אחד ואחר כך גילית דבר אחר, אתה צריך צו הרחבה, ואחר כך כל החומרים פסולים.

כב' השופט משה בר-עם: אבל לכאורה על פי הצו הזה שמגדיר את העבירות בצורה הכלליות, אז לכאורה אני אומר, ניתן פה היתר יותר גורף.

עו"ד עמית חדד: לא, לא, כתוב שם ביחס לחשד הספציפי, גם זה ברור. רק אנחנו לא יודעים מהצו, הצו לא מגלה לנו מהו החשד הספציפי. עכשיו, המייל שאנחנו ביקשנו, פנינו, רק אני רוצה בכל זאת גברתי, זה חשוב, אם גברתי שאלה, לא, אני אומר, אם כבר גברתי שאלה, אז אני רוצה, כי זה גם במסמכים. פנינו, ביקשנו לקבל את המסמכים, אם לא נלמד מהצו. זאת אומרת, בהקשר הזה אני רק עונה לאדוני, הצו הוא לא רחב, הצו הוא לעולם מצומצם. הוא רק לא מגלה לנו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אני חושבת שהנושא של המסמכים כבר עלה פה.

עו"ד עמית חדד: נכון, בדיון הקודם, גברתי צודקת, אבל אז פנינו בעקבות, אני חושב שגם גברתי הציעה תפנו, אני חושב, יכול להיות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אין כלום.

עו"ד עמית חדד: אז הנה, הנה המענה. לאחר בדיקה שאנחנו, אין בידינו חומרים נוספים הנוגעים לצו. כלומר, הצו לא מגלה לנו מעצמו שום דבר, ואין לנו גם שום דבר שאמור לבוא ולספר לנו, כמובן בניגוד להנחיות, על מה ביקשו אותו. ולכן השאלה שלי, שבהנחה ויצאת לפרוץ עם פרשה 1, כפי שאומרת פולינה, הצו ודאי מתייחס לפרשה 1, כי אין לי דרך אחרת לתת את התשובה.

כב' השופט משה בר-עם: טוב, נשמע את התשובה.

ש: בסדר. אלי אני חוזר על השאלה שלי, בסדר? אז אמרתי בהנחה שמה שפולינה אומרת, שאתה אומר שוודאי היא מכירה וידעת וכולי, שיצאתם לפרוץ עם פרשה מספר 1, אז הצווים שהוצאו לפני הפרוץ מתייחסים רק לפרשה 1.

ת: עוד פעם, אין לי את זה. יש פה פרשנות, אני לא יודע להגיד לך בזה, אם זה המצב המשפטי, אז כן.

ש: אוקיי. עכשיו, שאלת מקודם לפני שיצאת, לא הוצאנו צווים אחרים? אז אני אומר לך שלא, לא הוצאתם צווי הרחבה.

ת: אם אתה אומר וזאת העובדה, אז כנראה זה המצב.

ש: אוקיי, בסדר. עכשיו, אני אגיד לך, הדיוק הזה חשוב בכמה מובנים, כי בוא תאשר לי שפרשה 1, המועדים הרלוונטיים שלה זה סוף 2016. אם אתה רוצה, אני יכול להרחיב טיפה.

ת: עוד פעם, אני ברשותך.

עו"ד יהודית תירוש: רגע, אני מתנגדת לשאלה.

עו"ד עמית חדד: אז שיצא, אין מה לעשות, מותר לך.

עו"ד יהודית תירוש: אתה צריך לצאת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אם יש התנגדות אתה צריך לצאת, סליחה.

ש: אתה ודע מה, אני אנסה לשנות את השאלה, לראות אם נחסוך את זה לחברתי, בסדר? ונחסוך לך גם את היציאה. ננסה. פרשה 1 עסקה בהשפעה על הדיווחים, על הדיווחים לבורסה, נכון? של עסקת בזק-יס.

ת: כן.

ש: יופי. השפעה על התזרים, למעשה.

ת: כן.

ש: אוקיי. והתזרים הוא נכון לסוף שנת 2016.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת לשאלה, אני מתנגדת לשאלה.

ש: אוקיי, חבל. בכל מקרה זה לאחר שהעסקה נחתמה, בסדר? זה בסדר?

: אני רגע, אני.

ש: אני אנסה פשוט לחסוך לך את היציאה.

ת: אולי, אני חושב ש-

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: רק שנייה, לזה שאלה אחרונה יש התנגדות? גברתי עומדת.

ש: אז אני אסביר, אני אזכיר לבית המשפט, ננסה לפרק את זה לכמה חתיכות. סיפור המעשה הוא שנחתמה העסקה בין בזק ליס, ובתנאים שנחתמו, החתימה הייתה במרץ 15'. מרץ 15' נחתמה העסקה, ובתנאים שם נקבע שאם יהיו מדדים מסוימים, יתקיימו תנאים מסוימים, תהיה תמורה נוספת, נכון?

ת: כן.

ש: יופי, אז בוודאי שהתנאים הם תנאים עתידיים, שאנחנו חושבים שהמועדים הרלוונטיים זה סוף 2016, אבל בוודאי שזה אחרי מרץ 15'. כתנאים עתידיים.

ת: תנאים עתידיים, אני רק, עוד פעם, מהזיכרון, ואני חשוב לי להבהיר, אני 9 שנים, אני לא ... את החומר, ויכול שאני פה מערבב, לדעתי, לדעתי התנאים, כמו שאתה אומר, הם תנאים מתמשכים, ולדעתי הם נמשכו אפילו לדוח השנתי של 16' שהתפרסם ב-17'.

ש: 100 אחוז, זה מה שאמרתי.

ת: אז לא, אז יש פה.

ש: אמרתי מאוחר, לא מוקדם.

ת: לא, כי אמרת לי זה לסוף 16', אבל.

ש: אין בעיה, אתה רוצה 17', 17', אבל בוודאי לא לפני מרץ 15'. וודאי, זה תנאים צופי פני עתיד, זה הסיכום.

ת: אוקיי.

ש: לא אוקיי, נכון?

ת: אני לא זוכר את הפרטים ברמה כזו.

ש: וודאי שזה לא רלוונטי בשנת 2014, לפני שנחתם הסכם רכישת בזק-יס.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני מתנגדת לשאלה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אז שיצא, אין בעיה. אני ניסיתי לחסוך, אני מתנצל, לא הצלחתי, לא את הכל אנחנו מצליחים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> השאלה היא אם הוא נותן תאריכים, למה לא צריכים את הוודאי, לא, זה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא, חברי, זה חשוב. שהעד יצא. ראשית, אני שבה ומזכירה, חברי נמצא בחקירה ראשית, הוא צריך לשאול אותו שאלות פתוחות, ולא להניח את התזות שלו, מעבר לזה שהתזות לא מדויקות. זה נכון שתזרים המזומנים, מכניס את בית המשפט לעולם אחר, אבל שמה שהחשד עסק בדוחות כספיים החל מהעסקה, שזה מ-15', אבל ביחס למה שקרה לפני כן. לפני העסקה. האם ניתחו לפני כן ספקים או לא ניתחו לפני כן ספקים, לפני ואחרי. הייתה כאן השוואה, כי העסקה נגעה למהלך עסקים תקין, והיה כן רלוונטיות למה קרה לפני כן, ואיך, והאם ניתחו ספקים לפני כן. לכן השאלה, כשהיא מניחה שמה שבדקתם זה רק מה שקרה אחרי העסקה, היא שאלה לא בהכרח נכונה, ולכן אני מציעה לחברי לשאול שאלה פתוחה, העד יענה מזיכרונו, חברי יעשה מה שהוא מבין, אחר כך בסיכומיו. אבל הוא גם משתמש בחקירה ראשית לא בצורה נכונה, וגם מניח נתונים שהם לא מדויקים בכלל. לא בכוונה, אבל כך זה יוצא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני לא כל כך מבין מה רוצה חברתי. לא הבנתי מה מטעה בשאלה, לא מבין מה חברתי רוצה. אם זה הטענה היא ראשית נגדית, זאת טענה שאני.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני חושבת שהטענה שזה רק ממרץ 15' ואילך, היא לא בהכרח נכונה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני לא מבין, חברתי מעידה? אני לא מצליח להבין, חברתי מעידה? היא טועה, אבל חברתי מעידה,? אני לא מצליח להבין.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> מה זאת אומרת? אתה מציג נתונים. א', אתה עושה דבר פסול שאתה בחקירה ראשית מציג תזה ונתונים. נתחיל בזה. וב', הנתונים לא נכונים. אני לא מעידה, אני מתנגדת. על בסיס הידע שלי, אני אומרת לך שהנתונים שאתה מניח.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אז אני טוען את ההפך.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אז אתה טוען, אבל אתה לא בחקירה נגדית עכשיו לטעון. תוכיח את זה באמצעות עדים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אשנה את השאלה, חבל על הזמן. אני אשנה את השאלה, בסדר? אני אשנה אותה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אולי כדאי שתשאל עכשיו שאלה פתוחה, הרי לא.

ש: חברתי, חבל, אני אמרתי שאני אשנה את השאלה. תפרט בבקשה עד כמה ואילו סיבות היו לכם לחפש ביחס לפרשה 1, מסמכים בשנת 2014 בתיבת הדואר של שאול אלוביץ'.

ת: להערכתי, עוד פעם, אני, מהזיכרון, האירוע של עסקת בזק-יס זה אירוע שנמשך על פני שנים, הניסיונות לגלגל את העסקה הזאת. היו לה שלבים רבים, היו לה כישלונות בדרך, היו שם אירועים עם הרשות להגבלים עסקיים, ולכן אני מעריך, עוד פעם אני לוקח פה אחריות, לכן הייתה רלוונטיות לחקור גם שנים לאחור.

ש: כן? של מה? בוא, תשתף אותנו.

ת: אני לא, אני עונה לך באופן כללי, עורך דין חדד.

ש: היית עבירה של, חשד לביצוע עבירה?

ת: מה?

ש: מה הבעיה עם רשות התחרות? איזה חשד לביצוע עבירה?

ת: אני אומר, כדי להבין את השתלשלות העניינים, אתה צריך, עוד פעם אני חושב שמבחינה, כחוקר אתה צריך לבחון את כל ציר הזמן של האירוע הזה.

ש: זה מופיע בתדריך?

ת: אני לא יודע, אני באמת לא יודע.

ש: שנוכל ללמוד אם סיפור כזה מופיע.

ת: אני לא זוכר.

ש: אם, רק שאני רוצה להבין מה אתה אומר, כדי לבדוק האם מישהו עשה מניפולציה ביחס לתנאים מתנים שנקבעו במרץ 2015 שהם צופים פני עתיד, כמו שאתה אמרת, 16', אולי 17', לשיטתך

יש צורך לקחת את תיבת הדואר ולחפש באירועים בשנת 2014? בהגבלים עסקיים? תסביר את הקשר. או שאתה מבולבל או שאני מבולבל.

ת: אמרתי את כל מה שאני יכול להגיד על סמך הזיכרון לאחר 9 שנים שלא ראיתי את הכל.

ש: איפה אני יכול למצוא תשובות לזה? אני רוצה למצוא תשובות, למד אותי. איפה בחומר?

ת: בתיק החקירה.

ש: אבל אין בתיק החקירה.

ת: אין בתיק החקירה מה?

ש: למשל, בצו לא כתוב על מה הוא מתייחס, לאיזה מועדים.

ת: אני לא ניסחתי את הצו ואין לי.

ש: אוקיי, אז אם לא בצו, אז איפה? איפה זה כן יהיה? באיזה מייל? בהתכתבות? בוא תלמד אותנו.

ת: אני לא יכול ללמד.

ש: אתה לא יכול ללמד אותנו. טוב. תגיד לי, אני עובר ל-14. בדיון שעבר, אתה סיפרת לנו על פגישה שקיימת עם אריה זיידנשטדט ועל ההוראה שמסרת לו בעקבות הפגישה הזאת. אתה זוכר?

ת: אתה מדבר על הבקשה לרכז את כל החומרים?

ש: לא לרכז, להפיק ולחפש בדואר אלקטרוני את כל החומרים, כן.

ת: לרכז. אני חושב שהייתה ידיעה מוקדמת שיש חומרים נוספים, לדעתי זה נאמר, אולי אפילו בזמן אמת, וביקשתי לרכז.

ש: ממי זה נאמר?

ת: אני מעריך שאריה אמר לי את זה.

ש: שיש חומרים נוספים?

ת: כן, שבקשות מהסוג הזה קיימות, קיימים לא מעט.

ש: ואז אתה ביקשת ממנו לך תפיק את כל הבקשות שיש במייל בנושא הזה.

ת: תרכז אותם, כן.

ש: תרכז זה כאילו.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> פעולה הבאה. קודם כל צריך להפיק ולאחר זה לרכז.

ת: תפיק ותרכז, כן.

ש: לא צריך לברוח מזה. מה שעשית, עשית.

ת: אני לא רואה הבדל גדול, אבל בסדר.

ש: לא, לרכז זה עכשיו אני מרכז את הדפים פה. אם אני צריך ללכת למחשב, להדפיס את החומרים וכולי, זה דבר אחר. זה ברור. זה לא לרכז, זה להפיק.

ת: אוקיי.

ש: אז אתה נתת לו הוראה להפיק את כל המיילים הרלוונטיים שקשורים לבקשות ביחס לסיקור, לרכז אותם ולהביא אותם אליך.

ת: נכון.

ש: אוקיי, בסדר. עכשיו אני רוצה להראות לך את העדויות שקיבלנו בהקשר הזה ולקבל את ההתייחסות שלך. כי הרי זיידנשטדט העיד פה, אתה יודע את זה. אמרת שגם הפנו אותך לזה.

ת: כן, כן, לכתבות בעניין.

ש: לכתבות בעניין, בסדר. אז מספר זיידנשטדט, ב-26.4.26, עמוד 55,832, תכף נראה את זה גם על המסך, הוא אומר ככה. שקשור לראש הממשלה ולמקורבים שלו, אולי נתחיל קצת למעלה? אבל לא בטוח אם זה התיק הזה,

בזק, או אחת ההסתעפויות שהיו אחר כך, אבל היה חיפוש מחשב שעשתה שרה דוידי, שהייתה חוקרת במודיעין ואני הייתי ראש צוות שלה, אז היא קראה לי והראתה לי, אני לא זוכר כמה במספר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> על מתי אנחנו מדברים פה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אנחנו מדברים על תאריך יולי 2017, בוודאי בלי צו, בוודאי בלי אישור יועץ, בוודאי.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> איזה עמוד?

ש: כנראה סוף יוני, סוף יוני, תחילת יולי, בסדר? סוף יוני, תחילת יולי, אין צו, אין אישור יועץ, אין כלום. בתיק שאולי אפשר לעשות בו מעשה, ובכך לקצר את המשפט, נדבר על זה בהמשך. כן, עוד פעם, אני לא בטוח אם זה התיק הזה, או באחת ההסתעפויות שהיו אחר כך, אבל היה חיפוש מחשב שעשתה שרה דוידי, שהייתה חוקרת במודיעין ואני הייתי ראש צוות שלה, אז היא קראה לי והראתה לי, אני לא זוכר כמה ומספר, אני לא זוכר מה זה היה, אם זה האימייל או תדפיס וואטסאפ, לא יודע, היו שם בקשות שקשורות לסיקור התקשורתי, שקשור לראש הממשלה או למקורבים שלו, אני לא זוכר משהו כזה, ושרה שאלה אותי, כאילו היא אומרת לי מצאתי את זה, מה זה? אמרתי לה תראי, אמרתי לה תראה, אנחנו מונחים כשברגע שיש מעורבות, שעולה משהו שקשור לשר, לחבר כנסת, למישהו בכיר, אנחנו חייבים לעדכן את הפיקוד כי יכול להיות לזה השלכות משפטיות. אז אמרתי שרה, אני לא יודע מה זה ואם זה רלוונטי לנו או לא, ואנחנו לא יכולים להשאיר את זה אצלנו, בוא נעדכן את אלי. ואז ירדנו למטה לקומה 3, לחדר של אלי. אני חושב שהדפסתי את זה קודם, הדפסתי את זה קודם ואז הבאתי את זה לאלי, הוא ראה את זה, הוא חשב שעולים מהדבר הזה, שזה נראה לו שעולים חשדות, חשדות למה? שוחד. הוא אמר לי אני צריך לבדוק את זה או משהו בסגנון, ואמר לשרה ולי לא לשתף את המידע הזה עד שאנחנו שומעים אחרת ממנו. אז קודם כל אנחנו רואים מהעדות של זיידנשטדט שזה לא היה קוריוז בעיניך וזה לא היה דבר שצריך לגרוס אותו כמו שאמרת, שמחכים ליום הגורס, אלא שעולים חשדות לשוחד. למה טענת שיש פה חשד לשוחד?

ת: לדעתי בתקופה, במועד הספציפי הזה לא דיברתי על שוחד.

ש: אז הוא טועה, משקר?

כב' השופט משה בר-עם: אתה זוכר את האירוע?

ת: כן, כן, אני זוכר את האירוע, בוודאי, אני זוכר את האירוע.

ש: אגב, שרה דוידי באה לטעון.

עו"ד יהודית תירוש: שנייה, תן לו רגע.

ת: שנייה, ואמרתי את זה גם פעם קודמת, לא זכרתי שבכלל שרה דוידי היא זאת שהפיקה את החומר. הזיכרון שלי, יכול להיות שהוא שגוי, יכול להיות שזה, שמי שירדו אליי זה עתניאל אפק ואריה זיידנשטדט. יכול להיות ששרה נלוותה אליהם. אני אומר לכם בשיא הכנות, פעם ראשונה שהבנתי שמי שהפיק את זה זו שרה דוידי, זה לפני חודשיים, מתי שהיא העידה פה או שמתי שאריה העיד. עוד דבר אני רוצה לומר פה. יש פה אמירה, שלא זכור לי שמעולם נאמרה על ידי או על ידי, בוודאי לא על ידי, תן לי רגע, שאם יש חומר על שר או ראש ממשלה, אתם חייבים להביא לי את זה. אין דבר כזה, לא נאמר על ידי.

ש: זה גם לא נכון.

ת: לא נאמר על ידי.

ש: אוקיי.

כב' השופט משה בר-עם: מה כן?

ת: מה?

כב' השופט משה בר-עם: מה כן נאמר?

ת: אם יש משהו שאתה חושב שהוא מהווה איזשהו חשד למשהו, ואשר יהיה האדם העומד מאחורי הדבר הזה, מן הראוי, אגב, לא חייבים להביא לי את זה. יכולים להביא את זה למנהל יחידת המודיעין, יכולים להביא את זה לראש הצוות, למנהל יחידת החקירות, בחרו, זה בסדר גמור מבחינתי.

כב' השופט משה בר-עם: לא, אדוני אמר מן הראוי. מן הראוי מה?

ת: אם יש חשד, להציף את זה הלאה, הם לא יכולים לשמור את הדברים האלה. לכן האמירה הזאת, הגיעו אליי עם החומרים, אמרתי לכם את זה גם בפעם הקודמת, זה היה נראה לי משהו מוזר, חריג. קוריוז, לא ייחסתי, אני לא אמרתי את המילה קוריוז ביחס אליי.

ש: אתה אמרת שרצית לגרוס את זה.

ת: שנייה רגע, בוא נעבור שלב שלב, אל תקטע אותי. המילה קוריוז לא ייחסתי אותה לעצמי.

ש: אמרת שאחרים אמרו לך שזה קוריוז.

ת: עוד פעם, לא זוכר את הביטוי המדויק, אבל משהו בזה, זה לא רציני, אוקיי? זה דבר אחד. ואתה אומר שאמרתי שלא לגרוס את זה? זה חומר.

ש: לא, אתה אמרת שרצית לגרוס את זה, פשוט מחכים שהגורס. לא משנה, יש לנו את הפרוטוקול של ה-

ת: לא אמרתי, שנייה, אז תן לי רגע, הבנתי.

ש: אנחנו לא עושים שחזור של הישיבה הקודמת. אני שואל אותך, אמרת חשדות לשוחד? לא אמרת חשדות לשוחד?

ת: לא אמרתי חשדות לשוחד, זה היה נראה לי אירוע חריג, בוודאי לא ייחסתי לזה בעת הזאת איזושהי דרמה, אבל בהחלט משהו שחשבתי שנכון להציג אותו לגורמים נוספים.

ש: כן, סליחה, אני רק מקריא לך שוב מה אריה אומר, אני רוצה לתת לך הזדמנות נוספת. הוא אומר ככה, הבאתי את זה לאלי לוי, הוא ראה את זה, הוא חשב שעולים מהדבר הזה, שזה נראה לו שעולים חשדות לשוחד. זה מה שהוא אומר, אמרת או לא אמרת?

ת: לא אמרתי.

ש: לא אמרת, אז אריה לא אומר אמת פה.

ת: אני חושב שהוא לא זוכר.

ש: לא זוכר.

ת: אולי הוא אמר בין תקופות, כי הנושא של שוחד או חשד לשוחד עלה מספר שבועות לאחר מכן.

ש: שבועות לאחר מכן.

ת: לדעתי.

ש: בסדר. שבועות לאחר מכן, נזכור את זה רק, שבועות לאחר מכן.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אנחנו נמצאים בתחילת יולי, סוף יולי?

ת: אני, עוד פעם, כתוב שם ב-20.6, ראיתי במיילים.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> המפגש. המפגש אצל אדוני.

ש: לא, המפגש הזה, מתי הוא?

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מפגש אצל אדוני.

ש: סוף יוני, מתי זה היה?

ת: לא, ביום שסומנו המסמכים, אני מעריך.

ש: לא, תכף נראה גם את זה.

ת: אז משהו פה לא ברור לי.

ש: תכף נראה, זה גם יש פה כמה מסמכים, יש את מה ששרה מפיקה, יש מה שמפיקים אחרים. חכה, לאט לאט. העלילה, the plot thickens, כמו שאוהבים להגיד. העלילה מסתבכת. בוא נראה, נכון, מה אפשר לעשות? אנחנו חיים בסרט הזה כבר עשור. בוא נמשיך. שוב, אחרי הישיבה הזאת, אתה אומר, רק אני רוצה להבין, אתה מבקש מאריה זיידנשטדט לך תאסוף, תפיק את כל החומרים שיש במחשב, תביא לי אותם.

ת: לא.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מה כן?

ת: כעבור מספר שבועות, למיטב זיכרוני, יש את התאריך, אני מניח, בבקשה להרחבת חקירה. אם יורשה, אם אפשר לשאול מהו התאריך של בקשת ההרחבה?

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> שזה נמצא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שנייה, שנייה, אני מבקש.

ת: לא, זה חשוב לי, כי אני מרגיש שאני פה, תוקעים אותי שדה זמנים 9 שנים לאחור, אני מבקש לדעת מה תאריך הבקשה?

ש: איזה הרחבה?

ת: בקשת ההרחבה, חקירה שעברה לפרקליטות.

ש: אוקיי, זה עם חוות הדעת של אריה זיידנשטדט.

ת: חוות דעת שאני כתבתי את כל החלק הראייתי ביחס לפילבר.

ש: יופי.

ת: ואריה זיידנשטדט כתב את כל החלק שקשור לכתבות והדברים האלה.

ש: רגע, רק שנבין, זה גם חשוב לשאלת למה מספרים רלוונטיים לכבודכם, בסדר? זה חשוב. אני רק רוצה להבין, אז רק אחרי זה ביקשת להפיק את כל החומרים מהמחשב?

ת: אני אומר, שוב פעם.

ש: רק תענה לי, כן או לא.

ת: אני ביקשתי לדעת את תאריך הבקשה להרחבה בחקירה.

ש: אבל מה אכפת לך לענות לי? קודם כל.

ת: כי אני רוצה לדייק.

ש: שנייה, תכף אני, תאמין לי, תאמין לי, לא אסתיר ממך. אני רק מבקש לדעת, בזיכרון שלך, האם רצף האירועים הוא שאחרי שזיידנשטדט כותב את חוות הדעת, אתה ביקשת להפיק חומרים נוספים? זה הכל.

ת: הבקשה להפקת החומרים וריכוזם הייתה מספר שבועות לאחר מכן, למיטב זיכרוני, לאחר הפרוץ של פילבר, בסיום השבוע הראשון או זמן קצר לאחר מכן.

ש: אתה לא עוזר לי. אני שואל אם זה לפני או אחרי שזיידנשטדט כותב את חוות דעתו.

ת: חוות הדעת נכתבה לאחר שביקשתי ממנו לרכז את הכתבות.

ש: אז ביקשת ממנו לרכז את הכתבות לפני שהוא הכין את חוות הדעת.

ת: מן הסתם, באותו יום.

ש: אז משנה לך מתי, מתי הכנתם את הבקשת הרחבה, ... מתי אתה ביקשת.

ת: כי אז אני אתן לך את התאריך המדויק, או בסמוך לאירוע. למה אתה נמנע מלהגיד את התאריך? זה דבר כל כך טריוויאלי ופשוט. יש סיבה? יש סיבה? אני שואל באמת. הרי אנחנו רוצים לתת פה תמונה.

ש: הסיבה היא, קודם כל, כי אני רוצה את מה שיש לך בראש לפני שאנחנו זורקים פנימה נתונים נוספים. אחר כך אני אתן לך עוד נתונים, אמרתי לך שאני לא אסתיר. אני חושב שזה מותר לי. אולי, יכול להיות שאם לא היינו בזה, כבר היינו מקבלים את חוות הדעת מראש, כמו שביקשנו. לא ביקשנו פעולות או כל מיני דברים אחרים, זה בדיוק העניין. לאור העובדה שאנחנו משחקים בפרה עיוורת, ואנחנו עוד כל הזמן גם מכסים את העיניים, גם מסובבים אותנו, כדי שנהיה באיזה ורטיגו כזה. אנחנו רוצים, בסך הכל אני רוצה את הזיכרונות שלך. תכף אני אגיד לך מה התאריכים. תאמין לי, לא אסתיר ממך. אנחנו הולכים לעבור על הנייר הזה, אתה תראה, זה חלק משמעותי בשאלות שיהיו בהמשך. אבל אני רוצה להבין, אז בפגישה הזאת עם זיידנשטדט, שהוא מביא לך מסמכים לשיטתו, אתה לא מבקש ממנו לך תפיק את הכל?

ת: לא.

ש: כי זה ממש סותר את מה שאמרת מקודם.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה לא נכון.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> א', אני מבקש מעורכת הדין תירוש לא לקום ולהגיד שזה לא נכון, לקום ולהגיד זה לא נכון.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שנייה, שנייה, אז אני מבקש.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אמרתי, אני מתנצלת, זה נפלט לי. אני מבקשת להתנגד. שהעד ייצא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אין טעם. אחרי שאמרת שזה לא נכון, אין טעם. אני מתקדם.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מתקדם, אין טעם. אחרי שאמרת שזה לא נכון, אין טעם. עכשיו זה כן נכון, כמובן, מה שאמרת.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא, יש לנו פרוטוקולים.

ש: בסדר, יש לנו גם פרוטוקולים. יש לנו את מה שהוא אמר לפני 2 דקות, שכבוד השופט בר-עם, בסדר? לא צריך ללכת רחוק. אז אתה אומר, רק אני רוצה להבין עכשיו את הגרסה לטעמנו החדשה, מגיעים אליך בסוף יוני, מציגים לך מסמכים שקשורים לסיקור, מה אתה עושה?

ת: לוקח את המסמכים האלה ומציג אותם למספר גורמים.

ש: לוקח אותם ומציג אותם למי?

ת: למנהלי היחידות, ליועץ המשפטי, לפרקליטות, למיטב זיכרוני לליאת בן ארי, פרקליטת המחוז, ונדמה לי שגם הפרקליטים המלווים.

ש: אוקיי, אז אתה מציג את זה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> ליועץ המשפטי שלך?

ת: מחלקת החקירות, ערן שחם שבי.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אוקיי.

ש: יופי. מישהו, אתה אומר למישהו, תשמע, אני הולך להפיק מסמכים נוספים כאלו, מישהו מהם יודע שאתה הולך להפיק מסמכים נוספים כאלו?

עו"ד יהודית תירוש: סליחה, סליחה, רק רגע. אני מתנגדת לשאלה. אני מבקשת שהעד ייצא. אני מבקשת שהעד ייצא. מה?

עו"ד עמית חדד: איזו התנגדות יכולה להיות? בסדר, מופתע, אולי.

עו"ד יהודית תירוש: מה מופתע?

עו"ד עמית חדד: אולי מופתע.

עו"ד יהודית תירוש: כאילו לא, כאילו לא היינו כאן בדיון הקודם. חברי את השאלות האלה, הוא אומר לו זאת גרסה חדשה. כל הדברים האלה שהעד מספר כאן, בדיוק, בדיוק אבל, הוא סיפר בפעם הקודמת, הוא נשאל בפעם הקודמת וסיפר בפעם הקודמת. גם שהוא הראה את הדברים למנהל היחידות ולפרקליטות נדמה לו, ממש באותן מילים, וללאת בן ארי, הוא אמר. הוא גם אמר שאף אחד לא נורא התרשם, הקוריוז, זה היה מה שהוא אמר שהגיבו לו. הוא גם אמר, הוא גם נשאל אם הוא שאל, אם הוא אמר לכל הגורמים האלה שהוא הולך להפיק, הוא אומר להפיק את הדברים האלה, והוא ענה שהוא לא אמר להם שהוא מבקש ממר אריה זיידנשטדט להפיק, הוא נשאל ונענה. הניסיון כאן לשאול שוב, וכאילו יש לנו את כל הזמן שבעולם גם. עם כל הכבוד, בכל זאת מנהל מחלקת חקירות שהיה בתקופה מסוימת, החקירה שלו גם צריכה להיות תחומה לתקופה מסוימת. הוא הרי לא היה בכל תיק 4000, הוא היה רק בתחילת הדרך, צריך לזכור, הוא עזב בנובמבר 2017. אז החקירה צריכה להיות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה ההתנגדות? נשאל וענה?

עו"ד יהודית תירוש: נשאל ונענה, כן, זאת ההתנגדות.

עו"ד ז'ק חן: לא היה פעם אחת שאנחנו שאלנו ונענה.

עו"ד יהודית תירוש: אנחנו לא בחקירה נגדית גם, אנחנו לא בחקירה נגדית.

עו"ד ז'ק חן: ... פעם אחת, פעם אחת בלבד, אלא שוב ושוב ושוב ושוב. וחוץ מזה ... של חברתי לגבי הפעם הקודמת הוא גם לא נכון. יש פער בין הפעם הזו לפעם הקודמת, שהפעם ניכר שהוא עושה איזשהו סוג של מקצה שיפורים, הוא מצדיק לשאול שאלות שגם אם הן מתכתבות עם דברים שנשאלו בפעם הקודמת, מבחינת בסיס אחרת. זה התשובות שלו הבוקר, ... של חקירה.

עו"ד עמית חדד: חברתי חסה על הזמן, אבל ההתנגדות הרי היא הרבה יותר ארוכה מהשאלה הנוספת. מעבר לזה, הצגתי עוד מה שאמר זיידנשטדט, אני רוצה להציג לו גם מה שאמרה שרה דוידי, ומותר לי לחזור לרגע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, שיענה, חבל על כל זה, שיענה.

עו"ד יהודית תירוש: אנחנו נפנה אחר כך לפרוטוקול שיש לנו, להראות שהוא נשאל ונענה בדיוק באותם דברים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורכת הדין תירוש, זו ההחלטה. גמרנו.

עו"ד יהודית תירוש: בסדר גמור.

ש: אז שאלתי אותך, אני חוזר על השאלה. אתה מקבל חומרים מזיידנשטדט, זה מה שאתה זוכר. מה אתה עושה? אתה מראה אותם לכולם, לפי מה שאתה מספר, לאותם גורמים שהזכרת. שאלתי אם אתה מודיע להם, אם הם יודעים שאתה צריך לבקש להפיק חומרים נוספים.

ת: לא הייתה לי שום כוונה בעת ההיא להפיק חומרים נוספים.

ש: אז בוא, תלמד אותנו מתי התפתחה הכוונה הזו להפיק חומרים נוספים?

ת: בפעם הרביעית, כאשר התגבשו חשדות לגבי פעילות פילבר, למיטב זיכרוני. זה, ועוד פעם, המועד כתוב בבקשה להרחבה, רק אז ביקשתי ממנו להפיק את שאר החומרים.

ש: הבנתי, פנית לבית המשפט וביקשת צו?

ת: לא.

ש: לא. והודעת לפרקליטות שאתה הולך לעשות את זה?

ת: שלחתי להם את החומר.

ש: לא, לא, לפני שאתה מבצע את הפעולה הזאת, אתה היית בקשר רציף עם ליאת בן ארי.

ת: לא ביקשתי מהפרקליטות אישור לכך.

ש: לא, אבל הודעת להם?

ת: מה?

ש: הודעת להם?

ת: לא.

ש: לא. יש שם מזכר על זה? על משהו מתוך זה? יש מזכר?

ת: יש בקשה מנומקת, מפורטת, אפשר לאהוב אותה, לא לאהוב אותה, היא עברה לפרקליטות.

ש: טוב, אני אומר לך שהגרסה הזו א' סותרת גרסה קודמת שלך ביחס שלא ביקשת ההרחבה וב' בוא אני אראה לך מה מספרת שרה דוידי ונתקדם משם.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת.

כב' השופט משה בר-עם: מתנגדת למה?

עו"ד יהודית תירוש: לא, אדוני, יש פרוטוקול כבר של עדות אלי לוי. יש כבר פרוטוקול, אני לא אומרת כל שום דבר לתוכן.

עו"ד עמית חדד: אני מבקש, אני מבקש.

עו"ד יהודית תירוש: שיפנה. לא אמרתי לתוכן.

עו"ד עמית חדד: תני לי להתקדם, חסה על הזמן של כולנו.

עו"ד יהודית תירוש: לא, אז אני אומרת, סליחה, כשחברי אומר למר אלי לוי, מאחר שיש כבר פרוטוקול של עדות, כשחברי אומר לו זה סותר גרסה.

עו"ד עמית חדד: היא לא יכולה לדבר כשהוא פה.

עו"ד יהודית תירוש: אני לא אומרת מה, אני לא אמרתי מה.

עו"ד עמית חדד: היא לא יכולה לעשות את זה.

עו"ד יהודית תירוש: אז שהעד ייצא, אני לא מדברת לתוכן. אני מבקשת שהוא יפנה לפרוטוקול, אי אפשר להגיד דברים בעלמא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורכת הדין תירוש, אנחנו מתקדמים. אנחנו רוצים לסיים איתו, אנחנו מתקדמים. תשאל את השאלה, מה השאלה?

ש: גברתי, אני מבקש גם להעיר לעורכת הדין תירוש, לא לדבר כשהעד נמצא פה.

עו"ד יהודית תירוש: לא, אז אני מבקש להתנגד בצורה מסודרת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אדוני צודק שהיא לא צריכה לדבר כשהעד נמצא פה, אבל.

עו"ד יהודית תירוש: אז אני מבקשת להתנגד. גברתי, אז אני מבקשת להתנגד. יש לי זכות, אני כאן, ויש לי זכות להגיד משהו ולהתנגד בצורה מסודרת.

עו"ד עמית חדד: עוד אין שאלה, עוד אין שאלה.

כב' השופט משה בר-עם: בוא נשמע את השאלה.

עו"ד עמית חדד: עוד אין שאלה, עוד אין שאלה, כשתהיה שאלה תתנגדי, עוד אין שאלה.

עו"ד יהודית תירוש: אז אני אחכה לשאלה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מר לוי, אל תענה עד שהשאלה תסתיים.

ש: שרה דוידי העידה גם כאן בבית המשפט, והיא מספרת את הדברים כך, ולכן אמרתי, בוא תשמע. היא זוכרת שהביקור שאצל אריה אייזנשטדט, מה שהוא העיד עליו, היא גם הייתה שם, וזה. היא הייתה שם, וזה עוד לפני שהופקו, עוד לפני שהופקו שלושת המיילים שהראיתי לך בדיון הקודם, בסדר?

ת: לא הבנתי.

ש: היא זוכרת, תכף אני אראה לך, שהביקור, שרה דוידי, אני, עוד מייצרים פה מהומה, את מנסה להתרכז בדברים שאני אומר ויהיה מאוד פשוט. היא מעידה שהביקור אצלך היה לפני שהופקו שלושת המיילים שהראיתי לך בדיון הקודם. אתה זוכר שהראיתי לך שלושה מיילים?

ת: כן.

ש: שלושה, אתה זוכר?

ת: כן, כן.

ש: עם זאב רובינשטיין וכולי, היא מספרת סיפור אחר. היא אומרת ככה, ב-3.5.26, עמוד 56,239, היא אומרת ככה. אני זוכרת שירדנו לאלי, כן? כבוד השופט שחם שואל למה, ואז היא אומרת, מה? למה ירדתם לאלי? הוא מחדד את השאלה. כי אריה רצה להראות את המיילים. לא את המיילים האלה, הכוונה שלושת המיילים שהראיתי לך, בסדר? תכף אנחנו נראה בדיוק כמה מיילים. וכבוד השופט שחם שואל, זה מה שאני רוצה להבין, כי הרי את התכחשת בכלל שבהתחלה הפקת את המיילים האחרים, את אותם מיילים שאריה אומר שהיא הפיקה. אז היא אומרת אני חוזרת ואומרת, היה מייל אחר. ואז כבוד השופט שואל לא, המייל שהזכרת בדיוק, במה מדובר? אמר, אז היא אומרת

לא המיילים האלה. ואז אני שואל לא, המייל שקשור לסטלה, לאיריס. וגברתי שואלת. זאת אומרת שירדתם, רק רגע, ירדתם בקשר למייל ההוא שעליו דיברת כבר קודם? ואז היא אומרת לא, אני לא מכירה את המיילים האלו, הכוונה לשלושת המיילים שזיידנשטדט, אתה טוען שהוא הראה לך.

ת: אני טוען?

ש: שנייה, ואז עוד כבוד השופט שחם שואל אוקיי, אז הוא רצה לרדת לאלי עם המייל המסוים הזה? ואז הוא אומר כן, הוא הדפיס אותו, אפשר בבקשה?

עו"ד יהודית תירוש: כן, סליחה.

ש: הוא הדפיס אותו והוא ירד איתו למטה, היינו אצל אלי בחדר ואז אני חזרתי למשרד. וכבוד השופט שחם שואל מה היה שם, מה הוא אמר או לא אמר? ואז היא אומרת הוא הראה לו את זה. ומשהו קיבלתם? ואז היא אומרת וזהו, מהרגע הזה אני כבר מודרתי. ואז שואל, סליחה, וכבוד השופט שואל משהו? התייחסות, הנחיה מאלי בשעה שאת היית איתו? בשעה שהראיתם לו? נאמרו דברים באותה הישיבה? לא, הוא לקח, קרא את זה, אמר תודה ואני יצאתי. ואחר כך היא מבהירה, אם אתה רוצה אני אראה לך, שאתה נותרת לבד בחדר עם זיידנשטדט, שאתה ביקשת להשאיר לבד איתו. אז כמה שאלות. קודם כל, למה אתה מוציא את שרה מהחדר? מה העניין שצריך למדר את הגברת דוידי?

ת: אין מצב שאני אגיד לחוקר צא מהחדר ואשאר עם אחרים ואסתודד על משהו שהוא הביא. עוד פעם, זה בניגוד לגישה הניהולית שלי.

כב' השופט משה בר-עם: אדוני אומר אין מצב, אדוני זוכר את האירוע?

ת: שנייה, אני לא זוכר בכלל את שרה דוידי.

כב' השופט משה בר-עם: אדוני אומר אין מצב כי זה משהו כללי?

ת: לא, יש פה איזה דרמה, תצאי מהחדר, בואו נעשה מוזיקה.

כב' השופט משה בר-עם: לכן אני רוצה כעניין מקדים, האם אדוני זוכר את המפגש?

ת: שנייה, אני חוזר עוד פעם. הדבר היחיד שאני זוכר.

כב' השופט משה בר-עם: כן, מה אדוני זוכר?

ת: זה עתניאל אפק ואריה זיידנשטדט יורדים אליי עם מיילים.

כב' השופט משה בר-עם: אין דוידי.

ת: לא זוכר, לא זוכר, יכול להיות שהיא הייתה. אני אומר, זה הזיכרון שלי.

ש: כי כנראה שאתה זוכר סיבוב שני. סיבוב ראשון עם שרה דוד זה לא מיילים, זה מייל אחד, תכף אני אראה לך. ובעקבות זה אתה מבקש מזיידנשטדט כן בקשה כבר אז להמשיך את הבדיקה. אני אראה לך מה היא אומרת, אני אראה לך את זה. דרך אגב, אומרת שרה דוידי שהיא מצאה מייל בודד, לא שלושה מיילים. אני תכף אראה לך את זה. אתה זוכר על מה מדובר, על מה המייל הזה?

ת: אני חוזר שוב, היה אירוע אחד בלבד. אתם הצגתם לי בפעם הקודמת שלושה מיילים עם תאריך, והתייחסתי לזה כפשוטו. זה מה שאני, עוד פעם, אני, עכשיו, אגב, אני אומר לך עוד פעם.

ש: כן.

ת: אני זכרתי שהיה איזשהו מייל שהוא היה קצת יותר, עוד פעם, אולי אני מערבב, כי אחרי זה הגיעו מיילים, אבל מישהו שמייל שהיה בו התנהלות קצת יותר חריגה, בוא נגדיר לה, בוא נגדיר זאת.

ש: טוב, בוא, אני אראה לך.

ת: אני חוזר ואומר, אירוע אחד בלבד.

ש: אירוע אחד, זה מה שאתה זוכר. טוב, בוא נראה מה אומרת, דרך אגב, אני מזכיר, אז דוידי אתה לא זוכר שהוצאת אותה מהחדר, וזיידנשטדט שאומר שאמרת לו שזה שוחד, אתה גם לא זוכר?

ת: לא אמרתי.

ש: שני עדים, עובדים שלך מסורים.

ת: לא אמרתי.

ש: לא אמרת.

ת: בעת הזאת אמרתי זה אולי חריג, בטח לא עם איזו הצהרה בומבסטית.

ש: כמו שניסיתי להבין אותך איך זה חריג, על בסיס מה אתה קובע חריגות, אמרת בהגינותך שאין לך מושג, אבל בוא נראה.

ת: אמרתי בהגינותי, אוקיי.

ש: כן. אז בוא נראה. דוידי מספרת, היא אומרת ככה, היא אומרת שהיא זוכרת מייל אחד, לא שלושה מיילים, והיא אומרת ככה בעמוד 56,247. אני אקריא בינתיים. כן, אני אומר, אני שואל אותה לא יותר מ-10 ימים מהפרוץ, זאת אומרת ימים בודדים, כי אנחנו מדברים על הפקה מחודש יוני, בסדר? שבה את מוצאת מייל אחד שקשור לכתבה על הגברת נתניהו, את קוראת לזיידנשטדט, זיידנשטדט מסתכל והוא אומר בוא. ואז היא אומרת זה גם לא היה כתבה, זה היה מלל כזה. שאלה מלל? מלל. תשתפי אותנו. לא צילום של כתבה, לא צילום ובלי תמונות גם? תשובה בלי תמונות. שאלה בלי תמונות? בלי תמונות, ואז את מפיקה את זה? ואז את אומרת משהו, מספרת ללוי ואז את הולכת? ואז היא אומרת כן. שאלה עם מייל אחד בודד, בטוח? תשובה כן. אתה רואה, הולכים אליך עם מייל אחד, לא שלושה מיילים. אתה זוכר את זה?

ת: עוד פעם, אתם הצגתם לי שלושה מיילים בפעם הקודמת. אני זוכר שירדו אליי עם מיילים.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אדוני זוכר אירוע אחד עם שלושה מיילים? זה מה שאדוני זוכר?

ת: שנייה, לא, אני לא זוכר את המספר. אם היית שואל אותי לפני כל הטררם, הבוחלטריה הזאת, הייתי אומר לך היו מספר מיילים, זה הזיכרון שלי. אירוע אחד בלבד. עתניאל אפק ואריה זיידנשטדט, ייתכן עם שרה דוידי, יורדים ומציגים לי את המיילים האלה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אוקיי.

ש: עתניאל, תראה, אז עכשיו אנחנו יודעים בוודאות שהיו שני מפגשים לפחות, כי עתניאל אפק לא היה בפגישה, לא זיידנשטדט מספר שהוא היה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> איך הוא זוכר? כבר 10 דקות זה מה שאומר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אז אני מציג לו נתונים נוספים.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> הוא דבק בגרסתו.

ש: בוא נראה, אז אני אומר ככה. דרך אגב, רק כשנבין, זה גם חשוב לוחות הזמנים, ושוב, יכול להיות שהיינו יכולים לקצר אם היינו מקבלים חוות דעת של זיידנשטדט. אומרת, רק כשנראה שזה בוודאות מייל אחד, 56,222, כבוד השופט שחם שואל אם לסכם את הנקודה הזאת, מה שאני מבין מהעדות של גברתי, שהיה מייל אחד בלבד שנזכר בו השם של הגברת איריס אלוביץ', שאת רצית לוודא מה הקשר שלה בנושא בזק, ולכן את זה כן הראית. תשובה זה היה לי, זה היה חריג. כבוד השופט שחם אומר חריג. תשובה חריג. אצלי, במיילים האחרים שעברתי עליהם, הקשר הזה עם סטלה הנדל, שהייתה מנכ"לית של בזק, שאול אלוביץ' ואיריס אלוביץ'. ואז אדוני אומר טוב, ולא משנה מה היה התוכן אלא רק השמות, סטלה הנדל, איריס אלוביץ', זה הספיק להתייעץ, זה הספיק להתייעץ וזה המייל היחיד? התשובה זה המייל היחיד. כבוד השופט שחם לא היו מיילים אחרים בוודאות, זה מתוך זיכרונך, את אומרת חד משמעית?. כן, כן, כן. אז אני מציע לך בהזדמנות אחרונה, האם אתה זוכר שזה היה מייל אחד?

ת: מספר המיילים, אמרתי לך, הזיכרון שלי שהיו מספר מיילים באירוע אחד.

ש: טוב, בוא נמשיך. עכשיו, אומרת התביעה בהקשר הזה, אני אנסה לרענן לך את הזיכרון, בהודעה שקיבלנו ממנה ב-20.5.26, היא טוענת שהיא כנראה מצאה את המייל הזה, בוא נראה אותו.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה לא מה שאמרנו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני אקריא, שייתכן שזה המייל.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אבל עמית, רגע, שנייה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כן, לא מה שאמרת, אני אראה בדיוק מה. בהתבסס על הדברים האלה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> ייתכן, אני לא אמרתי שזה כנראה מצאנו את.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> מה היה גם בין ייתכן לבין כנראה? ולמה את מדברת כשהעד פה? אני מבקש, באמת.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> כי אתה מצטט אותנו, אז תראה את מה שכתבנו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תשאל, עורך דין חדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני ביקשתי פעם אחר פעם.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אדוני צודק.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אבל מה אני יכול לעשות?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני אומרת בפעם השלישית שאדוני צודק.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הרי אין פושים ב-ynet כשהתביעה עושה דברים כאלה. אם אני עושה משהו זה פושים ב-ynet בארץ וזה, איזה סיקור חינמי, יש אוסף כזה של כתבות, כשאת, אין כלום, יש צרצרים, לא קורה כלום. לא קורה כלום.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בואו, מה השאלה?

ש: בהתבסס על הדברים האלה, ואחר כך יטענו שנתניהו קיבל סיקור חיובי, בהתבסס על הדברים האלה, המאשימה תפנה את בית המשפט הנכבד למוצג ת/131, שהוזכר גם לעילה, גם שהגברת סטלה הנדל אינה מעורבת בו. מדובר בתכתובת דואר אלקטרוני שעסקה בסיקורה של הגברת נתניהו, התחילה מגורמים אחרים ונשלחה בסוף גם לנאשמים 2 ו-3. כמו כן, על אף שאילן ישועה שלח את הדואר האלקטרוני גם לנאשמים 2 ו-3, בסוף אותו שרשור כתב, די יהודית.

עו"ד יהודית תירוש: אני מדברת איתה, אני רוצה לבדוק משהו, נו, באמת.

עו"ד עמית חדד: אז תסיימי, תסיימי לבדוק. אני אמתין.

כב' השופט משה בר-עם: נתקדם, מר חדד.

ש: ונשלחה בסוף גם לנאשמים 2 ו-3. כמו כן, על אף שאילן ישועה שלח את הדואר האלקטרוני גם לנאשמים 2 ו-3, בסוף אותו שרשור כתב שאול אלוביץ' לאילן ישועה מכתובת הדואר של בזק, שלח גם לאיריס. מהתיאור של גברת דוידי בכללותו, ייתכן כי זאת תכתובת הדואר האלקטרוני אליה היא מתייחסת בנוכחות בית המשפט, מצורף צילום של מרבית תכתובת הדואר, שכאמור אינו מוצג בתיק. אני רוצה להראות לך את זה, זה לא אחד משלושת המיילים שהראיתי לך, ותגיד לי אם זה מזכיר לך שזה הדואר האלקטרוני היחיד שאיתו עלו אליך שרה דוידי ואריה זיידנשטדט.

ת: לא נראה לי, לא זוכר את זה. לא זוכר את המייל הזה. זה כל המייל, השורה הזאת?

ש: לא, לא, מה פתאום? זה שרשור, קראת ביחד איתי.

ת: איזה שרשור?

כב' השופט משה בר-עם: הוא לא ראה את השרשור.

ש: אה, הוא לא ראה את השרשור? הקראתי לך שיש שרשור.

ת: הקראת לי, בסדר. אתה רוצה שאני אתייחס, תראה לי שורה אחת למעלה.

ש: אז עוד שנייה, חכה. אציג לך אותו.

ת: אפשר לקבל את זה לעיוני פה? או שזה רק.

ש: אני לא יודע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתם מעלים?

כב' השופט משה בר-עם: כן, מר חדד.

עו"ד עמית חדד: יופי. לא, אני רוצה שהוא יראה רק, אחר כך אני אמשיך. אבל זה רק חלק. תתחיל מההתחלה, מלמטה.

עו"ד יהודית תירוש: לא, אתם מראים לו רק.

עו"ד עמית חדד: הכל, יהודית.

עו"ד יהודית תירוש: לא, כי היא נתנה לו את התגובה.

עו"ד עמית חדד: יהודית, הכל בסדר.

עו"ד יהודית תירוש: המייל במסך, המייל כולו במסך.

ת: זה כל המייל?

ש: לא. תעשה טובה, תסתכל במסך.

עו"ד יהודית תירוש: עזוב את הנייר, זו התגובה של הפרקליטות.

ת: אני לא יודע מי זה עמית אשל, מיכל קליין.

ש: שאלה טובה, אתה החלטת שזה חשוב, שוחד, להמשיך לבדיקה, כן, ברור שזה חריג.

עו"ד יהודית תירוש: מה, עוד זה? באמת?

עו"ד עמית חדד: די, עורכת דין תירוש.

עו"ד יהודית תירוש: אז די גם אתה, אז די גם אתה, אי אפשר ככה, באמת.

עו"ד עמית חדד: גברתי, זה לא יעבוד, זה שאין פושים ב-ynet ובארץ, זה לא אומר שהם יעשו מה שהם רוצים.

ת: עם העריכה שלי כתוב פה? זה מחוק לגמרי.

ש: כן.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה החלק שאתם רוצים שהוא יראה מכל זה? את הכל?

עו"ד עמית חדד: גברתי, הוא ביקש להראות את הכל.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: או רק את החלק, מה אתם השאלה שלכם?

עו"ד עמית חדד: לא, אני רוצה שהוא יראה את הכל.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: קשורה לחלק התחתון?

עו"ד עמית חדד: לא, תחתון, עליון, אמצעי, את הכל. השאלה היא לא, הוא לא ערך במסמך.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר.

עו"ד עמית חדד: המסמך הזה לפי התביעה, זה המסמך ששרה דוידי הביאה אליו.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת.

עו"ד עמית חדד: ייתכן.

עו"ד יהודית תירוש: אני מבקשת שהעד ייצא ואני מבקשת להתנגד. אני מבקשת להתנגד, אני מבקשת להתנגד לשאלה ושהעד ייצא, אני אעשה את זה קצר, אבל יש לי התנגדות. בבקשה, תצא.

עו"ד עמית חדד: שנייה, שנייה, רגע, תישאר. השאלה שלי, האם זה המסמך? רק אני רוצה שיהיה ברור על מה ההתנגדות. האם זה המסמך שראית?

עו"ד יהודית תירוש: לא, אז אני מתנגדת לשאלה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לשאלה אם זה המסמך שראה?

עו"ד יהודית תירוש: הוא שאל אותו לפני זה.

עו"ד עמית חדד: זאת השאלה.

עו"ד יהודית תירוש: אם התביעה אומרת שזה המסמך שראית, אם זה המסמך שראית.

עו"ד עמית חדד: זה הכל, זו השאלה. די באמת, אחר כך בוכים על זמנו של בית המשפט.

עו"ד יהודית תירוש: אז אתה שואל דברים, ואחר כך אתה מתקן אותם ואז אתה אומר בוכים, אז תתקן מראש.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זו השאלה היחידה.

ת: אני לא זוכר את המייל הזה.

ש: אתה לא זוכר את המייל הזה. האם יש בו משהו חריג במייל הזה שאתה מזהה בו? כי שרה אומרת שראית משהו חריג.

ת: מה השאלה?

ש: האם אתה רואה בו משהו חריג?

ת: עוד פעם, אני לא זוכר שראיתי בכלל את המייל הזה, כך שבזמן אמת לא ברור לי איך ניתן לומר.

ש: תכף אנחנו נראה שבוודאות ראית את המייל הזה וגם את זה, וגם את זה כבודכם, אם היינו מקבלים את החוות הדעת של זיידנשטדט, היינו יכולים לבוא ולהראות לו שהתשובה הזאת היא לא תשובה נכונה. טוב, עכשיו אני אומר לך, ואמרתי לך את זה גם לפני כן, שכוכב הצפון שלך היה כל הזמן הכתבה של גידי וייץ, בסדר? ולכן כשמביאים לך את המייל הזה, אז אתה מדבר על שוחד, ולכן אתה מבקש להעמיק את הבדיקה, כי אתה הכרת את הכתבה של גידי וייץ, זה נכון?

ת: מה השאלה?

ש: האם זה נכון שהכרת את הכתבה של גידי וייץ?

ת: הכרתי את הכתבה של גידי וייץ, כן.

ש: אוקיי, בסדר. עכשיו, המייל הזה שמצאתם, הראשון, ששרה דוידי מוצאת, כך אנחנו מעריכים, כך אומרת התביעה שייתכן שזה המייל, הוא משנת 2016, סוף 2016, שזה לפחות בתקופה רלוונטית אולי, לא בסקופ של החקירה, אסור להפיק אותו, אבל לפחות התקופה. אבל המיילים האלה שהראיתי לך מ-2014, שלושת המיילים, הם מחוץ לתקופה הרלוונטית לשיטתנו. זה כמובן נוגד את הצו גם בהיבט הנושאי, כי סיקור הוא לא חלק מפרשה 1, וגם בתקופת הזמן, כי 2014 לא רלוונטית בפרשה 1. עכשיו השאלה שלי, אתה זוכר כמה מיילים בסופו של דבר הפקתם? לפני, בשלב הזה?

ת: לדעתי עשרות בודדות.

ש: נכון, עשרות בודדות. בלי צו, בלי אישור יועץ?

ת: כפי שתיארתי.

ש: שזה בלי צו ובלי אישור יועץ?

ת: כפי שתיארתי בפעם הקודמת, זו סוגיה משפטית, בטוח ש-

ש: סוגיה משפטית. אם יש צו אין צו, זו סוגיה עובדתית, אבל בוא נתקדם. מאיפה אתה חשבת שיש לך סמכות להנחות את החוקרים שלך להמשיך לחפש במייל של שאול אלוביץ' תוצרים שאין להם שום קשר לחקירת בזק? אתה אמרת.

ת: אני חוזר.

ש: אז בוא תלמד אותנו. תראה, אתה עורך דין, אתה אדם חכם.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> השאלה ברורה, מר חדד.

ת: אני חוזר ואומר, הפקת המיילים נעשתה לאחר חקירת שלמה פילבר, או לאחר התגבשות החשדות של שלמה פילבר. ולכן סברתי שנכון לטובת הרחבת החקירה, להפיק את הכתבות האלה.

ש: שנייה, בוא נעשה סדר. מה שאתה אומר הוא לא נכון. יש את המייל שהפיקה הגברת דוידי, שזה בסוף חודש יוני. בעקבות המייל הזה, זיידנשטדט מפיק עוד שלושה מיילים ב-4.7, בסדר? זה מסומן 4.7. לכן אמרתי, אנחנו נגיע בסוף לתאריכים, וזה לפני החקירה של פילבר. לפני. לכן זה לא נכון מה שאתה אומר, אז אתה רוצה לתקן את התשובה?

ת: אין לי תשובה אחרת.

ש: בסדר.

ת: אני רוצה רגע להוסיף. היה אירוע אחד בלבד, אבל אני אשמח להבין מה אריה אומר לגבי שלושת המיילים האלה.

ש: הוא אומר ששרה דוידי הפיקה אותם.

ת: אוקיי, אז הוא אומר שהיו כמה אירועים כאלו? כי הוא היה בראשון.

ש: הוא אומר ששרה דוידי הפיקה אותם, שרה דוידי אומרת אני לא הפקתי אותם בוודאות.

ת: הוא אומר אירוע אחד או שניים?

ש: זה גם לא נכון. אני עונה לך. עכשיו, אני רוצה בכל זאת להבין. אני רק רוצה בכל זאת להבין. אז אתה מחליט על דעת עצמך, למרות שאמרת לי שאתה מודע לזה שבשביל לחקור ראש ממשלה, לפתוח חקירה נגד ראש הממשלה צריך אישור יועץ. למרות שיש לך, אתה בקשר קרוב עם ליאת בן ארי, עם עורכת הדין יהודית תירוש, עם היועץ המשפטי הפנימי שלכם ערן שחם שביט. אתה מוקף בעורכי דין, אתה בעצמך עורך דין, מכיר את הדין, מכיר את החוק, יודע שיש צורך בצווי הרחבה, עדיין אתה נותן הוראה לפקודים שלך, ללכת ולהפיק חומרים בחודש יולי, בניגוד לצו ובלי אישור יועץ? כי אתה חושב שיש צורך לרכז ולאסוף ולהפיק את כל החומרים?

ת: הבהרתי בפעם הקודמת, לאור התגבשות החשדות נגד שלמה פילבר, שיש מקום לחקור את קו החקירה כפי שמופיע בבקשת ההרחבה בחקירה. ולטובת העניין, ביקשתי להפיק ולרכז את כל המיילים שבנושא הנדון.

ש: רק שנבין, בקשת ההרחבה היא לא לבית משפט, נכון?

ת: לא.

ש: לא. מה שהם אומרים נכון.

ת: סליחה?

ש: בקשת ההרחבה היא לא לבית משפט.

ת: בקשת ההרחבה עברה לפרקליטות.

ש: אוקיי, לא לבית משפט. הרחבה, אישור הרחבה לבית המשפט מעולם לא ביקשת?

ת: לא, לא בתקופתי.

ש: אוקיי, אז עכשיו אני שואל אותך, פעם אחרונה וזו ההזדמנות האחרונה ותענה מה שאתה רוצה.

ת: Last chance.

ש: מבחינתי גם תענה, לא יודע, תענה בצבעים או בריחות, תעשה מה שאתה רוצה. אתה הרי מודע להכל, מודע לצורך בצו, מודע לצורך באישור.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> עורך דין חדד, אדוני שאל אותו הרגע את השאלה.

ש: נכון, אבל לא צריך, אז לא צריך. רציתי להיות נדיב כנראה. בסדר, אני אתקדם. אתה רוצה לראות שהמיילים של זיידנשטדט הם מה-4.7? כי ביקשת לראות. הנה, תסתכל, אתה רואה, 4.7, לפני החקירה של פילבר, לפני. אז אתה יודע עכשיו להסביר לאור העובדה שזה לפני?

ת: אריה צריך להסביר.

ש: אריה צריך להסביר, בסדר. בוא נמשיך, בסדר. תגיד, כשאתה אומר לו חשדות לשוחד, לפי מה שהוא מספר לנו, אתה יכול לספר לנו מאיפה הגיעו החשדות האלו אליך? כלומר, זו מסקנה נאמר בעדינות לא שגרתית. כלומר, אלא אם כן אתה הולך לפי הכתבה של גידי וייץ, אבל זו מסקנה לא שגרתית.

ת: תראה, בקשת ההרחבה בחקירה מפורטת ומנומקת. בסופה, יש גם את הכיוון האפשרי הזה. לדעתי הוא מסויג שם, אם אני לא טועה. כלומר, קיימת אפשרות שהרחבת החקירה תוביל וכיוצא בזה. ואני שוב חוזר ואומר, הרקע לדבר הזה, זו הייתה ההתנהלות של שלמה פילבר בתפקידו כמנכ"ל משרד התקשורת.

ש: נגיע, נגיע להכל, נגיע להכל. תגיד לי, בבקשה שלך, בבקשת ההרחבה לא לבית המשפט, אתה גילית שהחיפוש שבעקבותיו הורית על השגת תוצרים נוספים, ושגם התוצרים הנוספים כולם הושגו בניגוד לדין? זה נכתב שם? נרמז שם?

ת: השאלה בניגוד לדין היא שאלה משפטית.

ש: בניגוד למטרת הצו, זה נכתב על ידך?

ת: שנייה, אני חוזר ואומר, מדובר פה בשאלה משפטית, שאין לי כוונה לנתח אותה על דוכן העדים.

ש: הבנתי, בסדר. יש משהו בחוות הדעת, מבחינתך, כמי שהכין אותה, שלא יכול להיות מגולה להגנה? זאת אומרת, אתה כמי שהכין את זה, מבחינתך, משהו שאתה רוצה, שלא נכון שבית המשפט יחשוף לנו?

ת: מה שבית המשפט יחליט.

ש: אבל מבחינתך אין מניעה.

ת: מבחינתי אין מניעה, זה חומר שעבר לפרקליטות, זה לא חומר ששמרתי אותו ל-

ש: כן, טוב. רק אני אומר כך, בשלושת המיילים שהראיתי לך מקודם, אין שום קשר לפילבר. במייל הנוסף שהצגתי לך של שרה דוידי, אין קשר לפילבר ובוא נעיין עכשיו את דברים נוספים שהופקו

בעקבות הבקשה שלך. ת/ בתיק. בוא נראה את ברקוד 39. שוב, בניגוד לדין, בלי אישור, בלי צו. 73. לא, אני רוצה שבית המשפט יראה את זה. אז נעלה אחד-אחד. נעשה אחד-אחד. דרך אגב, כשביקשת להפיק את כל המסמכים, דיברת על המתודולוגיה איך להפיק אותם ולחפש אותם?

ת: ממש לא.

ש: לא? אז מה, נתת פשוט הוראה כללית, לכו תפיקו לי את הכל, כל מה שקשור לסיקור, בין תאריכים, הגבלת? אמרת משהו?

ת: לא הגבלתי, אמרתי את כל הכתבות, אני מניח עוד פעם, אני משחזר. שוב פעם, מה שמפורט בתוך הבקשה, זה מה שביקשתי.

ש: לא, לא, מעיין אותי מה ההנחיה שלך.

ת: אז אמרתי, תפיק את כל הידיעות שהן בסגנון הזה, שרובינשטיין פונה לאלוביץ' בבקשות סיקור.

ש: ידעת מי זה רובינשטיין?

ת: לא, בתחילת הדרך ממש לא.

ש: אבל בטח בדקת, היית צריך לבדוק מי זה רובינשטיין.

ת: אחרי זה, עוד פעם, גם היום, אני, ההיכרות היא שטחית לחלוטין מבחינת הפרסונה.

ש: טוב, בוא תכף נראה את זה. בוא נראה. אז בוא נראה ברקוד 39.

ת: זה 7 כתוב, אה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה ברקוד 39.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני שואלת.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אז אני לא יודע לענות. ברקוד 39, אתה רואה?

ת: כן.

ש: זה התכתבות עם זאב רובינשטיין.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> רק רגע, שנייה, סליחה. אתם מבקשים להגיש את זה או לא? אחר כך צריך להקריא את זה. איך נדע, בסדר, אבל בסוף. עורך דין פירר, באמת, אני מדברת עם בית משפט.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> גברתי יש ברקוד 39.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא, מה זה ברקוד? לבית המשפט אין את הברקוד ואנחנו אחר כך לא נדע למה העד התייחס, אז או שמקריאים את המסמך.

ש: לא תדעי? אני אומר ברקוד 39, את תדעי.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא, אבל בית משפט, מה זה אני? האולם, בסיכומים איך נוכל להתייחס לזה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ברקוד 39.

עו"ד יהודית תירוש: ברקוד 39 הוא לא מוצג בתיק. או שמקריאים את תוכן הדברים כדי שנדע, ובית משפט ידע בסוף הדרך למה העד התייחס, או שמציגים משהו, מגישים משהו. אלה שתי האפשרויות, אין אפשרות אחרת. אי אפשר להגיד ברקוד 39, כי זה דבר סתום וחברי יודע את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, אולי אדוני פשוט יקריא.

עו"ד עמית חדד: באמת, אני לא מבין מה חברתי רוצה. באמת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: היא רוצה שכשנצטרך לחזור לזה, יהיה לנו ציון איפה לחפש את הדברים.

עו"ד יהודית תירוש: מה זה ברקוד 39? זה לא מהתיק.

ש: א', די בזה שאמרתי ברקוד 39. רוצה חברתי, חבל, אבל אני אקריא. אני אקריא. רוצים? אני חשבתי להיות יותר קצר, אז יהיה יותר ארוך. זה מייל מה-22.7.2014. מה זה? כן, כמובן שאתם עושים את זה לצורך בחינת מעגל חקירה, זה ברור. אתה רואה, מ-22.7.2014, זאב רובינשטיין, אילן ישועה, שאול אלוביץ'. כתוב שלום לכם יקיריי, אני מקווה שאתם והמשפחה בסדר, נתבקשתי להעביר עם בקשה לאלון. אתה מזהה את זה? אתה מייל את זה?

ת: לא. עוד פעם, אני מניח שהוא היה חלק מ-, לפי התאריך, חלק מהמיילים שהופקו.

עו"ד יהודית תירוש: שנייה, נ/3655, אומרת לי חברתי.

ש: אוקיי, אז עכשיו יש לך עוד מוצג. כן, אתה מזהה את זה?

ת: אני חוזר על תשובתי. אני לא מזהה, אני מניח שזה הופק במסגרת הבקשה שלי.

ש: אוקיי, יש פה, תסתכל אם יש פה משהו קשור למר פילבר. תעיין בו, לפני, אחרי, לפנים?

ת: לא.

ש: לא, אין. בוא נעבור להבא בתור, ברקוד 41.

ת: זה משהו אחר, נכון?

ש: כן.

ת: זה פה?

ש: עוד רגע יהיה לך, חכה. אתה יכול להסתכל. זה מייל, אולי חברתי תעזור שוב, אם יש לה מספר מוצג. לי אין.

עו"ד יהודית תירוש: עמוד 6 של אותו נ/

ש: מה זה?

עו"ד יהודית תירוש: עמוד 6 של אותו נ/

ש: עמוד 6 של אותו נ/, אוקיי. אז סקנד פיק, ככה כתוב, זו הכותרת. מזאב רובינשטיין, אילן ישועה, שאול אלוביץ', 7.3.2014. את יכולה להגדיל טיפה? ביקור ראש הממשלה, אני חושב להגדיל טיפה. למעלה. כעת ביקור ראש הממשלה בלוס אנג'לס, כיכבה רעיית ראש הממשלה בקהל וכו', אם תוכל, א', אתה מזהה את המייל הזה?

ת: לא.

ש: לא. אתה יודע, זה אחד מהמיילים שהופקו בעקבות הבקשה שלך, כמו המייל הקודם, נכון?

ת: אני מניח.

ש: מניח. ואתה יכול להגיד לנו מה הקשר למר פילבר, מנכ"ל משרד התקשורת?

ת: שמו לא מופיע על המייל.

ש: לא מופיע, לא, כי הסברת מקודם לבית המשפט, על מנכ"ל משרד התקשורת, ככה נדמה לי. בוא נעבור על ברקוד 80, אולי שם נמצא את פילבר החמקמק הזה. ברקוד 80, מה זה?

עו"ד יהודית תירוש: עמוד 7 לאותו נ/

ש: עמוד 7 לאותו נ/

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עוד פעם, איזה נ/ זה?

עו"ד יהודית תירוש: 3655.

ש: עמוד 7. אוקיי, כתוב, זה מייל מאילן ישועה לשאול אלוביץ'. עכשיו צריך רק נתניהו ושרה אופים עוגות, כך כתוב. עוגיות.

ת: 6 נקודות לאחר מכן.

ש: אני מבקש להתנצל. מה זה?

ת: כן, אוקיי, זה.

ש: את זה אתה זוכר?

ת: מצלצל לי קצת יותר בגלל הציניות וה-

ש: אז את זה אתה זוכר. זה מייל שהופק בעקבות הבקשות שלך.

ת: אני מניח, אם זה בתאריכים האלה, אז כן.

ש: אז רק תוכל, תכוון אותנו למקום שבו פילבר נמצא, מנכ"ל משרד תקשורת דאז?

ת: הוא לא מופיע במייל הנ"ל.

ש: גם פה לא מופיע, מה זה?

כב' השופט משה בר-עם: מדובר במיילים שאדוני סבר שהם מיילים חריגים, זאת אומרת שהיה הצדקה להפיק אותם.

ת: אני אומר עוד פעם, במסגרת הבקשה ביקשתי לרכז את כל הכתבות על מנת.

כב' השופט משה בר-עם: לא, איזה כתבות? אדוני יאפיין מה.

ת: לא, לא, לא מיינתי, לא מיינתי.

כב' השופט משה בר-עם: לא מיין, לאפיין מה אדוני ביקש, כי אדוני אמר ש-

ת: מה זה כל הבקשות שעברו בציר החריג הזה לטעמי.

כב' השופט משה בר-עם: אז זה מה שאני רוצה להבין, את החריגות. כן, שמה?

ת: אני אומר, הציר החריג הזה, שבו לא פעם גם הצד המקבל נראה שלא נחה דעתו מהבקשות האלה, וגם לפעמים הממשל בצד השולח הרגיש לא נוח עם הבקשות. אמרתי, תפיקו את כל הכתבות.

כב' השופט משה בר-עם: באיזה ציר? אדוני דיבר על ציר, הציר, מה הציר?

ת: רובינשטיין-אלוביץ'.

כב' השופט משה בר-עם: אז זה לא קישור לפילבר, בהכרח.

ת: אני אומר עוד פעם, שנייה, שנייה. אני רגע, אני אמרתי את זה גם בפעם הקודמת, אבל נכון אולי לחזור לדברים האלה.

כב' השופט משה בר-עם: כן.

ת: בשלב כלשהו זיהינו מעורבות של שלמה פילבר בנושאים שקשורים לוואלה בצורה כזו או אחרת. אחת הפעמים הייתה העברה של איזשהו מחקר שסוקר דרך הפרסום, דרך הסיקור של ראש הממשלה באתר וואלה, כאשר מי שנדרש להעביר את הדבר הזה זה שלמה פילבר, מנכ"ל משרד התקשורת, לגורם המפוקח שלו, שאול אלוביץ'. על פניו הדבר הזה.

כב' השופט עודד שחם: חברים, העד מעיד, הגברת פירר קמה. זה לא משנה, הגברת תשב.

ת: על פניו הדבר הזה, שנוגע לסיקור, שנוגע לוואלה, בציר לא שגרתי, אני חייב להודות, או חייב לציין, לא להודות, מעורבות של שלמה פילבר. בנוסף, אמרתי את זה גם בפעם הקודמת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה המשמעות? מה החשד? מה אתם חוקרים?

ת: שנייה, אני לא בטוח, מה?

כב' השופט משה בר-עם: אדוני כל הזמן חוזר, אומר פילבר, פילבר, אני רואה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה אתם חוקרים?

ת: שנייה, אני אומר עוד פעם. החקירה של פילבר הולידה התנהלות שאנחנו סברנו שהיא מאוד מאוד חריגה ביחס לדרך ההתנהלות שלו מול חברת בזק. באופן כללי, כרגולטור.

כב' השופט משה בר-עם: לא בשביל הסיקור, לא בהכרח.

ת: שנייה.

כב' השופט משה בר-עם: כן, סליחה.

ת: באופן כללי, סברנו שיש שם הטיה לטובת פעילות, הטיה לטובת בזק בדרך ההתנהלות שלו. במקביל, זיהינו גם לפחות שתי נקודות או שני צמתים שבהם הוא עסק בנושאים שנוגעים לאתר וואלה. אחת מהן נוגעת לאותה העברה של מחקר שסוקר דרך הסיקור של ראש הממשלה באתר וואלה, שהוא, הגורם הרגולטור, המפקח, מעביר לגורם המפוקח. על פניו, מה הקשר? זאת נקודה אחת. נקודה שנייה, נוגעת למיטב זיכרוני על אירוע שבו עלה איזשהו שיח סביב התנגדות לעבודה של עיתונאי במערכת וואלה. אני אפילו לא זוכר את שם העיתונאי או משהו בסגנון הזה. רוצה לומר, מעבר לסיקור, סליחה, מעבר לפעילות החריגה של שלמה פילבר, כפי שפולינה ציינה פה וכפי שכנראה.

כב' השופט משה בר-עם: מה הקשר בין זה לבין המיילים שהוצגו לאדוני? אני לא מבין, בקשר, מזווית פילבר.

ת: לכן, אז אני, שנייה, אני אומר עוד פעם. אגב, אם הבקשה מונחת לפניכם, זה דבר מאוד ברור. יכול להיות שיש פה דבר, אירוע מופרך לחלוטין, אבל זה מאוד מנומק שם. יכול להיות שהנימוק לא טוב.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה מאוד מנומק?

ת: הבקשה להרחבת החקירה.

עו"ד עמית חדד: לא מבית המשפט, מהפרקליטות.

ת: מה, מה?

ש: לא מבית המשפט, מהפרקליטות.

כב' השופט משה בר-עם: הבקשה מהפרקליטות להרחבת.

ת: לא, הבקשה שאני, שאני.

ש: כן, מהפרקליטות. הבקשה מופנית לפרקליטות, לא לבית המשפט.

ת: כן, כן.

ש: זה אחרי, זה אחרי.

ת: מה אחרי?

ש: זה אחרי שאתה מפיק את המיילים.

ת: זה הרקע לכתיבת המיילים.

ש: זה אחרי שאתה מפיק את המיילים.

ת: שנייה רגע, לא, לא, אתה מנסה פה לשים מכשול. אתה מנסה לשים מכשול פה ורצוי לשמוע את העובדות כפי שהיו. ברגע שעלה האירוע של פילבר כפי שציינתי אותו, החלטתי להגיש בקשה להרחבת החקירה ואז ביקשתי את הפקת המיילים, זה לא הפקת המיילים באיזה אירוע בחלל ריק.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מתי זה, רגע, רק רגע. ברגע שעלה האירוע של פילבר, מתי זה?

ת: למיטב זיכרוני, א' זה כתוב בבקשה, אני באמת, אם תגידו לי את התאריך זה יקל עליי. למיטב זיכרוני, לאחר הפרוץ הראשון, כלומר השבוע הראשון של חקירות פילבר, שאני לא זוכר בדיוק מתי הם היו, לדעתי באמצע יולי.

ש: שנייה, בוא, כי אני לא יודע, אתה נותן תשובה והיפוכה ואני רוצה שנהיה מדויקים. את הבקשה לפרקליטות מסרת אחרי שהפקת את המיילים או לפני?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא אמר לפני.

ת: בית המשפט לא.

ש: שמה?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא אמר שקודם הוא הגיש את הבקשה ואז הוא ביקש את ההרחבה.

ש: אז אני רוצה להראות שזה לא נכון, זה מה שאמרתי. פשוט.

ת: שזה לא נכון?

ש: האם קודם כל שלחת את הבקשה לפרקליטות ורק אחר כך הפקת את המיילים?

ת: לא, הפקת המיילים, שנייה, שנייה.

כב' השופט משה בר-עם: בוא, אדוני יבהיר. כן, הפקה.

ת: ככל שאני זוכר, בקשת ההרחבה כוללת פירוט של כל המיילים שהופקו.

כב' השופט משה בר-עם: אה, אז אדוני מפיק את המיילים לפני בקשת ההרחבה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה מה שהוא אמר קודם.

ת: לא, שנייה, שנייה.

ש: דבר והיפוכו של דבר בכל משפט.

ת: כתמיכה לבקשה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אז הפקת את המיילים לפני הבקשה? כי אמרת לרגע הפוך, אז לכן.

ת: אני אומר, זה מקשה אחת, זה, שנייה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: איזה מקשה אחת? עושים פעולות, מה לפני מה? מה לפני מה?

ת: אני אומר עוד פעם. אולי זה לא ברור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: פשוט, יכול להיות.

ת: זה לא שתי בקשות, אני.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: פשוט תבהיר.

כב' השופט משה בר-עם: תבהיר, כן, אני שומעים.

ת: אני בא ואומר, לאחר האירועים סברתי שיש מקום להרחיב את החקירה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה זה אירועים?

כב' השופט משה בר-עם: איזה אירועים?

ת: פילבר, אני אמרתי קודם, אמרתי בהרחבה. כל הראיות שהצטברו במהלך הפרוץ, כל האירוע הזה של המחקר.

כב' השופט משה בר-עם: אדוני ממשיך עם פילבר, אני לא מצליח להבין את המיילים.

ת: המיילים נועדו לתמוך בבקשה. הם כמו ראיות שמצטרפות לבקשה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הבקשה להרחבה החקירה נמצאת לפנינו?

עו"ד עמית חדד: כן, זה נקודת המבט של זיידנשטדט.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אה, על זה אתם מדברים? חשבתי אתם מדברים על משהו אחר.

עו"ד יהודית תירוש: סליחה, רק רגע, אולי שהעד ייצא.

עו"ד עמית חדד: לא צריך, הם מדברים איתי. את יכולה לשבת, עורכת הדין תירוש.

עו"ד יהודית תירוש: לא צריך להתפרץ. אתה לא יודע מה יש אצלם. אתה עונה להם מה יש אצלם? נו, באמת.

כב' השופט עודד שחם: שאלנו את זה בפנינו, הכוונה הייתה אם זה מוצג. אם זה מוצג שהוגש. התשובה היא לא, בסדר.

עו"ד עמית חדד: ואני מבקש בכל זאת פעם תשיעית.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עכשיו, כשאדוני מדבר על זה, אדוני מדבר על חוות הדעת שנמצאת כרגע אצלנו.

עו"ד עמית חדד: נכון, ואני שוב, אני מבקש שאנחנו חוקרים את העד וכשהעד עונה, לא צריך שתהיה תכונה גדולה וכל מיני אמירות, במיוחד כשהעד נמצא ליד הספסלים של התביעה, כמו שהם מרבים להגיד לנו כשאנחנו נמצאים באולם אחר, אז אנחנו מבקשים שקט. העד שומע, מקשיב, הוא מאוד לעומתי, הוא משנה את תשובותיו, אבל עכשיו אני רק רוצה להבין, שוב, הטענה היא שהפקת את זה לפני ששלחת לפרקליטות חוות הדעת. זו התשובה הסופית?

ת: אני חוזר.

כב' השופט משה בר-עם: מבחינת כרונולוגית, מבחינה כרונולוגית.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אל תחזור, פשוט תענה.

ש: כן נכון או לא נכון?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה היה לפני מה?

ת: אני אתן לכם תרחיש אפשרי.

ש: למה צריך תרחיש?

ת: שנייה, רגע, גברתי, גברתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מר לוי, מר לוי, מר לוי. רגע, רגע, תקשיב לשאלה שלי. על פני הדברים אמרת פה, בשני משפטים אחד אחרי השני, שני דברים הפוכים. אולי לא הבנו נכון. פיזית, בפועל, פעולה ממשית, קודם הופקו מיילים ואז הלכו לפרקליטות, או קודם הלכו לפרקליטות, ביקשו הרחבה ואז הופקו מיילים? מה לפני מה? זה הכל.

ת: זה יכול לדון בצוותא חדה, ותני לי רגע לנסות להסביר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כי בדרך לפרקליטות.

ת: שנייה, רגע, תני לי, בבקשה, אם לא, אני אתן לך את הזה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אני לא מבינה למה אדוני לא יכול לענות עניינית. לא יכול להגיד לפני או אחרי.

ת: כי אני אומר עוד פעם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה שתי פעולות.

ת: הבקשה מורכבת משני חלקים. חלק אחד, התשתית הראייתית כלפי פילבר שתומכת בזה, שנייה. החלק השני, שאריה כתב אותו, נוגע לכתבות. ייתכן, אני קראתי לו, אמרתי לו תקשיב, אני הולך לכתוב חוות דעת, תפיק את כל הכתבות. יש מצב שאני כבר התחלתי לכתוב את כל החלק הראשון של הזה, שמתעסק בתשתית הראייתית של פילבר, במקביל לזה שהוא כותב.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו לא שאלנו מה כתבת לפני או אחרי, שאלנו האם המיילים הופכו לפני שהלך, שהעברת את הבקשה לפרקליטות.

ת: לפני שהעברתי לפרקליטות, בוודאי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו הייתה השאלה.

ת: בוודאי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אוקיי.

ת: בוודאי, לפני שהעברתי לפרקליטות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אוקיי, בסדר גמור.

ת: ואם זה לא היה ברור עד עכשיו, אז אני.

ש: אתה רואה שזה לא היה ברור. אתה בטח מעדכן את ליאת תוך כדי שאתה מכין חוות דעת.

ת: לא.

ש: את הפרקליטות המטפלת?

ת: לא.

ש: אף אחד? אתה עושה את זה בחושך, לבד?

ת: שנייה, לאחר שסיימתי את ה-

ש: לפני שסיימת. אתה עכשיו מספר שזה היה תהליך ארוך, שאתה מכין חוות דעת.

ת: שנייה, כתבתי את חוות הדעת, זימנתי את צוות המנהלים שלי, הסגנים שלי, את מנהל יחידת החקירות, את מנהל יחידת המודיעין, את ערן שחם שביט למיטב זיכרוני, אמרתי להם תקשיבו, כתבתי חוות דעת, זה זה, אני מתכוון לשלוח אותה לפרקליטות. הסתכלו, הם קיבלו את זה לפני, כלומר, הישיבה הייתה למיטב זיכרוני אחרי שהם קיבלו את זה במייל, הם קראו והעירו את הערותיהם ושלחתי.

ש: יש מניעה שנקבל את המייל הזה שלך? מבחינתך.

ת: את המייל להם?

ש: כן.

ש: לי אין מניעה, מבחינתי. הם ראו את החוות דעת, זה בוודאות.

ש: טוב, תגיד לי, אמרת שראית דברים שהם חריגים במיילים, שאלתי אותך בישיבה הקודמת מה חריג, לא הצלחת להגיד לי שום דבר אחר ביחס למיילים, ולכן אני שוב שואל אותך, אני נותן לך עוד הזדמנות, הנה, אני מראה לך כבר כמה מיילים. מה חריג פה?

ת: שנייה, קודם כול, בפעם הקודמת הראית לי מייל אחד.

ש: שלושה, לא הראיתי לך אחד, שלושה.

ת: שנייה, רגע, אני מתייחס למייל אחד מבין השלושה כנראה שהראית לי, שבסיומו נאמר משהו, עוד פעם לא זוכר את הציטוט המדויק, אבל היה נראה שלא נחה דעתם מהבקשות האלה של אלוביץ' וזה.

ש: אז מה, למה זה חריג?

ת: שנייה, עוד פעם.

ש: אתה יודע, תמיד כולם מרוצים מכל בקשה?

ת: אני אומר, לי זה נראה חריג כהדיוט.

כב' השופט עודד שחם: אדוני יאפשר לו לענות כי השאלה פתוחה.

ש: אדוני צודק. אדוני צודק.

ת: כהדיוט שלא בקיא בתקשורת, לי זה נראה חריג. אני חשבתי שיש שיקולי מערכת, ויכול להיות שפה באמת אני נאיבי, הם מגיעים מניעים תקשורתיים, עיתונאיים, ושם לפחות מהשורה הזאת אי אפשר לסבור כך. שנייה, רגע, אני גם רוצה להראות כאן. השורה הפה העליונה, היא גם לא מראה שיש פה איזושהי התלהבות גדולה של אילן ישועה ושאול אלוביץ' מהבקשה הזאת, כי הן די בגיחוך, עוד פעם, פרשנות שלי, יכול להיות שאפשר לפרש את זה גם כשיקולים מקצועיים. עכשיו צריך רק נתניהו ושרה אופים עוגיות, 6 נקודות.

ש: מה, באמת, אני מנסה להבין, מה אתה מוצא בזה? נגיד שיש אייטם, אני צוחק עליו, אני בעל העיתון, אני צוחק עליו עם העורך הראשי שלי, שזה אייטם, הוא אייטם מטופש. באמת, תסביר לי, תלמד אותי, מה חריג בזה? אתה יודע בכלל איך מתנהל עיתון?

ת: לא.

ש: לא, אתה יודע איך מתנהל אתר אינטרנט?

ת: לא.

כב' השופט עודד שחם: הוא הגדיר את עצמו כהדיוט, מר חדד, כבר אמר.

ש: אני חושב שיש, טוב, הייתי.

כב' השופט עודד שחם: מר חדד.

ש: לא, לא התכוונתי לעם א', לא, אני חושב שזה לא הדיוט, זה אינטרסטייטמנט, במובן הזה שאין לך שום מושג.

כב' השופט משה בר-עם: לשם לא צריך ללכת, הוא אמר, אפשר להתכוון.

ש: 100 אחוז, רק לא התכוונתי למה שזה.

כב' השופט משה בר-עם: בסדר.

ש: רק אמרת שההתנהלות הייתה של פילבר גם חריגה ביחס לבזק. בדקתם את ההתנהלות שאמרו להוט, סלקום, פרטנר? בסדר, בוא נתקדם, יאללה. התשובה היא שלא בדקתם, אבל בוא נמשיך. 81, ברקוד 81.

ת: זה להרים קרן ולנגוח לשער.

ש: לא, חבל.

ת: מה זה זה? אתה נותן פה את ה-

ש: בוא נתקדם, בוא נתקדם. זה פשוט יום שלם שאני אראה לך שמה הם עושים כאן. בוא נתקדם הבא, 81. תעזרי לי עם איזה עמוד זה בנ/

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני אגיד לך.

ש: כן. אם תוכל פה להגיד לנו מה המעורבות של מר פילבר? זה כבר מ-2013. רק אולי אני אומר עוד משהו בהקשר למיילים הקודמים שהראיתי לך, הם מ-2014, פילבר ממונה רק ב-2015. בהגדרה זה לא יכול להיות קשור לפילבר. בהגדרה, בהגדרה זה לא קשור לפילבר, נכון?

ת: אוקיי.

ש: לא, אני שואל אותך, אתה ידעת את זה, אתה ידעת הרי שהוא מונה רק ב-2015.

ת: הבהרתי שוב פעם את מעורבותו של פילבר בהיבטים שנוגעים לוואלה.

ש: טוב. אוקיי זה מ-2013, גם פה אין פילבר. ברור, הוא בכלל לא קיים בתקופה הזאת. אז כל האמירה שעושים בשביל לבדוק פילבר, זיהית דברים חריגים, פילבר, הכל קשקוש. 82, בוא נמשיך.

ת: רגע, למה אתה קופץ?

ש: אני שואל אם יש פה פילבר, יש שם?

ת: אין פה פילבר, אבל יש פה אמירות שאתה רואה שהגורמים שמקבלים את המיילים האלה לא שבעי רצון.

ש: נו אז מה אם הם לא שבעי רצון? מה זה קשור לפילבר?

ת: סבבה, אוקיי, בסדר.

ש: 82, בוא נמשיך ונראה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה זה הגורמים שמקבלים לא שבעי רצון? זאת אומרת, אתם.

ת: יש פה אמירה, אל תעשה כלום, נבדוק מחר במשרד התקשורת האם הכתבה נכונה. קשה לנו להאמין שהם הגיעו לדרגת שיגעון כל כך גדולה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> בסדר, אבל אם פילבר עוד לא.

ת: פילבר לא מעורב פה, אמרתי. אבל עוד פעם, הוא שאל אותי מה חריג פה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אז על מי אתם מנהלים חקירה פה?

ת: מה זה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אז כלפי מי אתם מנהלים חקירה?

ת: שנייה, אין פה חקירה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אתם מבקשים מיילים.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אדוני מבקש להפיק מיילים.

ת: נכון, ואני שוב פעם חוזר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתם מבקשים להפיק מיילים כי נראה לכם שהמיילים האלה קשורים לעבירה אולי, ואתם מבקשים להפיק אותם. אין עניין להפיק סתם מיילים. פילבר לא קשור כי הוא עוד לא שם, אז מה אתם חוקרים?

ת: שנייה, אני אומר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בחקירה לגבי מה?

ת: אני אומר, יש פה, עוד פעם, בקשה מפורטת ומנומקת. ואני שוב פעם חוזר ואומר, פילבר עסק בעצמו באירועים שקשורים לוואלה, לדרך הסיקור. יש פה אירוע שקודם לו, אבל שהוא יכול בהחלט.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: שפילבר לא מנכ"ל ולא שום דבר.

ת: שנייה, אבל זה ככה, אבל אי אפשר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אז הוא לכאורה.

ת: עוד פעם, אני לא מעיד ולא אומר שום דבר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אבל אני שואלת רק רגע, אתה זה שמעביר ומבקש ... אומרים לך, יש כאן מסמכים שבכלל לא קשורים למינוי של פילבר.

ת: כן, אבל יש פה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא קשור לתקופה שבאה שאחרי שהוא מונה, אז אתם חוקרים איזושהי עבירה, אז עבירה של מי אתם חוקרים?

ת: אני בא ואומר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא של.

ת: אני חוזר ואומר. ההתנהלות של פילבר בנושאים שנוגעים לוואלה עסקו בסיקור של ראש הממשלה, ואם אנחנו עושים צעד קצת לאחור, אנחנו רואים שלאורך כל הדרך, מכיוון שר התקשורת, ראש ממשלה בחלק מהתקופות, יש בקשות לסיקור מהסוג הזה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אז אתם חוקרים עבירות של ראש הממשלה?

ת: שנייה, אני אומר, עוד פעם, זה בקשה להרחבה שפרטתי ונימקתי שיש שם את השורה התחתונה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הרחבה לחקירה לגבי מי?

ת: אז אני בא ואומר, חקירה, כפי שציינתי למיטב זיכרוני בבקשה, אומרת שזה עשוי להגיע גם לראש הממשלה, כי יכול להיות שהיינו נעצרים ברמת הדובר, ברמת לא יודע מה. יש שם, פרטנו שורה של פעולות חקירה שיכול להיות שהיינו באים ואומרים.

כב' השופט עודד שחם: הרעיון הוא בלי קשר לפילבר בכלל.

ת: לא, שנייה רגע, אני בא ואומר.

כב' השופט עודד שחם: כי 2014, מה שמטריד.

ת: מה זה?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מה שמטריד אותנו בקשר לתשובותיו של אדוני, זה שדוחות הזמנים הם לא קשורים לכאורה לפילבר, מזה לכאורה עולה שהעבירה שנחקרת היא גם לא קשורה לפילבר, אלא היא קשורה לאנשים אחרים. זה מה ששואל אותו מר חדד. אדוני מבין?

ת': אני מבין.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> אם אתם בודקים תעבורה של מיילים ב-2013 וב-2014 במועדים שהם לפני פילבר, אז קשה לקשור את התעבורה הזאת לפילבר עצמו. זה אדוני מבין?

ת': אני רוצה לחדד.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> כן.

ת': ההתנהלות של פילבר בכלל מול בזק הייתה חריגה, שבין היתר, קו החקירה שנבחן פה, האם זה לאור מערכת הקשרים בין ראש הממשלה ושר התקשורת באותה עת לבעל השליטה בבזק?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> הבנתי, וכשמערכת הקשרים הזאת היא לאו-דווקא בתקופתו של פילבר, אין חפיפה.

ת': חלקה, אני חוזר ואומר, אי אפשר להתעלם, זה חלק מהאירוע.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> התשובה היא כן? כשאני שואל שאלה של כן ולא בדרך כלל, התשובה היא כן או לא.

ת': מה השאלה?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> שוב, אדוני דיבר על מערכת היחסים בין מר נתניהו לבין מר אלוביץ'. אני שואל אם כשאתם מתייחסים להיבט הזה, זה בלי קשר למר פילבר, כי ראינו שזה בלוחות זמנים, בנקודות זמן, שהן קודמות למר פילבר.

ת': אני חוזר ואומר, יש קשר, רצינו לבדוק קשר בין דרך ההתנהלות של פילבר למערכת היחסים של ראש הממשלה עם בעל השליטה בחברת בזק, אוקיי?

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> למה צריך כל כך אחורה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> האם זה אומר שאתם חוקרים חשד לעבירה של ראש הממשלה?

ת': שנייה, עוד פעם, אני אומר, יש פה בקשה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני שואלת, כמו שאמר השופט שחם, כן או לא.

ת': יש פה, אין פה חקירה. יש פה בקשה להרחבת חקירה שמתבססת על הדברים האלה. זה לא חקירה. יש פה בקשה להרחבת חקירה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מה זה לא חקירה? אדוני לא הורה להפיק את המיילים שאין בינם לבין מר פילבר שום דבר לכאורה, זה תקופה שהוא עוד לא היה. אז מכוח מה אדוני ביקש להפיק את המיילים? אדוני אמר בעדותו שהוא ראה בהם דבר חריג, אדוני אמר חריג.

ת': נכון.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אז חריגות ביחס למה, אם פילבר לא בתמונה בשלב הזה?

ת: אז אני אומר, פילבר בתמונה בקצה התהליך.

כב' השופט משה בר-עם: בקצה התהליך, אבל אדוני מפיק מיילים שמר פילבר לא מוזכר בהם, הוא לא קשור בהם, הוא לא היה בתקופה הזו בכלל גורם רלוונטי. אדוני אומר, מעיד שמדובר בעניין חריג, אז אם לא פילבר מצד אחד, אם מדובר בעניין חריג מצד שני, אז חריגות ביחס למי? מסתכלים על המיילים, רואים שזה תכתובת, אדוני העיד קודם, אולי קשור לראש הממשלה, ואני שואל את אדוני, אם זה קשור לראש הממשלה, מכח מה אדוני מורה להפיק מיילים שקשורים לראש הממשלה?

ת: שנייה רגע, סברתי, ואני אומר את זה, אני חוזר על האמירה שלי, שההתנהלות של פילבר, בין היתר בנושאים שנוגעים לוואלה, בין היתר בנושאים שנוגעים לסיקור ראש הממשלה הם רלוונטיים לבקשה הזאת, ולכן צירפתי את כל הכתבות האלה כחלק, כמקשה אחת. הבקשה מונחת לפניכם, אני אומר את זה ברצינות, היא מנומקת. אפשר לאהוב את הנימוקים, אפשר לחשוב שהם בעייתיים, אפשר לחשוב גם שהם משפטית הם שגויים ולא נכונים, אבל זה העובדות.

כב' השופט משה בר-עם: טוב.

עו"ד עמית חדד: אני אמשיך.

עו"ד יהודית תירוש: רק לפרוטוקול אני אומרת לחברי שברקוד 81.

עו"ד עמית חדד: לא, לא צריך.

עו"ד יהודית תירוש: מה לא צריך? ברקוד 81 שחברתי הציגה על המסך וברקוד 82, רק אני אומרת לפרוטוקול שת/1469 ו-1468, שנדע את זה בסוף. זה הכל.

עו"ד עמית חדד: את צודקת, הכל בסדר. היה עדיף להביא את זה בכתב מאשר להקריא את זה, אבל את צודקת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כשאתה אומר בקשת הרחבה לפרקליטות, עורך דין חדד, כשאתה אומר בקשת הרחבה, מה בעצם אתה מבקש?

ת: צירפתי לתוכנית חקירה מדורגת, מדורגת, שבה אמרתי, כל שלב יובא לאישור מחדש, מתוך הנחה שיכול להיות שזה לא יגיע למטה. זאת אומרת, שורה של פעולות חקירה שבקצה שלהם עשויים להגיע לראש הממשלה, וסברתי שיכול להיות שזה ייעצר בשלב כלשהו, ולכן למיטב זיכרוני אני אומר עוד פעם, אני מרגיש קצת א-סימטריה פה מבחינת זה, הבקשה לנגד עיניכם, אני לפני 9 שנים, אני זוכר שהבקשה היא מאוד מידתית, היא מאוד ברורה עם הבהרה שכל פעולה נחזור אליה, אל הגורם הרלוונטי ונבקש את אישורו להמשך.

כב' השופט משה בר-עם: אומר לאדוני מה מטריד אותי. אני עוקב אחרי העדות של אדוני מתחילת הדרך, אני שומע את מה שאדוני אומר, אדוני אומר, העיד שמדובר במיילים שבעיני אדוני חריגים, היה משהו חריג. נשים את החריגות בצד. אדוני ביקש להפיק את המיילים, משום שבשל העובדה שמדובר במיילים חריגים צריך לעשות איתם משהו ואדוני עדכן את מי שצריך. אנחנו יודעים שהמיילים האלה גם על פי תוכנם, גם על פי לוחות הזמנים לא קשורים לחלוטין לפילבר, יכול להיות

שבדיעבד אדוני אמר אני אלך אחורה, לא יודע לצורך מה. אדוני גם מוסיף ואומר שייתכן שזה כן קשור אולי לראש הממשלה. ואני אומר אם אלה העובדות, אדוני לא סבור שצריך לנקוט איזשהי פעולה מקדימה לפני שמפיקים מיילים שאולי קשורים לראש הממשלה? זה דבר שאדוני יודע שלא צריך לעשות, שזה לא תקין לעשות את זה.

ת': סברתי שהבקשה לכשעצמה, היא בעצם אמורה לתת את המענה לשאלה שלך.

כב' השופט משה בר-עם: אחרי שמפיקים את המיילים אבל. אדוני כבר.

ת': אני סברתי שכדי לבסס את הבקשה שלי, אני צריך להציג את התשתית הראייתית המלאה כפי שהיא.

ש': זאת אומרת בלי צו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בעצם הבקשה, זו הבקשה לחקור בעניינו של ראש הממשלה?

ת': לא, אני אומר עוד פעם, אני.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: או שלא?

ת': מדובר פה בתוכנית שהצעתי, מדורגת, כאשר בקצה שלה.

כב' השופט עודד שחם: לאדוני יש איזשהו קושי להגיד את המילים כן או לא? אנחנו שואלים שאלות נורא פשוטות, ואדוני מתחיל באני אגיד עוד פעם. אדוני לא צריך להגיד עוד פעם, אנחנו שואלים שאלות פשוטות.

ת': אוקיי.

כב' השופט עודד שחם: באופן תיאורטי אפשר היה לחשוב שהן ייענו בתשובות פשוטות.

ת': אפשר לחזור על השאלה?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו בעצם בקשה לחקור חשדות כלפי ראש הממשלה? זו הייתה השאלה.

ת': אני אומר.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אני עוזבת רגע את הפקת המיילים, כי אדוני אומר הפקתי אותם כדי לבסס.

ת': עשויים להגיע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כדי לבסס, רגע. אדוני אומר הפקתי אותם כדי לבסס את הבקשה. הרי אני צריך תשתית את הבקשה, הפקתי את המילים כדי לבסס את הבקשה. אז אני שואלת, הבקשה היא בעצם בקשה לחקור חשדות כנגד ראש הממשלה? עשויים או לא עשויים, אם זו בעצם הבקשה?

ת': לא, אז אני חושב שיש, אין פה מקום לכן ולא, כי התשובה היא עשויים להגיע גם לראש הממשלה, כי יכול להיות שהיינו נעצרים ב-Step one והאירוע היה חדל. אני אומר את זה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בפועל התשובה היא כן.

ת: אמרתי דבריי, אני אומר עוד פעם, עשויים, עשויים להגיע.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: וודאי שאם אתה מבקש לחקור ואם בחקירה לא יתגלה כלום, אז לא תגיע לשום דבר.

ת: שנייה, אני רוצה עכשיו להציג.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אנחנו הולכים לנקודת ... מה אתה מחפש, לא מה תמצא. מה תמצא אתה לא יודע, אני שואלת מה אתה מחפש.

ת: תראי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה אדוני מחפש? זו השאלה.

ת: אז אני אומר, עוד פעם, לא מחפש. חקירה זה לא לחפש.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בודק. סליחה, אני מדייקת.

ת: אני בודק, ואני רוצה רגע לומר, אני יודע שכבודו, אבל חשוב לי הדבר הזה. אני מדבר פה על פי, אני עכשיו רוצה, לצורך העניין, יש לי מנכ"ל משרד ראש ממשלה, מנכ"ל משרד תקשורת, שלטעמי גם היום התנהל בצורה מאוד מאוד חריגה. יש ברשותו פעולה שהוא מבצע, יש פעולה שהוא מבצע, במסגרתה הוא מעביר לשאול אלוביץ', גורם מפוקח שלו, מחקר שעוסק בדרך סיכוי ראש הממשלה. אני יכול להציג את זה בלי בקשת הרחבת חקירה? אני שואל, באמת. אני חושב שאי אפשר היה לעשות, לפחות סברתי, יכול להיות שבטיפשותי, כי יכול להיות שהיינו יכולים לקחת את הבקשה הזאת שהוגשה מסביבת ראש הממשלה או מגורמים אחרים, לבוא לפילבר, באהלן אהלן, כן? בוא, קח את זה.

ש: על מה אתה מדבר? היית צריך לבית משפט עם מה שמצאת ...

ת: אני לא שואל, אבל זה לא השאלה.

ש: שאלת אז אני אענה לך.

עו"ד יהודית תירוש: לא, הוא מדבר עם בית משפט, הוא לא שואל אותך עכשיו.

ש: בסדר, שענה, בסדר.

ת: אז אני אומר, יש לי את החוברת הזאת, אני לא יכול לעשות איתה כלום. כלום, שום דבר לשיטתכם. אני צריך עכשיו לבוא לבית משפט, להוציא צו. יכול להיות שהיה צריך לעשות את זה, לא עשיתי, חשבתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה אמור להיות צו הרחבה.

ת: שנייה. לא, בקשה להרחבת חקירה. עכשיו, אני הייתי הולך לבית משפט.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתה רוצה לעשות ...

ת: שנייה, רגע, שנייה, שנייה. יכול להיות שזה אפשרי. והאמת, אם בית משפט יסבור כך, העתיד ייראה כנראה יותר ברור. ללכת לבית משפט עם שאלה שנוגעת לראש הממשלה, להוציא צו שנוגע לסיקור, בעיניי, אני חשבתי שנכון יותר לעבור את המסלול של הצוות הפרקליטות סלש יועץ משפטי. יכול להיות שזה לא הדבר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אבל זה שני דברים שונים. זה שימוש בחומר וזה חקירה כלפי ראש הממשלה.

ת: צו זה חשד, מה זאת אומרת? יכול להיות שהיה מגיע יועץ והוא אומר לי תגיד לי, על מה אתה עושה? על מה אתה מדבר? על מה אתה מדבר? מה יש פה בכלל?

ש: אלי, מה שיש פה זה חיפוש לא חוקי.

ת: בסדר, אני אומר עוד פעם.

ש: שנעשה פעמיים. הוא לא חוקי בגלל שהוא נוגד את חוק יסוד הממשלה, והוא חיפוש לא חוקי כי הוא נעשה ביחס לצו שקיבלת למטרה אחרת. במובן הזה יש לך פה, רגע, זה לשאלתך. ומה שעושים, דרך אגב, כפי שאתה אישרת לי, כפי שאישרת לי, בסדר? זה צו ביחס לפרשה אחת, לא שתיים, לא שלוש, בטח לא ראש הממשלה. ומה שאתה אישרת לי גם אתמול, לא אתמול, לפני שבועיים או שלושה כשחקרתי אותך, שאתה יודע שיש צורך בצו הרחבה ושאי אפשר להשתמש בחומר אחד. אני שאלתי אותך שאלות כלליות ואתה נתת תשובות ברורות, ברור שאתה יודע, אתה איש פיקח וחכם, שמענו על איכויותיך לפני כן, בסדר? עכשיו אני רוצה, בוא נראה את, רגע, רק עוד.

בוא נראה את, עוד שנייה, בוא נמשיך, כן. בוא נמשיך, מסמך הבא, אני אעשה את זה ברצף כדי לחסוך. עוד רגע, בסוף אני אעשה את הכל, חכה. אני מרכז את הכל, אני אראה לך עוד. אם תוכלו לעזור לי איזה ת/ או נ/ אלו, בסדר? ברקוד 81, 82, 83. רגע, שנייה, נעשה את הכל מרוכז. 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> איבדנו אותך, איבדנו אותך.

ש: אז נעשה חדש. אז אולי נעשה כך, אני אומר את הברקודים, אחר כך, אחרי ההפסקה, אנחנו נעשה פה בדיקה ביחס לנ/ או לת/ כדי לחסוך זמן. מ-82 עד 94. כן, תראי לו אותם, תאשר ביחס לתקופה של פילבר, זה לא קשור לפילבר. תסתכל, תאשר לי את זה. זה קשור רק לראש הממשלה, שכפי שאישרת לבית המשפט, הוא הנמען בחקירה הפרטיזנית שלך.

ת: ככל שמדובר בתאריכים, אני עוד פעם, יש פה עשרות. ככל שמדובר בתאריכים שהם קודמים לכהונתו של פילבר כמנכ"ל משרד התקשורת.

ש: יש גם כמה אחרי, תסתכל אם שם נמצא פילבר.

ת: מה השאלה? מה השאלה?

ש: אם פילבר מופיע שם, נורא פשוט, האם אפשר למצוא את זה ... לפילבר? האם זה קשור לפילבר?

ת: אני חושב שהיכולת כרגע לעבור על כל המיילים, אם אתה אומר.

ש: בוא, נעבור, אז נעבור אחד-אחד. אני רציתי לחסוך, חבל על הזמן, נעשה את זה מסודר. אז אני מצהיר בהקשר הזה, בסדר? ואם חברי רוצים, נעשה את זה כאן. אין פה פילבר, בשום צורה ודרך, מקובל? מקובל. עכשיו, זה גם לא הוצא עם הצו של פילבר. בסדר? אני רוצה שנראה ביחד. אני מזכיר, פילבר לא היה מעורב, פילבר לא היה מעורב בפרוץ הראשון, נכון? זה אישרת לי.

ת: עוד פעם, אני חוזר ואומר, היה דיווח בסוף דצמבר, או בדצמבר 2016 או 2015, אני כבר לא זוכר את התאריך, שנגע לאישורים שלכאורה ניתנו על ידי משרד התקשורת, לחברת בזק, אני כבר לא זוכר את הטרמינולוגיה המדויקת, לכן לבוא ולהגיד שבצו הראשון פילבר או משרד התקשורת לא מעורבים.

ש: זה לא הצו הראשון, חבל, חבל על הזמן.

ת: לא, שנייה רגע. שנייה רגע.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> הנושא הזה של מר פילבר מוצא.

ש: לא, אבל אני רק בכל זאת אומר משהו. תראה שאין עבירה בצו, 19.6.17, אין עבירה של הפרת אמונים של עובד ציבור, תסתכל. חבל, בוא נחסוך את הזמן. זה לא צו שקשור לפילבר. ואם הייתם פועלים לפי החוק, היינו יכולים לבחון.

ת: אני לא אמרתי שהצו קשור לפילבר, אבל הצו נגע בדיווחים מידיים שעסקו בפעילות משרד התקשורת.

ש: זה קשור לפילבר, הצו הזה?

ת: משרד התקשורת זה פילבר באותה עת.

ש: אז זה קשור לפילבר או לא קשור? אתה עונה דבר ואת ההיפך מאותו דבר. אתה יודע, זה מאוד קשה.

ת: תראה, לבוא ולייצר נתק מוחלט בין הדיווחים של חברת בזק למשרד התקשורת באותה עת, זו פעולה מלאכותית. מה שהיה באותה עת, דיווח מאוד משמעותי, מאוד משמעותי, שבמסגרתו ניתן לכאורה אישור על ידי משרד התקשורת לחברת בזק, שאמור היה להקנות לה רכיב מאוד משמעותי בעסקת בזק-יס.

ש: אתה זוכר שהדבר הזה לא התממש? אתם לא חקרתם את זה.

ת: בוודאי שזה. הנושא הזה עלה. הנושא הזה עלה.

ש: יומיים אחרי זה הייתה הודעה, אפשר שנייה? שזה בכפוף לשימוע. ואז מה שקרה זה שהעסקה מומשה בסוף, הכסף הגיע לאלוביץ' על בסיס דברים אחרים, לא קשורים בכלל למשרד התקשורת וביחס להפרדה המבנית. לא קשור. אני שואל שאלה.

ת: אני חושב שזה כן קשור. אז תן לי רגע לנסות להגיד.

ש: תן לי רגע, אלי, אני רוצה לבוא יותר טוב. בתדריך לשרה דוידי נקבל תשובה, לפני הפרוץ הראשון ב-20.6 נקבל תשובה מה חקרתם, אם אני ראה את התדריך של שרה דוידי?

ת: תדריך של שרה דוידי?

ש: התדריך, התדריך לכל החוקרים. התדריך לחוקרים.

ת: עוד פעם, אני לא זוכר בדיוק מה מופיע שם ומה לא שם, אבל אני אומר לך בצורה מאוד ברורה, הנושא של הדיווח המיידי מסוף דצמבר היה רכיב מאוד משמעותי, חקרנו בעניינו, כולל גם את שר התקשורת. כולל את שר התקשורת, והדבר הזה נבדק לפני ולפנים.

ש: טוב, יש משהו שקשור לדיווח הזה במיילים? משהו שקשור לדיווח למשרד התקשורת או לבורסה או למישהו?

ת: על סמך הצהרתך הקודמת, כנראה שלא.

ש: כנראה שלא. טוב, דבר נוסף, חוות הדעת של זיידנשטדט, רק שנייה שאני לא אשכח. חוות דעת של זיידנשטדט, היא חתומה על ידי זיידנשטדט? אתם הרי מכינים מסמך, צריך לחתום.

ת: עוד פעם, שנייה. היא מונחת בפני בית המשפט. אני בסופו של יום שיגרתי אותה, אני מניח שיש סיכוי שצירפתי את השם שלו, אני לדעתי חתום עליה. אני מניח שצירפתי גם את השם שלו.

ש: לא, הרי יש חוות דעת שזיידנשטדט ערך, היא חתומה על ידו?

ת: שנייה, אני אומר עוד פעם. יש חוות דעת אחת מאוחדת שלי ושלו, למיטב הערכתי. אני אפילו לא זוכר.

ש: טוב, שבית המשפט יבדוק אם זה חתום על ידי מר זיידנשטדט, בסדר? כשהוא מסתכל, שיבדוק אם זה חתום על ידו. והנה, ומה בדיוק יש שם וכו'. בוא נתקדם. אז המיילים היו לא קשורים לפילבר, לא קשורים לרגולציה, לא קשורים,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אז מה החשיבות של מי חתום מבחינת אדוני?

ש: האם זו חוות הדעת שהוא מדבר עליה, בסדר? במובן הזה. האם זו חוות דעת, האם זה טיוטה, האם זה, לכן זה חשוב. עכשיו, בוא נראה, תפתחי לי את אחד הת/ האלו, או מה שזה לא יהיה, את הברקודים האלו בין. אחד מהם. רק בוא תאשר לי דבר קטן, אתה רואה למעלה כתוב מתוך.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> איזה ברקוד זה?

ש: זה כולם אותו דבר. מתוך ז"ל. לא, לא. ברקוד, איזה ברקוד? תעלי אותה שנייה למעלה. אוקיי, 86, בסדר. וזה מתוך ז"ד, 20.6.17, נ/655. עמוד 22 ואולי גם ת/. אתה רואה, זה הופק מתוך המיילים של אלוביץ' שנתפסו, אגב, הצו מה-19.6. זה נכון לגבי כל המיילים, רק תאשר את זה.

ת: מה לאשר?

ש: שזה מסמכים שהופקו מתוך החומרים הדיגיטליים שנתפסו בעקבות הצו לפני הפרוץ הראשון, עם הצו מה-19.6.

ת: ככל שהתאריכים האלה תומכים באמירה שלך, אז כן.

ש: אתה יכול לראות.

ת: אתה חושב שאני זוכר? במה הצו, מתי הצו, מתי הזה?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> השתלשלות התאריכים היא בפנינו, מר חדד.

ש: בסדר, בסדר. בוא נעבור עוד משהו שאנחנו רוצים לראות. ראינו את המיילים של אריה זיידנשטדט, את יכולה לשים אותם שנייה? כמה זמן יש לי? בסדר. ראינו שהסימון של אריה זיידנשטדט, נראה, הוא מה-4.7.17. לפי מה שהוא מספר, לא הוא הפיק, הוא סימן, כולם בורחים, הם בורחים מהאירוע, בצדק. אבל התאריך הוא 4.7, אתה רואה למעלה? ה-4.7?

ת: כן.

ש: יופי. עכשיו, בוא נעבור לעוד בעיה בהודעות שהופקו, הודעות דואר אלקטרוני שהופקו בהמשך להנחיה שלך. בוא נראה את כל אחד מהקודמים, תבחרי אחד מהם, הנה, אותו אחד. אפשר להגדיל את זה? אתה רואה, יי"ע 9, 5.11.17. אתה רואה את זה?

ת: כן, כן.

ש: מה זה? תסביר לנו שנייה מה זה אומר. מה זה הכיתוב הזה בכתב יד?

ת: זה הסימון של המסמך, מי תפס אותו כביכול. יריב עמיד מתוך ה-20, אני יודע מה.

ש: בסדר? אתה רואה כולם?

ת: מה? סליחה?

ש: כולם יי"ע, ו-5.11.2017. מה זה הדבר הזה? מה זה אומר יי"ע? תסביר לי, אני.

ת: השיטה, אני יכול להסביר את השיטה.

ש: השיטה, תלמד אותנו מה השיטה.

ת: הסימון של יי"ע זה ראשי תיבות, אני מעריך, יריב עמיעד, שכנראה באותו יום סימן לא מעט מסמכים, כי 18 זה כנראה.

ש: מה זה אומר סימן? תסביר לי. הרי אני שאלתי אותך, נעשה את זה יותר קל. בישיבה הקודמת שאלתי אותך את אותה שאלה, אתה אמרת שמי שמפיק מסמן, נכון? זה מה שהסברת. אני יכול להראות לך. נכון? מי שמפיק מסמן, אני לא שומע.

ת: כן, כן.

ש: כן. יריב עמיד מפיק את המסמכים האלו?

ת: לא.

ש: לא. אז למה הוא מסמן?

ת: צריך לשאול אותו.

ש: אני שואל אותך. אתה המפקד שלו, מנהל, מנהל בכיר.

ת: אני, יש לי הערכה. יש לי הערכה.

ש: כן.

ת: המיילים האלה הועבר לפרקליטות לא מסומנים. אני העברתי אותם במסגרת הבקשה לתמוך את הבקשה, ואני מניח שביום הזה הוחלט כנראה לעשות איתם שימוש, ולכן הוא צירף את ה, סימן את זה כפי שהוא סימן.

ש: אני לא מצליח להבין. לסימון יש משמעות ראייתית, נכון? כן, לא?

ת: יש משמעות בהחלט.

ש: ראייתית?

ת: נו.

ש: אני שואל אותך, כן או לא?

ת: בוודאי.

ש: שנדע מתי זה הופק, נכון?
ת: נכון.
ש: לא שומע?
ת: כן, כן.
ש: ושנדע מי הפיק, נכון?
ת: נכון.
ש: זה אמור להיות, בית משפט אמור להסתמך על זה, ההגנה אמורה להסתמך על זה, נכון?
ת: אוקיי.
ש: כן או לא? מה זה אוקיי? אוקיי זה נשמע כמו נו.
ת: אני מניח שאתה צודק.
ש: אוקיי, יפה. אז הסימון הזה הוא מטעה, בזה שכאילו יריב עמיעד הפיק את המיילים האלה, כשאתה אומר שזה לא נכון? כן או לא?
ת: אני אומר עוד פעם.
כב' השופט משה בר-עם: הוא נתן הערכה שהוגשו מיילים לא מסומנים.
ש: שנייה, נו אז מה, זה מה שעושים? אז מישהו אחר מסמן? נכנס מישהו תחתיו ומסמן? אז אני רוצה להבין באירוע, שנייה, אני זכאי להבין, זה אירוע מוזר, דרמטי. הוא המנהל, הוא. כן, וה-5.11 גם הוא מטעה, כי זה לא הופק ב-5.11.
ת: עוד פעם, אני לא יודע, לדעתי, זה לפי איך שזה מופיע פה.
ש: או שכן?
ת: אולי הוא הפיק, אני לא יודע. מעריך שלא, אבל אני לא יודע, תשאל אותו.
ש: בחוות דעת של זיידנשטדט המייל הזה מופיע?
ת: יכול להיות שהפיקו אותו עוד פעם, אבל אני עוד פעם, אני לא מוציא מכלל אפשרות.
ש: טוב, אז אומר.
ת: שנייה, עזוב, אם יש לך תשובה, אז עוד יותר טוב.
ש: כן. יריב עמיעד אומר אני לא הפקתי וראיתי את המיילים בחודש יולי.
ת: מעולה, אז זה התשובה.
ש: אוקיי, אז אני שואל אותך, אתה, יריב עמיעד הוא הבורג, אתה בעל הבית. אז אני רוצה להבין מה קורה אצלך במטבח.
ת: אז אני חוזר ואומר שההערכה שלי כנראה היא נכונה.
ש: כן.
ת: הריכוז מיילים האלה.
ש: כן.

ת: הועבר לפרקליטות, ושניתן היתר לחקור כנראה בסמוך למועד שיריב סימן את זה, זה סומן לראשונה.

כב' השופט משה בר-עם: למה הם לא סומנו במועד הפקתם כפי שהם צריכים לעשות?

ת: אני לא סימנתי את זה. אני אומר עוד פעם, אני לא סימנתי את זה.

כב' השופט משה בר-עם: לא, זה אני מבין, אבל אדוני יכול, כמי שמכוון אותם.

ת: לא, עוד פעם, אני, אני לא.

כב' השופט משה בר-עם: צריך לסמן את זה במועד ההפקה על ידי הגורם שהפיק, זה הכלל.

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: זה לא נעשה כנראה ככה, אדוני אומר, ואני מנסה ותוהה מדוע לא? זאת אומרת, שיש מסמך שאולי, איך נאמר את זה, עדיף היה שלא ידעו מי הפיק ומתי, או משהו כזה?

ת: לא, אין פה כוונה להסתיר, ואני אומר עוד פעם, אני באמת, אם אני צריך להעריך, חשבתי שיכול להיות שבכלל זה לא יהיה חומר חקירה.

כב' השופט משה בר-עם: לא, אדוני חשב שמדובר במיילים חריגים.

ת: שנייה, אבל זה שאני חושב, זה שאני חושב זה נחמד, אבל יש פה לעבור שרשרת אישורים כאורך הגלות כנראה, שאת מרביתם אני בכלל לא מכיר, ולכן, אני מעריך יכול להיות שזה השיקול שעבר לי בראש.

ש: סליחה, אני לא מבין, לא חומר חקירה, אז מה חשבת שהכל יוסתר? אז לא מסמנים? מה זה לא חומר חקירה? כל דבר שאתה מפיק, סליחה, יש דברים שמפיקים ולא מסמנים? שנייה, שנייה, שנייה אחת. יש שיטה שמפיקים חומרים למחשב ולא מסמנים אותם? זו שיטה? תסביר לנו, תלמד אותנו מתי לא מסמנים. אני רוצה המדריך לחוקר שלא מסמן. קדימה, מה כתוב?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו עובדה פה.

ש: לא, זו עובדה, אני מבין, אבל.

כב' השופט משה בר-עם: זה לא סומן.

ש: זו עובדה, אני רוצה להבין, אבל בכל זאת הוא גם הוסיף דבר, הוא הוסיף דבר לכבוד השופט בר-עם. הוא אומר חשבתי שזה לא יהיה בחומר החקירה ולכן לא סימנתי, אז אני מבין שיש פה שיטה. יש פה שיטה ואני רוצה לדעת. תלמד אותי, מתי מסמנים ומתי לא מסמנים? מה הכלל?

ת: אמרתי את אשר אמרתי, ואני חוזר על דברי שוב.

ש: נו, תמשיך.

ת: חזרתי, אני אומר עוד פעם.

ש: תראה, אני אומר לך שזה, אנחנו בקלות היינו יכולים, נניח שלא אני, זה לא קרדיט שלי, אבל נגיד שמישהו לא היה מספיק חרוץ בצוות ולהבין שהסימון הזה הוא סימון לא נכון. אנחנו היינו טועים לחשוב שהפקתם את המיילים, אחרי שקבלתם אישום מהפרקליטות לחקור את פילבר, נכון? הרי זה הרושם שנוצר מהסימון, שפניתם, אתם חבר'ה נורא מסודרים, פונים בבקשה לפרקליטות, מקבלים

אישור. אומנם חורגים מהצו, אבל עדיין פועלים במסגרת היתר שניתן לכם על ידי מנדלבליט או על ידי הפרקליטות, כשלמעשה הדברים הפוכים. אז זה לא סימון.

ת: לא הבנתי, המ הפוך?

ש: שהפקתם את זה לפני שפעלתם לפרקליטות.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> לוח הזמנים מאוד חשוב כאן אדוני, ולכן עמדנו על זה עוד קודם.

ת: אני חושב ש-

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מה היה לפני מה? לכן עמדנו על זה קודם, בשאלות, לכן אנחנו.

ת: האם יש עדיין חוסר בהירות?

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> לא, בוודאי, אבל יש לזה משמעויות.

ת: בסדר, אוקיי.

ש: אז אני אומר לך שלכן הסימון הוא סימון מאוחר.

ת: אוקיי.

ש: אוקיי. עכשיו תגיד, יש מזכר שקיבלנו את המסמכים, המסמכים האלו לא מסומנים, אנחנו מסמנים אותם ב-Late-Dating, יש Back-Dating, כולנו מכירים, יש Late-Dating, שאתה מסמן דבר שכאילו הוא נוצר עכשיו כשלמעשה הוא נוצר לפניכם, עשית איזה מזכר על זה? דרך אגב זה אירוע חריג? דיברנו על חריגות, זה חריג או שאתה עושה את זה הרבה פעמים?

ת: לא סימנתי מסמך, אני חושב, יובלות.

ש: הצוות שלך, הצוות שלך, יובלות.

ת: אני לא מתעסק עם הדברים האלה.

ש: יש מזכר, אתה לא מתעסק עם זה? עם העוגיות, עם זה אתה מתעסק, אבל בסימונים של הצוות שלך אתה לא מתעסק, הבנתי. אבל תסביר לי, האם אי פעם אתה זוכר מקרה שאתה או מישהו מהצוות שלך סימנתם מאוחר מסמכים בלי לערוך שום תרשומת, שום מזכר, שום פתק, שום כלום?

ת: אני לא סימנתי את המסמכים האלה, ולכן לא, אין לי יכולת לענות על השאלה שלך.

ש: הבנתי. ומי הנחה את יריב עמיעד לסמן? דווקא אותו, לא את זיידנשטדט שהוא זה שאולי הפיק את החומרים. למרות שהוא מכחיש שהוא הפיק את החומרים.

ת: אתה רוצה את התשובה? אני, בעת הזאת, המעורבות שלי הייתה אפסית.

ש: אפסית. תגיד לי, מי הפיק את המיילים האלו? את כל המיילים שהראיתי לך, 82, 83, 84. דרך אגב אז מי מעורב? ציפי גז הייתה מעורבת אז? יותר?

ת: אם אני זוכר נכון, מדובר פה היה באישור הראשון שניתן כנראה על ידי היועץ, לשאול מספר שאלות, וכל האירוע הזה, ככל שזכור לי, לווה בצורה צמודה על ידי הפרקליטות.

ש: שזאת ציפי? מי זאת?

ת: הפרקליטים המלווים.

ש: מי, תגיד לי מי, אני רוצה לדעת. מי ידע שאתה מסמן בדיעבד מסמכים?

ת: אני לא סימנתי שום מסמך בדיעבד, ולא ידעתי בכלל על הסימון.
ש: תכבד אותנו.
ת: תכבד גם אותי.
ש: אני מכבד אותך מאוד.
ש: לא, כי אתה שותל פה אמירות שלא אמרתי, שלא היו מעולם.
ש: שהצוות שלך סימן, אני מתנצל. אמרתי אתם סימנתם, הכוונה הצוות שלך סימן. אם ציפור הנפש נפגעה מזה, אני מתנצל.
ת: מה השאלה?
ש: מי ידע?
ת: אמרתי לך, צוות הפרקליטים המלווה.
ש: הוא ידע שאתם מסמנים בדיעבד המסמכים?
ת: אני, אין לי מושג.
ש: תגיד לי, בקשה לסמן את המסמכים, זו בבקשה שמגיעה במייל מהפרקליטות?
ת: לא יודע, אין לי מושג.
ש: לא יודע. תגיד לי, שאלתי אותך על מקרה נוסף שעשית דבר כזה, שאתה מכיר?
ת: לא, אין לי זיכרון.
ש: אין לך זיכרון, בסדר. בסדר, אין לך זיכרון. בוא נתקדם. שאלתי אותך מי הפיק את המיילים 82, 83, 84, מי הפיק אותם?
ת: עוד פעם, אם זה המיילים שביקשתי מאריה, אז כנראה אריה הפיק אותם.
ש: אבל אריה אומר שהוא לא הפיק אותם. אריה אומר שהוא לא הפיק מייל אחד אפילו. הוא אומר ששרה דוידי הפיקה מייל, או שלושה מיילים, והוא רק סימן אותם. הוא אומר אני, תמצאי לי את זה בעדות של אריה, אני לא הפקתי מיילים.
ת: יש שני אנשים בעולם.
ש: בעולם, בעולם כולו.
ת: שהיו, שעשויים היו להפיק אותו. זה או אריה זיידנשטדט, או אני.
ש: אז אריה אומר שהוא לא הפיק. בסדר, אז אולי זה אתה?
ת: אני אומר לך, עוד פעם, היית מעיר אותי ב-4.
ש: כן או לא?
ת: עוד פעם, קשה לי להאמין שאני הפקתי, אני לא בטוח ש-
<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אדוני לא זוכר דבר כזה?
ת: אני לא זוכר דבר כזה, אני אומר לך בכנות.
<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אם אדוני היה מפיק, אדוני לא היה זוכר את זה? רק רגע, מיילים שאדוני סבר שזה מיילים חריגים, אני אומר שוב, זה לא.

ת: לא, אבל מה זה משנה? אני ביקשתי. מה זה משנה? אני באמת שואל.

כב' השופט משה בר-עם: אז אני שואל אם אדוני היה מפיק.

ת: מה אני מסתיר פה?

כב' השופט משה בר-עם: אני לא אמרתי שאדוני מסתיר. אני אומר אם אדוני היה מפיק את המיילים, זה לא נתון שאדוני היה זוכר אותו?

ת: עובדתית, התשובה הראשונית, האינסטינקטיבית והיחידה והברורה, זה שאני ביקשתי מאריה, כי הוא גם היה אמון על החלק הזה. האם אריה בא ואומר שמישהו אחר? אז אני אומר, זה רק אני. אפס זיכרון בכיוון, אפס.

ש: אז אתה מפיק את המיילים, או מספר לנו בהתחלה שזה אריה, עכשיו הוא אומר שאתה הפקת.

ת: ככה זה עובד? תגידו לי.

ש: לא מסמן, אני מבקש, עורכת דין תירוש, אם יש התנגדות תקומי בסוף. לא מסמן, לא תאריך, לא רמז שאתה הפקת את המייל, לא כותב מזכר, לא עושה שום דבר?

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת.

ש: שייצא.

כב' השופט משה בר-עם: ...

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד ...

ש: אני, אני מתקדם. תגיד לי, הפרקליטות ידע שזה מסומן בדיעבד, או שהם פשוט?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: שאלת את זה.

ת: חבר'ה, אין לי, אין לי שמץ של מושג.

ש: אין לך שמץ.

ת: אני לא ידעתי אם זה, אם זה.

ש: טוב, אני עובר, דילגתי על המון שאלות, לא יודע אם בית משפט ראה, בהקשר הזה, אבל אני חושב שיש לנו את המושג די טוב.

ש: תגיד לי, מה המעורבות? אתה מספר כל הזמן יריב עמיעד, לפני שאני בכל זאת אתאר את הכל בהקשר הזה, יריב עמיעד, לא יריב עמיעד, סליחה, עתניאל אפק, אתה מספר שהוא היה יחד עם אריה זיידנשטדט, סליחה, בוא תספר לי קצת יותר, אמרת שאריה היה אחראי לחלק הזה, אז מה החלק? אריה הוא כפוף לעתניאל אפק? מה החלק של עתניאל אפק בסיפור המעשה?

ת: באיזה חלק? הוא פשוט מנהל היחידה.

ש: ראש הממשלה והפקת החומרים שקשורים לראש הממשלה.

ת: לדעתי אין לו, כאילו הוא הכיר את זה אולי מלמעלה.

ש: אבל סיפרת שהוא בא אליך לפגישה.

ת: כן, הציגו לי את המיילים האלה.

ש: אז הוא הציג, הוא דיבר, אריה דיבר?
ת: אני לא זוכר, אני באמת לא זוכר.
ש: את הבקשות אתה מוריד אליו, אתה מוריד ישירות לאריה?
ת: לדעתי את הבקשה הורדתי ישירות לאריה.
ש: ישירות. במייל?
ת: לא, אני חושב שקראתי לו.
ש: למה? למה לא בצורה מסודרת במייל?
ת: באמת? מה זה משנה?
ש: בוא נראה, בוא נראה מה עוד אתה עושה. אתה זוכר ראינו את התאריך 5.11, נכון?
ת: כן.
ש: עכשיו בוא נראה עוד דבר מיוחד שקורה בתקופה הזאת. יש זכ"ד. יש זכ"ד, כמה ימים אחר כך, מה-9.11 או מה-8.11, תכף נראה. על חיפושים שאריה זיידנשטדט ביצע כביכול במקרה תיק בזק. זה הוגש, נכון? יכול להגיד לי איזה נ/ זה? כי לא כתוב לי. בוא נציג את זה על המסך.
ת: אפשר לבקש בקבוק מים? זה בסדר?
ש: תכף יש הפסקה, ממש עוד 10 דקות.
ת: אני יודע, פה כנראה יותר קשוחים. אני מוכן להמשיך, אבל לשתות.
ש: יש לו בקבוק מים, הוא פשוט סיים אחד. תכף נראה איזה נ/ זה.
ת: תודה רבה.
ש: בהפסקה הבאה, אתה רוצה זירו?
ת: אתה לא אוהב אותי, אני מבין.
ש: לא זירו? תגיד לי מה אתה רוצה, תקבל. אני אחפש לך מיץ סחוט טבעי בהפסקה, בסדר? זה נ/4538. אז זה זכ"ד, שנחזה להיות זכ"ד של אריה זיידנשטדט, שנחזה להיות מה-9.11 או מה-8.11, בסדר? בוא תסתכל טיפה בזכ"ד הזה.
ת: יש פה, אתה יכול להפנות אותי לנקודות הספציפיות?
ש: בוא תראה מה אין בו. אין בו התייחסות לחיפושים שאתה הורית לו לבצע ביחס לסיקור. בוא נראה מה אין בו, בסדר? תאשר לי?
ת: ככל שעוד פעם, לא קראתי את הכל פה.
ש: אז תיקרא, לא.
ת: אני אקבל, אם זה אכן המצב.
ש: לא, אולי כן תציע.
ת: לא, עדיין. בוא נחסוך קצת זמן.
ש: נחסוך, 100%.
ת: לא כתוב פה?

ש: לא.

ת: אוקיי.

ש: אתה יודע להסביר לנו למה בזכ"ד שמתאר את החיפושים בשרת של בזק, אין התייחסות לחיפוש החריג, המיוחד, הייחודי, נגד ראש הממשלה, בניגוד לצו ובלי אישור היועץ המשפטי לממשלה?

ת: לא. לדעתי, אם אני מעריך, מעריך, שזה כבר מועד שהעברנו את התיק לפרקליטות או בסיום, אז הוא כנראה סגר פה את הפעולות חקירה שלו.

ש: אז מה, סוגרים ומסתירים ככה? איזה רגל מסיימת ומסתירה? מה אתה אומר?

ת: הוא סבר שאין מקום לסצנה.

ש: אה, הוא סבר. בוא נרד למטה טיפה, תרדי למטה. למעלה, למעלה, למעלה, זהו. תגיד, מי יושב בקומה 3?

ת: אני.

ש: מה זה?

ת: מחלקת החקירות ומנהל המחלקה.

ש: ומנהל המחלקה.

ת: מנהל המחלקה, כן.

ש: ואריה איתך? מה, הוא חדר לידך?

ת: לא, אריה קומה 5.

ש: קומה 5. אז אתה קומה 3, והוא קומה 5.

ת: נכון.

ש: אתה, אתה זוכר מתי כתבת את הזכ"ד הזה עבורו?

ת: סליחה? אני כתבתי את הזכ"ד הזה עבורו? טוב, לא כתבתי את הזכ"ד הזה עבורו. הגעתם עד לכאן?

ש: אריה אומר שהוא לא כתב את הזכ"ד הזה, אני יכול להראות לך את זה.

ת: לא, אבל אתה אומר שהוא, שאני כתבתי כתבתי את זה?

ש: אני שואל אותך. מקודם ראינו שאתה זה שהוצאת את המיילים, אז איך שאמרת שאריה הוא זה שהוציא את המיילים. אני שואל אותך, אתה גיחכת, אני לא הייתי.

ת: לא, לא, זה באמת, באמת זה היה אותנטי. כאילו, זה באמת.

ש: גם אני יכול לחשוב שזה אותנטי כשאמרת שביקשת מאריה להוציא את המיילים, בסוף הסתבר שאתה הוצאת אותה.

ת: אוי, נו.

ש: מה הכוונה אוי נו? מה אוי נו? אתה עשית לנו דיון וחצי שאריה הוא זה שהתבקש, בסוף אתה זה שמוציא את המיילים.

ת: אני חושב שהבהרתי היטב, אני לקחתי.

ש: הבהרת.

ת: הבהרתי היטב.

ש: בסדר, הבהרת היטב, הבהרת היטב. אז עכשיו אני אומר לך שאריה אומר שהוא לא חתם, הוא לא הכין את המסמך הזה.

ת: אז מה, אין לי מושג.

ש: שהחתימו אותו.

ת: לא ראיתי, אני חושב, את המייל הזה, את הזכ"ד הזה מעולם גם.

ש: שהשם שלו מופיע עם שגיאת כתיב שאין סיכוי שהוא היה שוגה. זה להוסיף א'. השם שלו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> המסמך חתום?

ש: כן, הוא אומר שבאו והחתימו אותו על זה. כך הוא מספר.

ת: אוקיי. אני אין לי מושג, אני לא.

ש: אני אפנה לעמוד 55868. תגיד לי, לערוך זכ"ד כזה מפורט, בוא נסתכל עליו שוב. אבל רגע, שנייה, שכבודכם גם יראה, תרדי למטה, תרדי למטה. כל החיפושים ביום כזה, ביום אחר, חיפושים ספציפיים. עוד למטה, עוד למטה, עוד למטה. ביום כזה, בחיפוש כזה, בחיפוש. ואין בו, אפילו לא נשאר, אבל לא נשאר מקום בדף לקצת לספר על ראש הממשלה ועל החיפוש הלא חוקי שאתם עושים? לא נשאר לכם מקום בדף?

ת: מה השאלה?

ש: למה זה לא מופיע?

ת: זה לא מופיע. מי שכתב את הזכ"ד הזה, סבר שאין.

ש: אנחנו לא יודעים מי כתב. כי אריה אומר לא אני כתבתי את זה.

ת: אני גם לא יודע.

ש: הוא אומר שאף פעם לא קרה לו דבר כזה, חוץ מהמקרה הזה, שהחתימו אותו על נייר שהוא לא ערך.

ת: האמת, גם לי נשמע מוזר, אבל כן, כנראה שזה המצב.

ש: עכשיו, תגיד לי, למה שהוא יעשה בכלל בנובמבר זכ"ד על חיפושים שהוא עשה ביולי?

ת: אני לדעתי, ואני עוד פעם, אני אומר, זו פרשנות. העברנו את התיק במועד הזה, אני לדעתי, לפרקליטות.

ש: אז זה לא הזמן לבוא ולספר מה עשית? באמת? בלי להסתיר.

ת: מי שכתב את זה סבר שאלה היו הפעולות.

ש: מה זה סבר? אבל היו עוד פעולות. לא, אני רוצה, היו עוד פעולות? בשאלה פתוחה, היו עוד פעולות? עד כמה היו עוד פעולות?

ת: אני אומר עוד פעם. תיק בזק.

ש: היו עוד פעולות או לא?
ת: שנייה רגע, תיק בזק עבר לפרקליטות בעת הזאת ואלה הפעולות שמיוחסות לתיק בזק.
ש: לא נכון. כתוב פה זכ"ד ביצוע חומרים, ביצוע חיפושים בחומרי מחשב שנתפסו בבזק.
ת: בסדר, מי שכתב את זה, תפנה אליו את השאלות.
ש: אני שאלתי אותו, הוא אומר שהוא לא כתב את זה.
ת: אני לא יכול לעזור לך.
ש: טוב, נתקדם. מי בקומה 3 יכולה לכתוב את זה חוץ ממך?
ת: אני?
ש: אני שואל מי עוד? אתה אומר לא אני.
ת: אז בוא נגיד לך, בוודאות לא אני.
ש: אוקיי, אז מי יכול לכתוב את זה בקומה 3?
ת: אני מושג, אני באמת.
ש: מי נמצא בקומה 3 שמעורב בחקירת בזק?
ת: יש אבל עשרות אנשים.
ש: מי? שקשור אליו, לאריה זיידנשטדט, שחושב שכותבים את זה עם א'?
ת: אני באמת לא יודע, אני לא אומר לך זה.
ש: נתקדם, נתקדם, נתקדם, נתקדם. אז אולי נעשה, נעשה איזה רגע? בוא נראה אם זה מספיק לפני ההפסקה. מה זה? נעשה, בסדר. טוב. אתה זוכר שבישיבה הקודמת, שאלתי אותך איפה שמרת את כל המיילים האלו? ומה אמרת לי? ליד הגריסה? לא, מה אמרת לי?
ת: עזוב, זה באמת, זה עכשיו.
ש: לא, מה באמת? איפה זה היה?
ת: היו על שולחני.
ש: על שולחנך, בסדר, על שולחנך. ואמרת שלא הספקת לגרוס וכולי, אבל בסדר, לא הגיעה הגורס, אבל את זה יש לנו פרוטוקול ולא נחזור לזה. אני רוצה להראות לך מה באמת היה, בסדר? את יכולה להציג את נ/3285? היה קלסר, שקוראים לו קלסר וואלה חומר רגיש. תיק 3-2017, זה היה תיק שלך, נכון? תיק בזק.
ת: כן.
ש: כן, ארגז 46, קלסר 5, אז אני רואה שיש קלסר וואלה חומר רגיש.
ת: נו? זה לא אני כתבתי, כמו שאתה רואה את זה.
ש: לא? לא אתה כתבת?
ת: לא, כתוב לך משרד המשפטים למטה. למה אתה בא אליי בטענות?
ש: לא, לא, לא, תרדי למטה, משרד המשפטים, תרדי למטה. תרדי למטה, נועה. משרד המשפטים למטה זה קשור לסריקה, בסדר? זה לא קשור למשרד המשפטים, בסדר? זה המערכת, זו המערכת

שחותמת עם חתימה אלקטרונית. אם אני טועה, עורכת הדין תירוש תתקן אותי ואני בוודאי לא טועה. אז זה קלסר שאתם הכנתם, קלסר וואלה חומר רגיש, וזה היה שם, לא במגירה.

ת: מה זה?

ש: זה היה שם, בקלסר הזה, קלסר וואלה חומר רגיש.

ת: אוקיי. אני לא, לא אני הכנתי את העמוד הזה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> לא, אבל אדוני הכין חומר, ריכז חומר שקשור ל-?

ת: כן, בוודאי, אני אמרתי.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אז יכול להיות שזה גם רוכז בקלסר שהכותרת שלו קלסר וואלה רגיש? אני לא מדבר על העמוד הספציפי.

ת: שנייה, אז בוא אני אהיה הכי ברור והכי מדויק. ריכזתי קלסר עם ראיות שאמורות לתמוך את הבקשה. הקלסר כקלסר כולו נמסר פיזית לפרקליטות וזהו, אני לא ראיתי אותו מעולם יותר.

ש: אתה סיפרת שזה רוכז בשולחן שלך או במגירה, אז עכשיו זה בקלסר? אני יכול להראות לך מה אמרת.

ת: עורך דין חדד, אני אחזור, אם לא הייתי ברור, בצורה מאוד מסודרת. מה שהיה על שולחני בתחילת הדרך, למספר ימים או אני לא זוכר, זה אותם מספר מיילים שהורידו אליי מיחידת המודיעין.

ש: תעצור, מה אתה מספר ימים?

ת: שנייה רגע, תן לי לסיים.

ש: לא, לא, לא. אתה לא נשאלת. אתה לא.

ת: אני מבקש. תן לי לסיים.

ש: מה זה לך מספר ימים?

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> עורך דין חדד, תן לו לסיים.

ת: זה קשה.

ש: כן, זה קשה.

ת: זה היה על שולחני בתחילת הדרך. לאחר מכן, כעבור מספר שבועות, שהחלטתי להגיש את הבקשה להרחבת החקירה, ריכזתי את כל המסמכים בקלסר. הקלסר הזה, הלכתי איתו לישיבה בפרקליטות. בסיום הישיבה, הפקדתי את הקלסר הזה בפרקליטות, ושם מבחינתי נעלמו עקבותיו.

ש: תגיד לי, אמרת שהמסמכים היו למספר ימים. לאן הם הלכו אחר כך?

ת: לדעת שהם צורפו, אני מעריך שהם צורפו לקלסר ההוא.

ש: צורפו לאן?

ת: לקלסר שעבר לפרקליטות.

ש: אבל אמרת שזה אחרי כמה שבועות ואמרת שהם היו מספר ימים אצלך.

ת: 21 יום, בסדר? תגידו לי, אני ממש מבקש, תגידו לי מה התאריך של הגשת הבקשה, אני, חברה, אני רואה פה 4.7, אתם אומרים לי מ-20.7. מה קורה? באמת, אני אומר את זה בצורה הכי ברורה.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> אפשר, סיימנו אולי לפני ההפסקה? זה מה שאדוני רצה?

ש: לא, עוד טיפה, עוד טיפה. תגיד לי, אמרת בישיבה הקודמת שאין קלסרים סודיים ברשות המסים. למה זה וואלה רגיש?

ת: ברשות המסים כנראה.

ש: ברשות, הרשות לניירות ערך, סליחה.

ת: אני לא כתבתי את הדברים האלה.

ש: לא כתבת. מי מכין את הכותרת של הקלסר?

ת: זה לא אני.

ש: לא אתה?

ת: לא אני. אני אמרתי עוד פעם, אני לא העברתי את זה לפרקליטות, לא העברתי את זה בחומר.

ש: רגע, אתם חקרתם. בוא תסביר לי איך נולד קלסר וואלה. וואלה זה חלק מפרשה 1?

ת: מה?

ש: וואלה זה חלק מפרשה 1? איך בכלל נוצר קלסר של וואלה?

ת: אין לי מושג מה זה הקלסר הזה, אני אומר לך.

ש: טוב.

ת: בהאי לישנא.

ש: רק אני, רגע, שנייה, אני רוצה. כן, רגע, עוד שנייה, רק אני רוצה להבין. שאלה אותך מקודם כבוד השופטת, ראש ההרכב, מי הנמען של החקירה. מי הנמען של החקירה הזו. ואתה התפתלת ואמרת זה יכול להגיע לראש הממשלה, התפתלת. כל הקלסר הזה, וואלה הרגיש, כלפי מי הוא מכוון? מי ה-

ת: אין לי מושג.

ש: חשדות נגד מי?

ת: שנייה.

ש: דרך אגב, בקלסר הזה יש את החומרים שקשורים, לשיטתנו, לראש הממשלה. מי הנמען של התיק הזה?

ת: שנייה, רגע.

ש: של הקלסר הרגיש הזה? חשד כלפי מי? על מה מדבר?

ת: אין לי מושג מה היה בקלסר הספציפי הזה.

ש: אני אומר לך מה היה.

ת: הקלסר שהכנתי, אמרתי את זה בצורה הכי ברורה, נפרדתי ממנו באוגוסט 2017.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> שמה היו מיילים שקשורים למי?

ת: עוד פעם, המיילים, מה שאמרתי, היה המיילים, הכתבות, כל מה שתמך בבקשה הזאת, זה מה שהיה שם, שם פעם אחרונה ראיתי אותו. אין לי מושג אם זה בכלל נעשה אחר תקופתי, תוך כדי תקופתי, אני לא מעורב בהעברות תיקים לפרקליטות.

ש: אז אני מחשב, הקלסר הזה שהראיתי לך, קלסר וואלה רגיש, זה קלסר שיש בו עוד כל מה שהראיתי לך, את המיילים ודברים שאני אראה לך, את המיילים ועוד דברים נוספים, זה בדיוק הקלסר הזה, וואלה רגיש.

ת: אז מישהו עשה דופליקציה שלו, אני אומר לך.

ש: דופליקציה?

ת: עוד פעם, אני אומר עוד פעם, אני העברתי את הקלסר.

ש: מה רגיש בקלסר הזה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, הוא אמר הוא לא כתב את זה, הוא לא יודע מי כתב את זה.

ש: אבל גברתי, אני לא מאמין לו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> למה? אתה לא מאמין לו כשהוא אומר לך ...

ש: בסוף אתה מוציא את האמת. בסוף.

ת: עורך דין מוכשר.

ש: כולם צריכים להכות בך בעזרת בית משפט, אבל בסוף זה יוצא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> נצא להפסקה, עורך דין חדד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נצא להפסקה. כבודכם, אפשר בהפסקה לבדוק את המסמכים שדיברנו עליהם, את אם יש חתימה, הכל, כל מה שדיברנו, כבודכם.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> שבו בבקשה. רק עורך דין חדד, לפני שאתה מתחיל, שני דברים. א' אין חתימה של אף אחד על המסמך שאתם קוראים לו בבקשה להרחבת. הדבר השני הוא, יש לנו שאלה על העד, אולי פספסנו משהו, אבל ננסה בכל זאת לברר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> רק עורך דין וולנרמן שואל לגבי המזגן, למרות שלדעתי הוא עובד.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לכבות? הוא עובד, הוא עובד. שאלה לעד, שאולי פספסנו משהו בדרך, כל כך הרבה שאלות, אולי התפספס משהו. חוות הדעת הזו יוצאת, או נקראת חוות דעת ובעצם זו בקשה להרחבה, נכון? בקשה להרחבה, מה זה?

ת: אני לא זוכר את הכותרת.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לא משנה, אני אומרת בפועל, לא, הכותרת היא חוות דעת, היא לא בקשה להרחבה. אבל בפועל זה מסמך שאיתו אתה הולך לפרקליטות, לבקש להרחיב את החקירה לכיוון ראש הממשלה, נכון?

ת: שלחתי את זה לפרקליטות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: שלחת, הלכת, לא חשוב. לפרקליטות.

ת: כפי שכתוב שם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אוקיי, עכשיו, הבקשה הזו מתבססת בין היתר על מיילים, נכון? עכשיו, המיילים האלה הם מיילים שקשורים באותו צו מקורי, שלא היה קשור לראש הממשלה, אלא לחקירות הקודמות, ל-1, 2, לא לפרשת 3, מה שנקרא, בסדר? אוקיי, בסדר. עכשיו, השאלה שלנו היא איך המיילים האלה עלו? האם כשאתם מחפשים, אתם עוברים על כל המיילים שאספתם, על הכל, הכל, הכל, או כמו שכתב אדון זיידנשטדט, ערך לפי מילות חיפוש. השאלה שלנו היא האם המיילים האלה עלו תוך כדי החיפוש בפרשיות האחרות, בעניינו של פילבר, או כשמתברר לכם שיש אצלכם חשד לאיזושהי עבירה שקשורה בראש הממשלה, אתם אז נכנסים למיילים, מחפשים ומוציאים את המיילים האלה, כדי להעביר אותם לפרקליטות?

ת: אני, החלק הראשון, המיילים של שרה, של אריה, לא משנה מה, אותם מספר מיילים, אחד לא משנה, עלה אגב חיפוש כנראה של שרה, אריה, לא יודע, לא משנה מה. המיילים, עכשיו למיטב זיכרוני גם נאמר לי אז, יש עוד מיילים כאלה, זאת אומרת זה לא אירוע זה. כשסברתי שיש מקום להגיש בקשה להרחבה, אמרתי להם תפיקו את המיילים האלה, תעבירו לי אותם, אני רוצה לרכז אותם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה זה את המיילים האלה? מיילים שהם כבר ראו קודם, או תחפשו מיילים?

ת: אני לא יודע להגיד לך.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: רגע, אדוני נתן הנחיה, אדוני אמר עכשיו שהנחה אותם להפיק מיילים. אני שואלת האם אדוני הנחה אותם להפיק מיילים שהם אמרו שהם ראו כשהם עסקו בענייני בזק-פילבר, או שאדוני אמר יש חשד, אז חפשו במיילים ותפיקו לי אותם?

ת: אני אומר, מיילים, אני אנסה לדייק את זה כמה שיותר זה, ואני לא חושב שתישאר חוסר בהירות אחרי מה שאני אומר. ביקשתי שיפיקו לי מיילים שמדברים על הבקשות שעוברות מרובינשטיין לאלוביץ'.

ש: רק אני אבהיר בכל זאת, אם נותר ספק, ברור, בוודאי שלא מיילים שראו לפני כן, אנחנו יודעים מה מצאו לפני כן. העידו פה גם שרה דוידי וגם זיידנשטדט, בסדר? אני רק, שזה יהיה ברור, גם הוא העיד בהגינותו אני באתי, נתתי הנחיה, תחפשו את הכל. בהתחלה הוא אמר תרכזו, אחר כך הוא הודה שזה להפיק.

ת: שנייה, אני, אם יורש לי להוסיף כדי לדייק, למיטב זיכרוני נאמר לי כבר במועד שיש עוד מיילים, זאת אומרת זה לא בא בחלל, לכו עכשיו ותחפשו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אבל ההוראה הייתה את כל המיילים שנוגעים לעניין הזה, או מיילים שנוגעים לעניין הזה.

ת: כן, אני עוד פעם, למיטב זיכרוני, אני.

ש: רק אני אגיד לך מה הקושי במה שאתה אומר עכשיו לכבוד השופטת, כי מקודם אישרת לי שיכול להיות שבכלל אתה עשית את החיפוש. לא, שהוא בעצמו עשה את החיפוש. אז נתת את ההוראה למי? לעצמך נתת את ההוראה? אתה ודאי לא ראית את המיילים האלו מקודם, נכון?

ת: מה זה משנה?

ש: לא, לא משנה או לא משנה.

ת: מה זה משנה?

ש: אז כל הסיפור שאתה אומר לבית המשפט.

ת: שנייה, אני אומר עוד פעם. אמרתי, אם זה לא היה ברור, הזיכרון שלי הוא שביקשתי את המטלה הזאת מאריה זיידנשטדט, זה מה שאני זוכר. עכשיו, אני אומר עוד פעם, אני ביקשתי את זה ממנו, אז אני לא רואה איפה הפער.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> כי נראה לי שקודם אמרת שאתה הוצאת אותם.

ת: אני לא אמרתי שאני הוצאתי אותם.

ש: כן, כן אמרת, כן.

ת: אני ממש לא אמרתי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זה הרושם. בסדר.

ת: וואי, אז חבר'ה, אני, אני, יש הקלטות.

ש: לא אמרת שיכול להיות שאתה זה שהפקת אותם?

ת: לא, אתה, אמרתי לך עוד פעם, יש שני אנשים בעולם, אמרתי את זה בצורה מאוד ברורה, שזה או אני או אריה זיידנשטדט. אמרתי לכם, אם תעירו אותי ב-4:00 לפנות בוקר לפני שנתיים, הייתי אומר לכם אריה זה. אתה אומר לי אריה אמר שאני. אני לא חושב שעשיתי את זה, אמרתי את זה מאוד ברור. אני, אם לא הייתי ברור עד עכשיו, אז זה, זאת התשובה.

ש: שנייה, בוא נאמר עוד, כמו שבית משפט מקודם שאל. ההנחיה שלך הייתה, גם אמרת את זה מקודם, אחרי שחשבת שצריך לבוא, תכף נראה בדיוק מה היה בדרך בית משפט, אני חושב שזה יהיה מאוד רלוונטי להמשך התצרף שהפסול הוא חמור, אבל אתה נתת הנחיה, תרכזו בהתחלה אמרת, ואחר כך אמרת להפיק את כל החומר שרלוונטי לבקשות בעניינו של ראש הממשלה.

ת: אני לא זוכר הנחיה מהסוג הזה, אני זוכר תפיקו לי את הכתבות האלה, את המיילים בין רובינשטיין לאלוביץ'.

ש: הכוונה שיפיקו את כל מה שיש בחומר, ברור.

ת: אוקיי.

ש: לא, לא אוקיי, ברור.

ת: אמרתי בצורה מאוד ברורה מה ביקשתי.

ש: אתה זוכר את המילים המדויקות?

ת: לא.

ש: לא, אז מה אתה מספר לי בצורה מאוד ברורה?

ת: אתה עכשיו מבקש ממני שאני אגיד את המילים המדויקות.

ש: בוא נתקדם. תראה, יש דבר מעניין. מתי אמרת שאתה עושה את זה? רק בוא בכל זאת ננסה למקד את זה, כי ההבנה שלנו את הדברים שבהתחלה שרה דוידי מצא מייל אחד בסוף חודש יוני, היא ואריה זיידנשטדט הולכים אליך, אתה מנחה להמשיך, את אריה זיידנשטדט להמשיך ולחפש, אני אראה לך מה שרה דוידי אומרת בהקשר הזה, הוא מוצא עוד 3 מיילים. אתה טוען ששמים אותם על השולחן שלך, אחר כך חוקרים את פילבר, ואז אתה מחליט או לחפש בעצמך או שאתה שולח את זיידנשטדט לחפש עוד עשרות מיילים.

ת: לא מדויק.

ש: איפה?

ת: אירוע אחד, אירוע אחד.

ש: בסדר.

ת: ובאירוע הזה הוא לא נתבקש, לא הוא, לא שרה ולא מנדהו להפיק עוד מיילים. הבקשה להפקת המיילים הייתה כעבור מספר שבועות, לאחר שחשבתי שיש לנכון להגיש בקשה להרחבת החקירה.

ש: וממי ביקשת?

ת: מאריה זיידנשטדט.

ש: מתי זה היה? אחרי החקירה של פילבר?

ת: זה היה בסמוך לכתיבת חוות הדעת.

ש: אחרי החקירה של פילבר?

ת: חבר'ה, למיטב זיכרוני כן.

ש: בוא נמשיך, בוא נראה מה היה, בסדר? 12.7 זה הפרוץ של פילבר, אני חושב שכדאי שכבודכם יראה עוד כמה דברים. אני מדלג דרך אגב על פרק, כי אני חושב שאני אוכל לחשוף הרבה מניעים כדי לקבל את החומרים כבודכם, בסדר? אני אוכל לחשוף, פשוט במקום להתווכח עם העד, להציג ולהתקדם בחיים. 12.7.17, זה הפרוץ. אתם יוצאים לפרוץ בפרשה מספר 2 ו-3. ואז יש שני מיילים שנשלחים באותו יום, אתה זוכר את המיילים האלה? אחד מחן נהורן, אחד מיריב עמיעד?

ת: לא.

ש: בקשר לראש הממשלה? אתה זוכר?

ת: לא.

ש: אז בוא נסתכל. אני רוצה להציג לך מה סיפר ליאור שפיץ בבית המשפט בהקשר הזה. רק נזכור, אתה מפיק את המיילים אחרי החקירה של פילבר. 12.7, חן נהורן רק נזכיר לבית המשפט, הוא ראש מחלקת החקירות.

ת: הסגן שלי.

ש: בכיר מאוד, כן. אוקיי, סגן שלך, מצוין. אז מספר ליאור שפיץ, מה, מתי היו המקרים, מהם המקרים האלה? תכף תבין מהציטוט הבא. שניהם ב-12.7.17, אחד המקרים יריב עמיעד שולח מייל לפחות אליי, אבל זה לא רק אליי, זה היה לעוד מספר חוקרים, או לכל החוקרים והמייל היה פחות או יותר מה שכתוב פה. תכף אנחנו נראה מה כתוב. המקרה השני, גם הוא ב-12.7, אותו דבר, מייל מחן נהורן, ראש יחידת החקירות. זאת אומרת, שני מיילים, אותו יום, שני מקרים, פשוט שני מיילים שונים. עברתי על המיילים כשהתכוננתי לחקירה בעדות, אז זה מה שראיתי, זה מה שזכרתי. עכשיו בואו נראה מה בדיוק יש במיילים האלו, 12.12.23, עמוד 36. ולכן, שואלים אותו, ולכן המשמעותית בענייננו, ולכן אנחנו רוצים לשאול, שאלה, מה הצורך שעלה ב-12.7 שחן נהורן, יריב עמיעד מסרטט גבולות גזרה, שיריב עמיעד פרץ אותן בעצמו, להגיד חברים לא נוגעים בראש הממשלה, מה היה הצורך? תשובה בבחינות אינני יודע. בואו נראה את הפרפרזה של המייל, בסדר? אני מזכיר, המיילים שראינו מקודם הופקו אחרי חקירתו של פילבר. בוא נראה את המייל, זו הפרפרזה שקיבלנו ב-3.4.25, זה הוגש? לא הוגש? אז כדאי להגיש את זה. אני מתחיל להקריא. ביום 12.7.2017, מועד הפרוץ של פרשה 3 בתוך חקירת תיק בזק ניירות ערך, בעקבות הנחיה מהפרקליטות, נשלחו שתי תכתובות דוא"ל לכלל חוקרי מחלקת חקירות ברשות ניירות ערך. המייל הראשון, שנכתב בידי חן נהורן, הובהר לחוקרים כי אין לשאול ספציפית אם ההנחיות לגבי המכתב, הכוונה, כותבת יהודית תירוש, למכתב ההפרדה המבנית, הגיעו לפילבר מהדרגים שמעליו, אלא יש מנדט לשאול רק שאלות פתוחות, דוגמת האם פילבר קיבל הנחיות ממישהו. עוד הובהר כי ככל שהנאשם מציין בעצמו ומצביע, מה זה? שהנחקר, סליחה, מציין בעצמו ומצביע על הנחיות ספציפיות מדרגים ספציפיים, אפשר לקבל על כך פרטים בחקירה. החוקרים הונחו כי ככל שהדבר עולה, יש להפנות את תשומת הלב לכך שהנושא הועלה על ידי הנחקר. המייל השני בהמשך מאותו היום, נחתם על ידי יריב עמיעד, והובהר כי לא שואלים שאלות ספציפיות על צחי הנגבי או על בנימין נתניהו, אלא אם דובר בשאלות פתוחות או שאלות שעולות מהנחקרים. זוהי ההנחיה ב-12.7, שאתה יודע שאין אישור לחקור בעניינו של ראש הממשלה, נכון?

ת: ככל שההנחיה הזאת הגיעה אליי, כן, אבל אני מעריך שאין פה משהו מחדש.

ש: אני לא מצליח להבין, סליחה, רגע.

ת: לא, אני מכותב למיילים האלה?

ש: אני לא יודע, זה לא מייל, זה פרפרזה. אני לא מעלה בדעתי שאירוע דרמטי כזה, שלא חוקרים על ראש הממשלה, ב-12.7, ההנחיה של הפרקליטות אתה לא אישרת.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> הוא אישר.

ש: הוא אישר? בסדר, אז הוא אישר. בית משפט אומר שהוא אישר, אז נתקדם. עכשיו, אתה הנחית את חן נהורן ויריב עמיעד להוציא את המיילים האלה?

ת: ממש, לדעתי לא גם, כתוב פה פרקליטות, לא?

ש: בכל זאת, פרקליטות, מה היא פונה אליהם ישירות? הם כפופים שלך.

ת: חד משמעית יכלו לפנות, לתת את ההנחיה.
ש: מה זה סימביוזה בין הפרקליטות ליחידה החוקרת? כזאת? עד כדי כך?
ת: זה סימביוזה, זה היה, זה מה שכתוב פה.
ש: אתה אבל בוודאי מודע לזה, אישרת לי מקודם.
ת: אני מניח שכן.
ש: מניח שכן. כלומר, אתה מודע היטב, היטב, היטב, שלמרות שחוקרים את בזק, ולמרות שכבר יש אישור לחקור את פרשה מספר 3 בעניינו של פילבר, אין לך בשום צורה, לא אפשרות להפיק חומרים על ראש הממשלה, אפילו לשאול שאלות על ראש הממשלה אתה לא יכול, נכון? את זה אתה יודע.
ת: אני אומר עוד פעם, מה שנאמר פה זה לגבי שאלות על ראש הממשלה.
ש: אז אתה יודע שיש תיוק שאלות על ראש הממשלה.
ת: ככל שזה כתוב, כן.
ש: כן, אתה יודע את זה, זה לא נתון לפרשנות, זה לא בערך או ליד.
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא שואל אם אדוני יודע את זה.
ת: אני אומר, אני מעריך שבזמן אמת ראיתי את ההנחיות האלה.
ש: וזה ברור לך שזה גם מגיע מהסמכות הגבוהה ביותר בשרשרת הפרקליטות, זאת אומרת, זה מגיע מהיועץ המשפטי לממשלה.
ת: אני לא יודע מאיפה זה מגיע, אני יודע מהפרקליטות, כי ככה זה מופיע פה.
<u>כב' השופט עודד שחם:</u> זה מספיק נאמן עליך שהעובדה שזה כך נאמר, שאתה צריך לפעול על פי אותה הנחיה.
ת: כן, כן.
ש: עכשיו אני רוצה שתסביר לי, איך אם אתה מקבל את ההנחיה הזאת ואתה יודע אותה, וזה מגיע לשניים מהכפופים לך, לכלל הדמויות הרלוונטיות ברשות לניירות ערך, איך אתה מרשה לעצמך להפיק מיילים לאחר ההנחיה הספציפית הזאת? בלי רשות, לפי מה שאמרתי, בלי רשות מאף אחד. תסביר לי את זה. זה אחרי, מיילים שלא ראיתם לפניכם.
ת: בעובדה הפקתי את המיילים האלה, או ביקשתי שיפיקו את המיילים האלה, על סמך התפתחות בחקירה של פילבר ובמסגרת הבקשה להרחבת החקירה.
ש: אבל זה למרות ההתפתחות אצל פילבר. פרשה מספר 3, זה למרות הכל, זה למרות. כבר פילבר נמצא בתמונה, אומרים לך נתניהו לא שואלים שאלות. כתוב לך. אז שאלות לא שואלים, אבל אתה הולך ומפיק חומרים?
ת: אלו הפעולות שבוצעו בהנחייתי.
ש: הבנתי, הבנתי. מה זה? אתה זוכר מה עוד עשיתם באותו מועד?
ת: לא.

ש: בוא נשאל שאלה פתוחה. מה אתה יודע על ניסיון להפוך את פילבר לעד מדינה ביולי 2017? הכי פתוח שיש.

ת: לא היה ניסיון להפוך את פילבר לעד מדינה ביולי 2017. גם אגב לא בכל תקופתי.

ש: לא היה?

ת: לא היה ניסיון כזה.

ש: היה שיח בעניין הזה ביניכם? בינך לבין ליאת?

ת: לא.

ש: לא דיברת איתה בכלל על החקירה של פילבר?

ת: בוודאי שדיברנו, מה זאת אומרת?

ש: אז תשתף אותנו.

ת: לא, הנושא של עד מדינה זה קודם כל לא בסמכותה של ליאת, בוא לא נתבלבל. אני לא בטוח שעד מדינה, הגדרת את זה עד מדינה, פילבר כנגד גורמים, אני לא בטוח שזה בסמכותה של ליאת.

ש: אני מסכים איתך, דרך אגב, לכן פעלתם כפי שפעלתם, תכף נראה. זה אני מסכים איתך, גם היא כנראה חרגה מסמכות, גם היא אולי תצטרך לבוא לפה, אבל בוא נתקדם. רק תספר לי, מה דיברת עם ליאת על החקירה של פילבר?

ת: לא, אין לי שמץ של מושג. הייתי, היה עדכונים, היה שיח רציף. אני מדבר בעיקר בתקופת הפרוץ, כן? לא ב-

ש: איזה הצעות למשל, אם בכלל דיברת איתה על הצעות לפילבר?

ת: שום הצעה לפילבר.

ש: לא היה, לא היה. על מה להגיד לפילבר באופן ספציפי, אתה והיא לא דיברתם, נקודה סוף או ש-?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא אמר שבכל תקופתו לא הייתה הצעה.

ת: לא, לא הייתה הצעה לעד מדינה, בוא.

ש: מה כן הייתה הצעה למשהו אחר? לא, כי אתה מדייק לבית המשפט, לא הייתה הצעה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> השאלה, השאלה הייתה לעד מדינה.

ת: גברתי, הטענה היא.

ת: אדוני, אני.

ש: אז בוא תסביר.

ת: אז בוא אני אסביר לך. ראיתי את הזכ"ד שבו נטען שליאת בן ארי אמרה משהו, להגיד המחיר תמורת התוכן וכיוצא בזה, ואת כל התזה שנבנה סביב האירוע הזה. לא עלה במסגרת האירוע הזה נושא של עד מדינה.

ש: איפה ראית את הזכ"ד הזה?

ת: תקשורת.

ש: מתי ראית את זה? אמרת שאתה לא עוקב אחר תקשורת, לא עוקב אחר המשפט, רק דחפו לך כמה דברים שקשורים לזיידנשטדט, שאלתי אותך, פתאום אתה מכיר זכ"ד?

ת: אני מכיר את הזכ"ד הזה, לדעתי אפילו לפני איזה שנתיים, פורסם או משהו כזה.

ש: תגיד לי, בין הישיבה האחרונה לעכשיו התכוננת קצת?

ת: כלום.

ש: רגע, אז אתה מכיר?

ת: גם לא התכוננתי לפני, שלא תתבלבל.

ש: בסדר. תגיד לי, אז תסביר לי בכל זאת, בוא תספר לי על הזכ"ד הזה, כל מה שאתה רואה, זה הכי פתוח שיש.

ת: אני אומר לך.

ש: אין לך מושג על מה מדובר?

ת: שנייה, שנייה. כשראיתי בפעם הראשונה את הזכ"ד הזה שמייחס אמירה כזאת, לא זכרתי, פשוט לא זכרתי את האמירה הזאת. אני מניח, ואני עוד פעם, אני מניח שהדבר הזה קיים בחומרים, אי כי יריב כנראה אישר את הדברים האלה והדברים הוקלטו, אז כך שאני לא רואה שום.

ש: אבל מה הקשר שלך לזה? תעזוב, מה הקשר שלך לזה?

ת: לא הבנתי.

ש: מה הקשר שלך לזה? לאירוע הזה.

ת: אז הזכ"ד הזה מדבר על זה שיריב יצא מחקירה, ביקש, ביקש, אמרנו שנרים טלפון לליאת, ושם נטען שהיא אמרה את מה שאמרה.

ש: תספר לי אתה, לא מה שקראת שאתה אומר לפני שנתיים, נשמע מאוד לא מהימן. מה אתה זוכר?

ת: אני לא זוכר את האמירה הזאת בכלל, אני זוכר את, זוכר, עוד פעם, אני לא זוכר, אבל כנראה הייתה שיחה כזאת.

ש: כן זוכר, לא זוכר.

ת: כנראה הייתה שיחה כזאת, ביני, שיחה משולשת, או אני לא יודע מה, ששותף לה יריב, שכנראה תיאר את מהלך החקירה עם ליאת, ושם יריב כתב, ככל הנראה הדברים נאמרו כפי שנאמרו שם.

ש: אז לא אתה, זה מישהו אחר. זאת אומרת, יכול להיות שהיית על הקו, יכול להיות שלא, אבל.

ת: לא הייתי על הקו, זה היה במשרד שלי אני מניח, כשיריב ואני נוכחים בשיחה הזאת.

ש: אה, ליאת הייתה פיזית?

ת: לא, לא. על הקו.

ש: תספר לי, תחליט, אמרת לא על הקו.

ת: אני הייתי על הקו.

ש: תבחר גרסה.
ת: שנייה, שנייה.
ש: רק תבחר גרסה ותיצמד אליה.
ת: זה לא מקדם, הציניות והזה.
ש: תבחר, תחליף גרסה, זה יעזור לך.
ת: שנייה. יריב יצא מהחקירה.
ש: זה כבר זיכרון?
ת: זה גם, אתה יודע מה? אני מעריך שכן.
ש: אוקיי.
ת: אני באמת, לא מפתיע אותי גם, שיחה במועד הזה, בעת הזאת, זה דבר שלא מפתיע אותי.
ש: קדימה, אריה יוצא, קדימה, מה קורה?
ת: אומר מה שאומר, לא יודע דברים כנראה שפילבר אמר בחקירה, אנחנו מתקשרים לליאת.
ש: למה?
ת: אני עוד פעם לא יודע, מה הוא אמר?
ש: מה הוא אמר? אז תפרט מה הוא אמר, תסביר לי מה אתה.
ת: אז אני לא זוכר מה היה תוכן הדברים בחקירה שהוא ביקש שנציף את זה.
ש: תכף נראה ביחד.
ת: בשמחה.
ש: ואז? אתה מעלה את ליאת?
ת: כן. שלום ליאת, מה שלומך?
ש: שלום ליאת, מה שלומך? הכל טוב, אני בסדר, קצת כועסת, לא מצליחים להביא תיק כנגד ראש הממשלה. עכשיו, מה אתה אומר?
<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> באמת, סליחה, גברתי, זה היה מצדיק הערה לעורך דין חדד.
ת: לא בתקופה שלי, לא בתקופה שלי, לא בתקופה שלי.
<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה הערה המיותרת. לחלוטין מיותרת, מיותרת לחלוטין.
ת: זה הומור, זה הומור שחורג את.
<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> חוות הדעת הזאת זה לא הומור, זה לא הומור, לא קשור למציאות פשוט.
ש: טוב, אני, אני בואו נתקדם, רעשי רקע אחר כך. סליחה, אם יש לך התנגדות, תתנגדי, כן.
ת: הוא כנראה אומר משהו.
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אתה מתקשר ל-
ת: לליאת. צריך לזכור, עדכונים מהסוג הזה, נדמה לי שזה גם היה, זה היה בסוף יום החקירה או משהו כזה?
ש: תגיד לי אתה.

ת: אני לא זוכר, תקשיב, אני לא זוכר. אני מניח, שנייה, אתה יודע מה, אני כן יודע לומר לך. כניסה של יריב לחקירה, לדעתי הוא לא היה החוקר הראשי של פילבר, זה אירוע שמתבצע על פי רוב בקצה החקירה, בסוף יום החקירה. זה סוג של עת רצון כזאת, עם כל השטיקים והטריקים של זה. אגב, הוא מתקשר ל-

ש: עת רצון למה?

ת: מה?

ש: עת רצון למה?

ת: עת רצון, שהבן אדם יתוודה ויודה ויפתח ויאשר ואת כל הדברים האלה.

ש: עת רצון.

ת: שנייה, עזוב, תקשיב. יריב הוא מתקשר מצוין.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הם מתקשרים.

ש: הם מתקשרים לליאת.

ת: אז אני אומר עוד פעם, אני מעריך שהוא יוצא, ראיתי בזכ"ד, זה מה שכתוב עקב דברים בחקירה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> רגע, אולי, בואו נעשה רגע.

ת: אז תביאו לי את הזכ"ד.

ש: רגע, רגע.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מה שאתה לא זוכר, אם אתה אומר על סמך מה שראית בזכ"ד, תגיד שזה על סמך מה שראית בזכ"ד. אם זה דברים שאתה זוכר, תגיד שאתה זוכר, שאנחנו נדע גם כי זוכר, לא זוכר, זוכר, לא זוכר. זה בסדר, עבר הרבה זמן, אבל שנדע על בסיס מה אתה אומר את הדברים עכשיו.

ת: אני אומר, יש לי איזשהו זיכרון שהייתה שיחה כזאת, כלומר, לא נפלתי מהרגליים כשראיתי את הזכ"ד. במסגרת הזכ"ד ראיתי שכתוב שם שעקב דברים בחקירה פנינו לליאת. אני לא זוכר עקב מה פנינו לליאת, אני ממש לא זוכר את זה.

ש: מה היה בשיחה עם ליאת?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> רגע, רגע, לאט, לאט.

ת: אני, באמת, אני אומר עוד פעם, אני מניח שיריב הציג.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אל תניח, תגיד מה שאתה זוכר ממה שקראת או מה, שנדע מאיפה. לא השערות.

ת: חבר'ה, אני לא זוכר, לא זוכר.

ש: לפני רגע אמרת, התקשרת לליאת, אמרת שלום מה שלומך.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, הוא נקטע כל שנייה ואנחנו חוזרים על זה כל שנייה שוב. שישלים את המשפט, מה הוא זוכר.

ת: אז אני אומר, אני לא זוכר את תוכן השיחה, אני מעריך עקב הבקשה של יריב שזו הייתה קשורה לתוכן העדות של פילבר. מעריך, לא זוכר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> משהו מעבר שאתה זוכר?

ת: מה? סליחה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> יש משהו מעבר לזה שאתה זוכר?

ת: לא, באמת שלא.

ש: זו הייתה בקשה מליאת?

ת: בקשה?

ש: כן.

ת: לא.

ש: למה צריך את פרקליטת המחוז?

ת: אז אני אומר, אם תגיד לי מה יריב אומר, אז אני מניח שזה, מה הסיבה שהתקשרנו, אני מניח שזו הסיבה, אני לא זוכר.

ש: אתה זוכר שיריב עמיעד הציע לפילבר להתחיל לנהל שיח של תמורות עבור העדות שלו?

ת: לא זוכר דבר כזה, לא ברור.

ש: מה, אני לא שומע?

ת: לא זוכר.

ש: אתה לא זוכר?

ת: לא.

ש: אתה זוכר שהתקיימה שיחה שבהקשר הזה אתה היית חלק משמעותי ממנה?

ת: אין מצב שהייתי בחלק הזה. מה זאת אומרת, בחדר חקירות?

ש: בשיחה עם ליאת.

ת: לא, אז אני אומר, בשיחה עם ליאת.

ש: שאתה היית חלק משמעותי מהשיחה.

ת: אוקיי.

ש: כן, לא?

ת: לא זוכר.

ש: לא זוכר. כמה זמן ארכה השיחה, אתה יודע?

ת: אני מניח שדקות ספורות.

ש: אם יריב עמיעד אומר שהיא ארכה כחצי שעה?

ת: אז זו הערכה שלו, הזיכרון שלי הוא לא יותר מ-10 דקות. אגב, זה דברים שאפשר לבדוק, לא?

ש: אנחנו נראה גם בפרוטוקול כמה זמן זה היה, כי אנחנו רואים, יש לנו את מה שיריב עמיעד מספר ויש לנו גם את הפרוטוקול שאומר.

ת: בסדר, אני זוכר דקות.

ש: שהשיחה הייתה חצי שעה.

ת: חצי שעה נשמע לי קצת מוגזם.

ש: על מה דיברתם חצי שעה, על החקירה של פילבר?

ת: אני חוזר ואומר, אני לא זוכר את תוכן השיחה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מר חדד, העד לא זוכר, זה לא.

ש: לא, רגע, פתאום הוא זוכר שהוא קרא במזכר לפני שנתיים, שהוא ראה, ואנחנו נצטרך להאמין לזה. בוא נראה, בוא נראה מה יריב עמיעד מספר. נסה להיזכר, בסדר?

ת: אוקיי.

ש: הוא אומר היו שם עוד נוספים, אני לא זוכר מי היה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לאן אתה מפנה?

ש: שנייה, עמוד 24707, 708. תתחיל עם היו שם עוד נוספים, שורה 18, שורה 20. כן, אוקיי. היו שם עוד נוספים, אני לא זוכר מי היה, אני זוכר שהיו עוד נוכחים בחדר, אני לא זוכר מתוך היחידה מי יושב שם כרגע בתוך הפורום הנוכחי, אבל מי שכן דיבר זה היה אלי לוי, ויכול להיות שגם אני דיברתי מעט. עוד פעם, אני פשוט זוכר שהיא הייתה, אני לא זוכר אם היא חזרה אלינו או שזה בגדול, אני כן זוכר שזה היה Non issue מבחינתה כאילו, בסדר? עכשיו, אתה זוכר מי היו הגורמים נוספים שהיו בשיחה?

ת: במקרה, עוד פעם, לא זוכר, האמת שלא זוכר.

ש: אתה רואה שהוא אומר שמי שדיבר זה היה אלי לוי? זה נכון?

ת: הוא אומר זה הזיכרון שלו, אני לא זוכר שזה. לא הובלתי את השיחה, כי בסוף הוא יצא עם תוכן השיחה, אז קצת קשה לי לראות שאני מוביל את השיחה שהוא ניהל.

ש: בסדר, בוא נראה. 8.2.23, עמוד 24631, הוא מדבר ממש על תוכן השיחה. בשיחה שהייתה עם פרקליטת המחוז, בה ישבנו כמה, לא זוכר כמה, בחדר של מנהל המחלקה דאז אלי לוי, הייתה שיחה והוחלט שתאמר אמירה ממש כללית שהמחיר ייגזר מהתוכן. ואז למעשה פילבר, אני נכנסתי אליו ומוסר לו את, אני אומר לו את אותה אמירה שגם ילד שלא מגיע לחקירה יכול להבין אותה. אתה רואה את זה?

ת: כן.

ש: שגם ילד יכול להבין?

ת: אני אשמח ש-, אני כנראה ילד לצורך העניין.

ש: אתה לא יודע מה זה אומר שמחיר נגזר מהתוכן?

ת: אפשר לתת לזה אינספור פרשנויות לדבר הזה.

ש: תן לי 3 פרשנויות, לא אינספור, קדימה.

ת: נושא של מחירים בחקירה ודברים כאלה, עולה לא מעט פעמים במסגרת השיח עם הנחקר.

ש: מה אתה אומר?
ת: אני אומר, המחירים, נושא של מחירים של נחקר במסגרת החקירות, זה נושא שעולה, אני לא רוצה להגיד חדשות לבקרים, אבל זה נושא די שכיח.
ש: שנגזר מהתוכן?
ת: תמיד זה ייגזר מהתוכן, נכון?
ש: תסביר לי.
ת: אז אני אתן לך דוגמה. דוגמה שאני הייתי עושה בה שימוש לא מעט.
ש: תן לי אחד. אחד עד מדינה, נכון? זה ודאי פרשנות.
ת: עד מדינה נגד מי?
ש: נגד ראש הממשלה.
ת: למה אתה חושב שרק ראש הממשלה?
ת: אתה יכול לתת עד מדינה נגד מישהו אחר?
ת: לא יודע, אני אומר עוד פעם. שנייה, בעת הזאת אני יודע לומר לך בוודאות, הנושא של עד מדינה לא עלה. לא עלה. הרי ליאת היא לא הפונקציה הרלוונטית. בטח לקבל את ההחלטה בעת הזאת של להיכנס ולהציע לו להיות עד מדינה. זה עליה לדעת דבר כזה? עכשיו, גם אם אתה אומר עד מדינה.
ש: רגע, שנייה. אני אמרתי עד מדינה, אתה שולל את זה. בוא, תן לי אתה עכשיו 3 פרשנויות אחרות.
ת: אני לא אענה 3 פרשנויות, נו.
ש: קדימה, נו, אתה אומר שיש אינסוף. אני נתתי אחד.
ת: לא מעט פעמים, המחירים האישיים שאתה משלם.
ש: שזה, איך זה נגזר מהתוכן?
ת: מה זה?
ש: איך זה נגזר מהתוכן?
ת: בוודאי, אם תשתף פעולה, אתה כמובן, אני אומר לך.
ש: כן?
ת: לא תופתע.
ש: כמובן, אם תודה, אז אתה?
ת: כן, כן, אנחנו הרבה פעמים באים ואומרים בוא, תחסוך לעצמך את זה, זמן שיפוטי, ואפשר יהיה להתחשב בך, דברים מהסוג הזה.
ש: זה לא המחיר נגזר מהתוכן, זה משהו אחר.
ת: בוודאי שזה מהתוכן, מה זאת אומרת?
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, הלאה.

ש: הבנתי. רגע, אז בשיחה עם פילבר אני צריך למצוא שמדברים איתו על זמן שיפוטי, אם זה על זמן שיפוטי.

ת: אני אומר לך מניסיוני. אני, אני, אני עשיתי שימוש.

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד.

עו"ד עמית חדד: רגע, רגע, אני, אני בכוונה, אני.

כב' השופט עודד שחם: הנושא מוצה עם הרבה עדים אחרים.

עו"ד עמית חדד: אבל כולם אמרו שזה הוא.

ת: אני?

עו"ד עמית חדד: שזה הוא, שהוא מראה את השיחה.

כב' השופט משה בר-עם: עורך דין חדד, התייחסו.

ש: טוב, תגיד לי, כשילד מבין את התוכן, אתה יכול להבין אותה, אז בוא, אתה קצת יותר מילד, אולי הרבה יותר מילד.

ת: הנושא הזה של מחירים ושיתוף פעולה עולה חדשות לבקרים בחקירות, חדשות לבקרים.

ש: מה זה אומר שיתוף פעולה?

ת: שיתוף פעולה, בוא, תספר מה עשית, למה עשית, איך עשית.

ש: ומותר לחוקר להגיד שהמחיר יהיה אם הוא ישתף פעולה?

ת: לא, אני אומר לך עוד פעם.

ש: זו לא מסגרת של עד מדינה?

ת: זו לא מסגרת של עד מדינה, אם הוא מודה על עצמו, אם הוא מודה, זו מסגרת של עד מדינה? נו, באמת.

ש: זאת אומרת, מותר לחוקר להציע טובת הנאה תמורת הודעה? מותר? אני חושב שאסור.

ת: בסדר.

ש: בסדר, זה ממש.

ת: קח את זה הכי רחוק שאתה רוצה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: חבל על הוויכוח.

עו"ד עמית חדד: לא, לא, חבל.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא ענה.

עו"ד עמית חדד: הוא לא ענה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו לטענתו הכוונה ואפשר להתקדם.

ש: הוא לא ענה, אבל רגע, שנייה. תראה, המחיר נגזר, לפי מה שמספר גם במזכר שפולינה כותבת, ב-7.6.22.

ת: 7?

ש: ביוני 22', היא כותבת מזכר בדיעבד. עכשיו, למה אין מזכר בזמן אמת על השיחה הזאת?

ת: לא חשבתי שהיא כזאת דרמטית כדי להוציא שם מזכר.

ש: לא חשבת, בסדר, בוא נראה, בסדר. אז אתה רואה, היא אומרת שזה, אתה ניהלת את השיחה, אתה רואה, גם היא כותבת את זה, פולינה.

ת: מה? איפה? פולינה הייתה בחדר?

ש: כך היא אומרת. לא, היא עושה בדיקה מול יריב עמיעד.

ת: מה, תכוון.

ש: תראה, אז אתה מנהל שיחה.

ת: פולינה כתבה?

ש: כן, שאתה משתתף בשיחה שקיים מנהל מחלקה, שיריב עמיעד ישתתף בשיחה שקיים מנהל המחלק דאז, אלי לוי, עם פרקליטת המחוז, בה סוכם, אתה רואה את זה?

ת: מה?

ש: המחיר נגזר מהתוכן, בחדר שלך, ואתה יוזם את השיחה, ואתה מבקש להתקשר לליאת, כל זה נכון?

ת: שנייה, אני רוצה בבקשה הבהרה. מה היא, כתוב פה סוכם בתגובה לדבריו של פילבר, יאמר לו באופן כללי שהמחיר נגזר מהתוכן. כדי שאני אוכל אפילו להעריך על מה מדובר, אני רוצה להבין מה היא אותה אמירה של פילבר.

ש: תכף נראה, ואתה יודע, דווקא לפני כן זה מעניין. זאת אומרת, למה בתגובה לפילבר צריך להגיד לו המחיר נגזר מהתוכן? אם זה כמו שאתה אומר, חיסכון בזמן שיפוטי וכל מיני דברים אחרים, שאני אומר לך כבר אין רמז, למה זה רלוונטי למה פילבר אומר?

ת: הוא כנראה אמר דברים, בתגובה לדבריו של פילבר.

ש: לא, רק תסביר, מה, הוא אמר אני רוצה לחסוך בזמן שיפוטי ואז בתגובה לאמירתו?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מר חדד, הוא לא מתעסק בספקולציות, הוא צריך להגיד על מה שהיה למיטב זיכרונו. צריך להתקדם, נו, מה לעשות?

ש: תכף, תכף נראה, בסדר, תגיד, תכף אני אראה לו את זה, בסדר. אני אומר לך דרך אגב שאין אמירות של פילבר, מה שיש בעיקר לפחות זה אמירות של יריב עמיעד שמשדל אותו להיות עד מדינה, אתה מכיר את הדברים? עוד לפני כן.

ת: עד מדינה.

ש: כן.

ת: טוב.

ש: כן, לא? מה שתגיד.

ת: בסדר, נו.

ש: כן, לא, תגיד, תבחר תשובה.

ת: אין מצב שהוא קיבל הנחיה כזאת ממני, ולדעתי, גם לא מליאת, לא ברמז ולא בזה. חבר'ה, אתם.

כב' השופט עודד שחם: טוב.

ש: לא מבין מה זה המצב, אתם מסכמים שהוא יגיד לו המחיר נגזר מהתוכן, הוא אומר, יריב עמיעד כל ילד. במקביל אתה מוציא את המיילים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, מיצינו.

עו"ד עמית חדד: לא, לא, לא, אני לא, שנייה, לא, לא התחלתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אם אין לך משהו לחדש אז תתקדם.

עו"ד עמית חדד: כבודכם, יש לי מה לחדש, אתם עוד לא מכירים? סבלנות, סבלנות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אז תתקדם.

ש: גברתי, סבלנות, בבקשה. אני מתקדם, זה בסדר, אני מתקדם. מה שקורה זה שיריב עמיעד פותח את החקירה, הנה אני עושה את מה שביקש כבוד השופט בר-עם, אנחנו נראה את זה, ואומר לו שאתם הכי טובים שיש. יש לכם את המכשור הכי טוב, שאתם מכירים כל וואטסאפ שהוא מחק, מתי הוא מחק, איך הוא מחק, מפחידים ומאיימים עליו, ושיש לכם חומר בלי סוף עליו, ושהוא צריך להתחיל לדאוג לעצמו. בוא, אני אראה לך את זה. בוא נראה, עמוד 20, ת/602. כמובן רימו אותו, עקצו אותו, זרקו אותו מתחת לאוטובוס, בוא נראה את זה, בסדר? אומר יריב עמיעד אני בא מעולם המודיעין, הם לא עקצו אותך, תאמין לי, הם שמו עליך רשת של קורי עכביש, רשת של קורי עכביש שעוטפת אותך, יש תיקיות, תיקיית פילבר, תחת 3 סיסמאות, 4 מחיצות, שאולי רק הטכנולוגיה כמו שלנו יכולה להגיע אליה. אוקיי, מי שבנה אותה בא מעולם אחר, הוא בא מעולם של מודיעין.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, לאן זה לוקח אותנו הדבר?

כב' השופט עודד שחם: יריב עמיעד, יריב עמיעד היה כאן.

עו"ד עמית חדד: שיצא אני אסביר.

כב' השופט עודד שחם: אבל יריב עמיעד היה כאן.

עו"ד עמית חדד: אדוני, אדוני, יש פה נקודה שאנחנו נרצה להשלים, אם בית משפט רוצה לדעת, אז נעצור, נוציא אותו, נסביר ונתקדם. בסדר גמור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כן, לאן זה הולך?

עו"ד עמית חדד: כן, קודם כל אנחנו נראה שבהחלט זה הצעה להיות עד מדינה עם עוד נתונים חדשים. אבל הנושא הזה, אבל רגע, רגע, רגע, שנייה, שנייה, אדוני, שנייה. ובעיקר את העובדה שמר פילבר חוזר אליהם עם תשובה שלא מתועדת, שהם לא תיעדו את התשובה של פילבר ואני רוצה לדעת ממנו.

כב' השופט עודד שחם: זה גם יש קשר למר לוי או שזה?

ש: עם מר לוי, הוא בעל הבית.

כב' השופט עודד שחם: טוב, בסדר, אבל אם הוא לא ניהל את החקירה?

עו"ד עמית חדד: ברור, מה זה לא ניהל? סליחה, ודאי שמר לוי ניהל את החקירה של מר פילבר, הוא יודע שהגישו את אותה הצעה. מה זה? הוא יודע שהגישו את ההצעה, הוא יודע. באים ונותנים לו הצעה, שולחים אותו לחשוב עליה. אני רוצה לדעת מה קורה אחר כך, הוא חוזר אחר כך.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: תתקדם לאחר כן.

עו"ד עמית חדד: כן, בסדר, אז זה בית משפט רואה שאני מתקדם, אני, בעקבות ההערות, למרות שקצת נחמד לי להראות שזה שקר גס שהוא אומר לא הצענו להיות עד מדינה. אני זוכר גם את ההערות של אדוני אצל חן נהורן, שאומר לי העניין הוא, לא יודע אם אדוני אומר מוכח, אבל כל ילד.

כב' השופט עודד שחם: מוכח, מוכח, מוכח בוודאות לא נאמר.

עו"ד עמית חדד: כן, אז לא, לא מוכח, אז אני אומר מוכח מעבר לכל ספק סביר, זה ברור.

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד, אם יש איזושהי סוגיה.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אז אמרתי מה הסוגיה, אמרתי מה הסוגיה.

כב' השופט עודד שחם: רק הסוגיה הספציפית הזאת.

עו"ד עמית חדד: אני גם, אני אעשה את זה מאוד מהר, אני אקצר תוך כדי, אדוני, כי אחרת הוא לא יבין מה אני שואל אותו.

כב' השופט עודד שחם: מר חדד, כמה זמן אדוני צריך חקירה חוזרת של מר נתניהו?

ש: אני מציע שנראה את מחר, כבודכם, ואז אני אתן לכם הערכה מושכלת, בסדר? אנחנו עובדים על זה, נועה לא פה כי היא עובדת על זה, את חקירה הזאת, נועה פירר עזרה לנו להכין, כי אנחנו עובדים מסביב לשעון. בסוף, אם כבודכם ייקח, אנחנו גם נראה את זה מחר, אבל כל יום עדות שלנו פה כשאנחנו חוקרים, ואז כמה זמן לוקח, כמה התביעה חוקרת בחקירה חוזרת, 3, 4 שעות על יום, אז אנחנו ודאי פחות אפילו מזה. אני אעשה את זה מאוד מהר, בסדר? כי הנושא כבר, גם לטעמי וגם לשיטת בית המשפט, מוצה, לא רק עם יריב עמיעד, גם עם חן נהורן וכולי. אני רק אומר לך שאמרו לפילבר כל הזמן גורמים, אתה לא מבין? גורמים מצדך, מתחתך ומעליך, אתה בסיפור הזה יודע מה אתה? אתה בשר לכלבים. אתה יודע? ידעת שנאמרו לו דברים כאילו שזורקים אותו מתחת לגלגלים?

ת: זה ביטוי שגור ושכיח.

ש: מי זורק אותו מתחת לגלגלים?

ת: תשאל את יריב למי הוא התכוון, מה.

ש: אה, תשאל את יריב, כן. דרך אגב, פילבר הבין שכמובן מדברים על ראש הממשלה, הוא אומר את זה גם בחקירה עצמה, הוא אומר. שואלים אותו שאלות, הוא אומר אתה מדבר על ראש הממשלה וכולי, תוך כדי, אתה מכיר את זה?

ת: א', לא, אבל עם כל הכבוד, יש עוד דמויות שהיו מעורבות בתקופת הכהונה שלו, אז.

ש: אוקיי, בסדר, אני אומר לך יותר מזה, אתם אומרים לו, הוא אומר, הנה תראה את זה, מה אתה עושה, בשביל מי, אבל עשיתי את זה. שואל אותו יריב עמיעד, אתה עשית את זה? ואז שלמה פילבר אומר בשביל ראש הממשלה, יריב עמיעד אני לא אומר, לא יודע. ואז בוא תראה מה אתם

אומרים לו, אתם אומרים לו את הדבר הבא. תגיד, אתה יודע מי השתמש בביטוי לא היה כלום כי אין כלום, אתה זוכר מי השתמש בביטוי הזה? אתה זוכר באותה תקופה מי השתמש בביטוי הזה?

ת: ביטוי שנדמה לי שראש הממשלה עשה בו שימוש.

ש: ראש הממשלה עשה בו שימוש, אז בוא נראה. כן, פשוט נדלג כבודכם, בסדר? הנה, בוא תראה, תעברי לציטוט שמופיע ב-445, כן. הנה, עכשיו יריב אומר לו בעצה שלי, שורה 9, בעמוד, אותו מוצג. זה לפני שהוא יוצא להציע לו שהמחיר נגזר מהתוכן, עמוד 51, לפני שהוא פוגש אותך, תראה מה הוא אומר לו, הוא אומר לו אז אני אומר לך בהצעה שלי, בהצעה שלי, ויהיו עוד הרבה שיתנו לך עצות, אני אומר לך, יהיו המון עצות שיתנו לך עצות אחיתופל, ולהבטיחו לך ויגידו לך וכן לא היה כלום, לא היה כלום ואין כלום, וכל הזה אני אומר לך, אתה מגיע, הקיר שם, הוא לא יזוז, אני אומר לך, אני שם יד ימין. אז קיבלתם הנחיה לא להגיד ראש הממשלה, אבל להגיד מי שמעליך, מי שזורק אותך מתחת למדרגות, זה שאומר לא היה כלום כי אין כלום, זה מותר לפי ההנחיה שקיבלת?

ת: אני לא, אני, פרשנות משפטית אם מותר לעשות, אני משאיר לאחרים.

ש: בסדר, בסדר, טוב, בוא נתקדם. כמובן שהוא מבין שמדברים פה על נתניהו, הוא אומר את זה כל הזמן, אני מדלג, אני מדלג ל-466. טוב, הנה, אתה רואה הוא אומר תשחררו אותי, אתה רוצה, בסדר, בואו נתקדם. אין פה דרך אגב, תסתכל, זה האמירות שלו, כי קודם שאלת וכבוד השופט בר-עם אמר, מה, מה נאמר לו. אין פה זמן שיפוטי, אין פה כלום, אין פה שום דבר. מה שיש זה שאל תסמוך על אלה שאומרים לך אין כלום כי לא היה כלום, אל תסמוך על אלו שאומרים לך שזורקים אותך מתחת למדרגות, אל תסמוך ואל תסמוך ואל תסמוך, וישאירו אותך לבד. ואז יוצאים אליך ומנהלים את השיחה, ואז בואו נראה מה קורה כשחוזרים, בסדר? כבודכם, אני מקווה שזה לא מאבד מהקונטקסט, אני פשוט דילגתי על המון בעקבות ההנחיה שלכם.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> טוב.

ש: ואז בוא נראה, אתה אומר שלא הייתה פה הצעת עד המדינה, אני חושב שזה כמו שאמר יריב עמיעד, כל ילד מבין את זה, וכמו שפילבר הבין. אבל בוא נראה, ואתה צודק שלא הייתה סמכות לעשות את זה, זה דבר נכון. עכשיו תראה מה קורה פה, תציגי את, יופי, יופי. מומו, אני יודע שאתה עייף, אבל יש לי משהו להגיד לך. ואז הוא אומר כן. דיברנו.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לאיפה אתה מפנה, סליחה?

ש: עמוד 603. לא, סליחה, לא 603, איזה עמוד זה?

<u>עו"ד נועה פירר:</u> ת/602, עמודים 2-1.

ש: אוקיי, בסדר. מומו, אני יודע ... רק יש לי משהו להגיד לך, כן, דיברנו על משהו ואני עובד, אני עובד מהר. באתי כדי, שאלת אותי שאלה, אמרת לי אם אני אקח את המכחול ואני צובע את כל הצבעים ואני אתן הסברים, מה יוצא לי מזה? בסדר? מה זה אומר מה יוצא לי מזה? תסביר לי. אתה ראית את החקירה הזאת אחר כך, נכון? ברור.

ת: לא.

ש: לא עברת עליה?

ת: לא.

ש: אתה מנהל מחלקת החקירות?

ת: לא, לא עברתי עליה.

ש: טוב, בסדר, זו שאלה בפתיחות ואני מעריך את זה, אני לקחתי את זה, אתה יודע, גם כוחי מוגבל, יש אינסטנציות גם מעליי. למה צריך אינסטנציות מעליו אם זה לא הצעה להיות עד מדינה?

ת: אני מניח שיש לו תשובות.

ש: ואז אמרו לו המשוואה היא המחיר נגזר מהתוכן. איך זו משוואה? תלמד אותי. אם זה לא להיות עד מדינה. שנייה, יש שתי דקות, אמרתי, הסברתי, אבל הסברתי כבודכם למה אני רוצה את זה, סבלנות. אני עושה את זה מאוד קצר, אני מדלג על הכל. אתה יודע להסביר לי?

ת: לא.

ש: לא, בוא נמשיך. הוא אומר לו תראה, בעולם הזה של בזק יש עוד קלפים, הם על השולחן, אתה רואה, לא איזה חיסכון בזמן שיפוטי, אני גם מדבר על הכל. העולם הזה הוא בקומה הראשונה, מאוד חשוב לשים את הקלפים, אם מנקים, מנקים את הכל, זה לא להיות עד מדינה? ומומו פילבר של היום, שהוא בן אדם פרטי, המחיר שלו ייגזר מהתוכן, זה לא להיות עד מדינה גם? אתה עומד על זה?

ת: שאלה משפטית.

ש: שאלה משפטית, בסדר. אין תשובה, שאלה משפטית. אז בוא נמשיך, רגע, תכף אני מסיים. הוא אומר לכם שבינתיים אנחנו הולכים לחשוב, אנחנו הולכים לחשוב. ואז אומר לו יריב עמיעד אני, מומו, המשוואה הזאת לא תמיד פתוחה, היא פתוחה לך, תחשוב עליה טוב-טוב. בוא תסביר לי מה זה שהיא לא תמיד פתוחה, אם זה חיסכון בזמן שיפוטי. תמיד אפשר לחסוך בזמן שיפוטי, נכון, כבודכם? אפשר לחסוך בזמן שיפוטי כל הזמן, גם כל יום אפשר לחסוך. רק תסביר לי למה המשוואה לא תמיד פתוחה והיא פתוחה לך, למה זה לו באופן מיוחד? אם תוכל להסביר לי, כי אמרת מקודם בנחרצות עד מדינה, אין לנו אישור, אין סמכות, זה פסול, זה אסור, לא היינו עושים את זה. בוא תסביר, אז מה זה? למה המשוואה הזאת לא תמיד פתוחה? היא פתוחה לך. מה, בגלל מה?

ת: אני משוכנע ששאלת את יריב את השאלות האלה, והוא בטח ענה בפירוט על השאלה.

ש: בוא תענה לי אתה, אתה הבוס.

ת: שנייה, אז אני אהיה איתך מאוד ברור. מאוד ברור, לא עלה, המילה עד מדינה לא עלתה בתקופה הזו.

ש: המילה לא עלתה, אבל התוכן, המהות. אז זה מותר, אז המילה לא עלתה.

ת: מי מוסמך לזה? נגד מי?

ש: אז לא אמרתם, אמרו לכם אל תגידו ראש הממשלה אז, ההוא שאומר לא יהיה כלום כי אין כלום. אז מה זה, זה משחק?

ת: תפנה לגורמים הרלוונטיים.
ש: אתה הגורמים הרלוונטיים.
ת: אני לא אמרתי את הדברים האלה לפילבר, ולכן אני לא חושב ש-
ש: מבחינתך אז כמנהל החקירה, מותר היה לו להגיד את זה?
ת: נראה לי שכן.
ש: מצוין, אז תסביר לי, וזאת הצעה להיות עד מדינה, נכון?
ת: ככה זה עובד, תגידו לי תמיד?
כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא כבר אמר את זה.
ת: אמרתי את זה כבר.
ש: מה הוא אמר?
כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הוא אמר קודם שאי אפשר, יש כל מיני דברים, למשפחה יהיה יותר קל.
ש: איזה משפחה? מה קשור למשוואה הזאת שהיא פתוחה? היא לא תמיד פתוחה? נו באמת, גברתי.
כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד.
ש: האמת שהוא לא אמר את זה, הוא הפסיק להגיד את זה אחר כך כי הוא הבין שזה מטופש בצורה בלתי רגילה.
ת: מה? האמירות האלה?
ש: אתה עדיין חושב שזה על המשפחה מה שכתוב פה?
ת: שנייה, עוד פעם, אמרתי מה יכול להיות במסגרת אותה.
ש: כשאתה רואה שהוא אומר שיש עוד קלפים, מנקים הכל, זו המשוואה, המחיר נגזר מהתוכן, המחיר שלך, היא לא תמיד פתוחה, היא פתוחה לך, תחשוב טוב-טוב. אתה רוצה לתת.
ת: תשאלו את יריב עמיעד ואת.
כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד.
עו"ד עמית חדד: אם הוא מודה, אז שיודה.
כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד, הוא אמר שאין פסול בשאלות האלה, מה שיש זה מה שהטקסט מדבר בעדו.
ש: אבל תסביר לי, אם אסור להציע למישהו להיות עד מדינה נגד ראש הממשלה, איך אין פסול בשאלות האלה? תיישב לי את הסתירה.
ת: זו שאלה, אני לא רואה בזה הצעה לעד מדינה, אני לא מתכוון להיכנס לסוגיות משפטיות.
ש: דרך אגב, פילבר יכול לראות בזה הצעה כעד מדינה?
ת: פילבר יכול לעשות מה שהוא רוצה.
ש: אתה מבין שכל אדם שקורא את זה מבין שזה הצעה?

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד, ביקשנו לחקור אותו למטרה ספציפית.

עו"ד עמית חדד: בסדר.

כב' השופט עודד שחם: ניגש למטרה.

ש: טוב, אני, אני בדיוק זה מה שאני עושה. אני רוצה לעשות קצת סדר ולגשת לנקודה ספציפית. אתם באים ומפיקים באופן לא חוקי, בסדר? מיילים מתיבת הדואר של שאול, שאריה מסמן ב-4.7. יש מייל קודם, לשיטתנו, לשיטת שרה, שהיא מפיקה בסוף חודש יוני, שבעקבותיו מבקשים את המיילים של 4.7. אחר כך אתם מטיילים בשרתים של בזק, מוציאים עוד עשרות מיילים, שגם זה בלי צו ובלי אישור וכולי. ב-12.12 אומרים לכם, סליחה, ביולי, אומרים לכם שאסור לבוא ולהזכיר את ראש הממשלה, ואז מציעים לפילבר להיות, מה שלשיטתנו, עד מדינה. המחיר נגזר מהתוכן, המשוואה ברורה, היא לא פתוחה לעד ונצח וכולי. ושולחים אותו, דרך אגב, ברקע יש הדלפות וכולי, מה בדיוק קורה, אני מדלג על כל זה. אני מדלג על זה, חבל, אני מדלג על זה. אוקיי, בסדר. חבל, אני רוצה את הרצף שנייה. שולחים אותו ביום חמישי לשיעורי בית, לחשוב על עצמו, לדבר עם אילנית, המחיר נגזר מהתוכן, את זה אתה זוכר?

ת: שיעורי בית, לדבר עם אילנית, מה הקשר?

ש: תחזירי בבקשה לזה, כן.

ת: מה שיריב אמר לו? יכול להיות.

ש: המחיר נגזר מהתוכן. הוא צריך לחשוב, לדבר עם אילנית. אני אומר לך שזה הצעה להיות עד מדינה, אילנית זו רעייתו שתחיה. אני אומר לך שזה הצעה להיות עד מדינה, המשוואה פתוחה, המשוואה לא תמיד פתוחה וכו', רוצה. אתה אומר יכול להיות, אני, אבל שאלה משפטית אני לא יודע לענות או משהו בסגנון הזה שאתה עונה. אתה, שב עם אילנית, דרך אגב, למה צריך לשבת עם אילנית?

ת: מי אמר לו?

ש: הנה, יריב עמיעד אומר לו.

ת: וואלה, טוב.

ש: כן, שב עם, אתה רואה את זה?

ת: כן.

ש: זה, עדיין אתה אומר, משוואה לא. למה הוא צריך לשבת עם אילנית? טוב, אילנית, מה דעתך על חיסכון בזמן?

ת: אני יכול להגיד לך, אני רוצה לענות על השאלה הזאת, אני רוצה לענות על השאלה הזאת, כי הנושא של משפחה זה נושא מאוד מאוד רגיש, ולכן אני חושב שיש מקום לשאלה מהסוג הזה.

ש: מה הוא אמור לעשות עם אילנית?

ת: בוא, תבוא, תתקן, תודה, תקל על כולם.

ש: אבל הוא לא אומר לו את זה, הוא אומר לו משוואה. רק שאני אבין, איך אם הוא מודה? באמת, אני אף פעם לא הבנתי את זה. כל מי שמודה מצבו.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> עורך דין חדד, תתקדם.

ש: בסדר, בסדר. שולחים אותו לעשות שיעורי בית. תשאירי, תשאירי, תשאירי. שולחים אותו לדבר עם אילנית. אני אומר לך שזה הצעה להיות עד מדינה, אתה אומר לי שזה ההצעה להודות כדי לחסוך בזמן השיפוטי, או אולי. זה מה שאתה אומר.

ת: יש פה הרבה מעבר ברמה אישית. ברמה אישית, נחקר ואתה, כמי שמייצג אינספור נחקרים ואת החשובים שבהם, יודע שהמחיר האישי שנאשם בפלילים הוא מחיר כבד. הוא מחיר כבד.

ש: אנחנו מסכימים איתך, נכון, אתה צודק.

ת: יפה, אז אני חושב שיש מקום לשיקול גם לדבר עם האישה. אגב, אתה יודע, גם אם הוא לא היה אומר.

ש: המשוואה הזאת לא תמיד פתוחה, והמחיר נגזר מהתוכנית. יש הרבה דברים, אתה יודע את זה, אני יודע את זה, אתה לא רוצה להודות, זה בסדר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> עורך דין חדד, אדוני יתקדם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> גברתי, אני מתקדם, את רואה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני לא מרגישה בזה.

ש: דרך אגב, למה בשביל זה צריך פרקליטת מחוז?

ת: אני אומר שוב פעם.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מר חדד, שוב, זה לא המטרה שלשמה אדוני שואל שאלות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא, אני יוצא מתוך הנחה שהעניין הזה מוכח מבחינתנו.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> עורך דין חדד, אנחנו אמרנו שהנושא הזה מוצה, אז אנחנו לא מתירים עכשיו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אבל בסדר, אני יוצא מתוך נקודת הנחה שהעניין הזה מוכח לעילא ולעילא.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מר חדד, התרנו שאלות בנושא מסוים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> מותר להגיד שאני צודק, הרי זה ברור גם, אבל אני מתקדם.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> להתקדם.

ש: מה, אני מתקדם. עכשיו הוא יוצא לשיעורי, עם שיעורי בית. לשיטתנו וגם לשיטת כל בר בי רב, כל ילד, כמו שאומר יריב עמיעד, הסכמת מדינה ושהמחיר נגזר מהתוכן. מה, עם מה הוא חוזר? מתי הוא חוזר?

ת: אין לי מושג. נניח בחקירה הבאה.

ש: סליחה. שולחים אותו ודאי, גם אם זו רק משימה להודות מתוך חיבוטי נפש ואירועי לב, אחרי שיחה עם פרקליטת מחוז. זה אירוע, דרך אגב, היו עוד מחקרים שקיבלתם הנחיות מפרקליטת המחוז להציע להם הצעות מהסוג הזה?

ת: אני באמת לא זוכר.

ש: אי פעם בתיקים אחרים שקיבלת אישור?

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד, זה שוב חורג מהמנדט.

עו"ד עמית חדד: לא, זה רק ביחס לסייפה.

כב' השופט עודד שחם: לא, אדוני כל פעם הולך למקומות אחרים.

עו"ד עמית חדד: לא, כי אני רוצה.

כב' השופט עודד שחם: אם היו עוד נחקרים וכולי.

עו"ד עמית חדד: שנייה, אדוני, אני אסביר שהוא פה. אני פשוט רוצה להראות שלא יכול להיות שכשיש הצעה דרמטית כזאת, אז לא מחכים לראות עם מה הוא חוזר ביום חשוב. זה הכל.

כב' השופט עודד שחם: אדוני ביקש משהו מאוד מאוד ספציפי.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אז אין בעיה, אני, אני אעשה את זה ככה.

כב' השופט עודד שחם: לוקח לנו יותר מדי זמן להגיע לשם.

עו"ד עמית חדד: יכול להיות. אדוני מוזמן גם הוא לבוא, אולי יעשה את זה יותר מהר ממני. זה מה שאני יכול, זה הקצב שלי. אני חושב שזה הקצב.

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עורך דין חדד, נראה לי שהגיע הזמן להפסיק לחלק תפקידים.

עו"ד עמית חדד: אני רוצה שבית המשפט יעזור לי בזה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אדוני שמע את השופט שחם, נתקדם.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אז אני מתקדם. גברתי, מותר קצת להקליל את האווירה, זה באמת מיותר. גם אז ההערה שגברתי כעסה עליי, זה היה בניסיון, אולי לא מוצלח, להקליל את האווירה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ממש, ממש. תשאל אותו שאלות ותתקדם.

ש': אז אני מתקדם. אתם מציעים לו את ההצעה הזאת על דעת פרקליטת המחוז. אתה מגחך כי?

ת': לא, כי אני אומר לך שוב פעם, לא הייתה הצעה להפוך להיות עד מדינה.

ש': כן, נכון.

ת': זה בסדר, אבל.

ש': אתם מציעים לו הצעה להפוך להיות.

כב' השופט עודד שחם: עורך הדין חדד.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אז זה מה שקורה כשלא הנחתי את כל מה שרלוונטי.

כב' השופט עודד שחם: שום דבר לא קורה, שום דבר.

ש': טוב, אז אני שואל שוב. אתה יודע מה, בוא נעשה, אני אומר לך פעם נוספת, אתם מציעים לו הצעה, לא עד מדינה, כן עד מדינה, הצעה, לבוא ולהתנקות על חטאים, בסדר? ולספר על אחרים, ולספר, תעלי למעלה טיפה, נראה מה ההצעה רק. שיש פה עוד קלפים, שהם על השולחן, לנקות את הכל. זאת ההצעה שאתם מציעים לו, ושהמחיר נגזר מהתוכן, והמשוואה הזאת לא פתוחה לנצח, ושיחשוב על עצמו ושידבר עם אילנית. זאת ההצעה. עזוב את השם, אני סומך על בית משפט שאני לא

צריך יותר להסביר. אז אני שואל, אתם שולחים אותו עם זה, מותחים את הקפיץ, שולחים אותו עם זה, כשהוא חוזר לכם, מה הוא אומר לכם? ואיפה זה מתועד?

ת: אין לי מושג. מה זאת אומרת, מה?

ש: צריך לתעד את התשובה שלו אחרי שהוא חוזר עם הצעה כזאת?

ת: אם יש פה הצעה, אני לא רואה פה הצעה, אני אומר, הוא חוזר לחקירה.

ש: בית משפט יכול לעזור לי פה? הוא לא רואה הצעה. כשאומרים לו תחשוב על עצמך, אם הוא מחליט לחזור אליך עם הצעה, המחיר נגזר מהתוכן, הכל בעקבות שיחה עם פרקליטת המחוז.

ת: נו? אני לא כססתי ציפורניים לתשובה לבקשה הזאת.

ש: אני לא שאלתי אם אתה כוסס או לא כוסס, לא שאלתי אם אתה כוסס. אני שואל שאלה אם את התשובה שלו, תשובה שהוא נותן, צריך לתעד אותה, זה הכל. הוא מביא תשובה, כל איזושהי תשובה.

ת: כל חקירה צריכה להיות מתועדת, כן. אין פה שאלה בכלל. אני לא זוכר, אתה מתאר פה כאילו המתינו פה לשאלה קונקרטית, אנא, בהמשך לפנייתנו מיום זה וזה, נא עמדתך. אני לא חושב שהיה אירוע כזה. אם הוא הגיע והוא דיבר על זה, אז סבבה.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> התשובה היא שצריך לתעד את התשובה שלו.

ת: כן, מן סתם היא, עוד פעם, תשובה למה?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> התשובה כן מתקבלת בבית המשפט.

ת: מה, שנייה, סליחה?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> התשובה כן, המילה כן, היא מתקבלת בבית המשפט. היא מילה קבילה בבית משפט.

ת: אני אומר עוד פעם.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תשובה להצעה שיודה. שישתף פעולה ויודה.

ת: אז אתם יודעים מה, אז אני אגיד את הדברים בזה, הרבה פעמים אומרים את הדברים האלה ולא קורה כלום.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> השאלה אם צריך לתעד, אדוני זוכר את השאלה?

ת: את מה? את התשובה?

ש: כן, את התשובה שלו, מציעים לו את ההצעה הזאת, תהא.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מר חדד. בא אליכם אדם, אמרו לו את הדברים האלה, הוא חוזר עם תגובה למה שאמרו.

ת: אני אומר עוד פעם, יכול להיות שזה בכלל לא ישאלו אותו בפעם הבאה על הדברים.

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> אני שואל אם תגובה כזאת צריך.

ת: ברגע שזה בחקירה, זה חייב להיות מתועד, מה זאת אומרת?

<u>כב' השופט עודד שחם:</u> מותר להגיד כן.

ת: אז אמרתי את זה בהתחלה, שברגע שהוא נחקר על הדברים האלה, הוא צריך ל-

כב' השופט עודד שחם: התשובה היא כן, מר חדד, אפשר להתקדם.

ש: טוב. אתה יודע להסביר לי למה לא תיעדתם את זה?

ת: את מה?

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת לשאלה.

ש: את התשובה הזאת, את התשובה שלו?

ת: אני לא יודע למה אתם מדברים.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת לשאלה. אתה לא צריך לענות כרגע. שהעד ייצא.

עו"ד עמית חדד: אין בעיה.

עו"ד יהודית תירוש: יריב עמיעד היה כאן עד ונחקר ואמר שביום ראשון, כשהנחקר הגיע לחדר, מהרגע שהוא הגיע לחדר הוא נחקר בחדר חקירות, לא היה שיח איתו מחוץ לחדר חקירות, וכל מה שנאמר בחדר החקירות הוקלט, והוא גם אמר שהעובדה שהוא גם לא שאל אותו על זה שום דבר, היא גם מלמדת שלא הייתה ממש הצעה שציפו בהכרח לתשובה, אבל נשים את זה בצד. הוא אמר, יריב עמיעד, את הדברים האלה שאמרתי. לא היה שיח מחוץ לפרוטוקול, ומה שהיה בחדר הוקלט. לכן שחברי, שחוטא פעם אחת שהוא חוקר בחקירה נגדית, מניח בפניו נתון עובדתי כזה כעובדה, הוא מטעה את העד. חברי אולי מתכוון לכך שפילבר אמר שהוא חזר ואמר שהוא אמר להם אני ממשיך, אין לי מה למסור לכם, אבל הדברים האלה נשאלו, שאל את יריב עמיעד, עורך הדין, וזה מה שיריב עמיעד אמר, אז בוודאי עורך דין חדד לא יכול להניח את זה בפני העד כרגע כעובדה. יש לו אמירה של פילבר שהוא חזר ואמר תשובה. מר יריב עמיעד אמר שלא היה שיח מחוץ לחדר החקירות, המזכירות מפנות את הנחקרים לתוך חדר החקירות, וחדר החקירות הוקלט, זה לא במחלוקת.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב, הבנו, תודה.

עו"ד יהודית תירוש: אוקיי. אם צריך, ולכן השאלה היא מטעה.

עו"ד עמית חדד: יש צורך להשיב?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אתה ממשיך לשאול אותו.

עו"ד עמית חדד: ברור שאני אמשיך לשאול אותו. פילבר, לא הבנתי, יש הנחיה של כבודכם מימים ימימה.

כב' השופט עודד שחם: מר חדד.

עו"ד יהודית תירוש: אני מפנה ל-24715.

עו"ד עמית חדד: מה זה משנה?

כב' השופט עודד שחם: מר חדד. מר חדד. מה קרה?

עו"ד עמית חדד: לא, אני לא.

כב' השופט עודד שחם: אבל מה קרה?

עו"ד עמית חדד: לא קרה כלום, קצת חם פה, זה הכל.

כב' השופט עודד שחם: דווקא נעים.

עו"ד עמית חדד: כן, אפשר להתקדם, גברתי? כי אני מציג דברים שאמר עד, למיטב זיכרוני, הכלל שכבודכם. דרך אגב, אפילו בימים שבהם.

כב' השופט עודד שחם: עורך דין חדד, אפשר להתקדם.

ש: אוקיי, אז אני מתקדם. טוב, מספר פילבר ב-24.5 פה בבית המשפט, 22', בעמוד 14,477, שואלים אותו מה שאתה, אחרי התייעצות, ההתייעצות הייתה אם אתה יכול להביא, כמו שאתה אומר כאן, משהו על נתניהו, כי לשם שלחו אותך, לשם כך שלחו אותך להתייעץ, נכון? והוא אומר כן, כך הוא הבין את הדברים, דרך אגב, כך כל ילד כמו שאמר יריב עמיעד מבין. ואז הוא אומר, שואלים אותו, אתה אומר שלא היה לך מה להביא חוץ מרכילויות. תשובה חוץ מרכילויות, לא היה לי מה להביא. שאלה אוקיי. אתה גם אומר, היה פה עד נוסף, אני מניח שמכוון לחפץ, כן, שהביא כל מיני סיפורים מרכילויות, נכון? תשובה כן. שאלה ואני אמרתי אני לא מוכר רכילויות, אמת? תשובה כן. מבחינתי זה לא היה לעניין. ואז הוא אומר, בעמוד 14,508, אני לא יודע לתת שום דבר פלילי, הרי אם אני יושב בחקירה ופתאום מדברים על משהו פלילי, אז לא מדברים, אמרתי, לא על רכילויות, רכילויות היו לי, לא היה לי משהו פלילי. אז הוא אומר למעשה שהוא התבקש, פילבר אומר שהוא התבקש להביא חומר על ראש הממשלה, שוב, בניגוד גמור להנחיה, כך הוא הבין את זה, ושאין לו שום מידע על ראש הממשלה. עכשיו, השאלה שלי, למה אין תיעוד לזה, לדברים שהוא אמר?

ת: קודם כול, לא הבנתי, זה דברים שהוא מעיד פה.

ש: נכון, כי אין לנו תיעוד לדברים שאומר לכם בהקשר הזה בחקירה.

ת: היו בכלל דברים?

ש: כן, זה משהו שהוא אומר, שהוא חזר ואמר יש לי רק רכילויות.

ת: לא, עוד פעם, אז הוא אומר. אני לא ישבתי איתו, אני מניח שזה.

ש: למה אין תיעוד אבל?

ת: צריך לשאול את הגורמים הרלוונטיים שישבו איתו, אני לא הייתי שם.

ש: בוא נתקדם, בסדר. תראה, אמרתי לך שפילבר סיים את החקירה שלו ביום חמישי עם משימה, שלשיטתנו אמרתי לך איך אנחנו קוראים אותה, ונתתי לך את הפירוט שלה, מחיר נגזר מהתוכן וכולי וכולי, כל מה שאמרנו. בוא תראה מה קורה באותו סוף שבוע ותגיד מה הקשר שלך לזה. יוצאת, מתפרסמת כתבה, נ/2659, גיא פלג ואמנון אברמוביץ', הראיות נגד פילבר חד-משמעיות.

ת: סליחה? לא שמעתי.

ש: גיא פלג ואמנון אברמוביץ'.

עו"ד יהודית תירוש: המסך שלו לא עובד פשוט.

ש: בסדר. הראיות, אני לא יודע למה זה קטוע פה, אבל הראיות נגד פילבר חד-משמעיות, בסדר? הולכת ומתהדקת, אתה בא ... מנכ"ל משרד תקשורת, גורמים במערכת אכיפת החוק מבהירים כי

החקירה נגדו עם בשר והתנהלה במשך 8 חודשים, בתוך כך וכולי וכולי, בסדר. אתה מכיר את ההדלפה הזאת?

ת: לא מכיר, הדלפה? לא הבנתי.

ש: תדרוך, לא משנה.

ת: לא מכיר, לא דיברתי עם עיתונאים, לא מיני ולא מקצתי.

ש: אבל נחשפת לזה? החקירה מתנהלת אצלך.

ת: תקשיב, אני אומר לך עוד פעם, סתם כהפוגה. אחד הדברים שגזרתי על עצמי לאורך כל הזה, הייתה כמה שפחות תקשורת תוך כדי חקירה. אבל במקרה הזה, אם ראיתי, לא ראיתי, אין לי שמץ של מושג.

ש: זאת אומרת, בעדות שלנו לפני שנתיים ראית את המזכר ואת ההודעה של זיידנשטדט.

ת: לא, זו חקירה, זה לא רכילות או הדלפה, או איך שאתה לא קורא לזה.

ש: תגיד לי, סליחה, יש לי שאלה. הדלפה מוועדה בלתי תלויה, שבכלל אין שום איסור חוקי להדליף ממנה, את זה אתם חוקרים בעוז, והדלפה ביחס לתיק שאתה מנהל, שעלול לפגוע בתיק, לשבש הליכים, מזה אתה פשוט מתעלם?

ת: ממש לא.

ש: אתה לא מתעלם?

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני מתנגדת לשאלה. אם, אם, אולי את כל החלק הראשון תוריד, ואז אני לא צריכה להתנגד.

ש: חקרתם הדלפה, חקרתם הדלפה מוועדה בלתי תלויה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> יש פסק דין בית המשפט העליון.

ת: אני שמעתי את השאלה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא עליון פשוט, אבל בואו נתקדם.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> כן, יש.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> יהיה פסק דין של בית המשפט מחוזי עוד מעט, תכף נראה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לא, יש פסק דין של בית משפט עליון, מה לעשות?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אנחנו לא ניכנס, לא תגררי אותנו ...

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> טוב, את הדיון הזה תנהלו אחר כך.

ש: בדיוק, אז אני שואל, אתם חוקרים הדלפה מוועדה בלתי תלויה, שלשיטתנו אין איסור חוקי להדליף ממנה לפי הדין, כפי שאנחנו מבינים אותו, אבל בוודאי שיש איסור חוקי להדליף מחקירה פעילה, נכון? זה אתה יודע שיש איסור חוקי להדליף מחקירה פעילה?

ת: אני מניח שכן.

ש: מניח, אתה רק מניח?

ת: עוד פעם, אם יש איסור זה, אני מניח שכן.

ש: לא, אתה מניח, אני קצת.
ת: לא, שנייה, אז תן לי רגע, אני אלך איתך.
ש: תלך.
ת: כמות צווי איסור פרסום שהוצאנו בתיק הזה חסרת תקדים.
ש: למה?
ת: מתוך רצון למנוע הדלפות. אז לבוא ולהפנות אצבע מאשימה לרשות ניירות ערך, לצורך העניין.
ש: אז מי מדליף?
ת: אין לי מושג.
ש: לא, אתה אומר, אתה.
ת: שנייה רגע, שנייה. לכן אני בא ואומר, אין פה היגיון להוציא צווי איסור פרסום, שאז אתה כבר נמצא בנושא, בקטע של הפרת צו שיפוטי וכיוצא בזה, וללכת בצד השני ולהדליף.
ש: אז בוא תסביר לי איך יכול להיות שאם יש צו שיפוטי שמופר, רק שנייה, שמופר, אתם עדיין לא חוקרים. ואתה אומר שזה נורא ואתה מדבר ככה בפאתוס בהקשר הזה. למה אתם לא חוקרים את זה?
ת: אז קודם כול, אני יכול להגיד לך שהיו לא מעט שיחות, גם לי וגם ליושב ראש רשות ניירות ערך על הנושא הזה, בנושא, היינו מוטרדים מההדלפות האלה.
ש: עם מי, עם מי השיחות?
ת: שיחות שהיו עם ליאת לצורך העניין.
ש: ומה היא אמרה לכם, לחקור את זה, אל תדאגו או?
ת: לא, היא גם הייתה מוטרדת מהדברים האלה.
ש: מוטרדת, טוב. ומה, מה, היא הייתה מוטרדת, לטעמנו היא לא.
ת: תשמע.
ש: היא לא, לא אוסיף. אבל מה, אוקיי, אז היא מוטרדת ואתה מוטרד, ומה עושים ההטרדות האלה?
ת: תראה, אני כחוקר, אז בוא.
ש: הם לא הצופים.
ת: שנייה, אז בוא, אני אתן לך את הקו המחשבתי הזה. רצים, מוציאים, אתם יודעים כמה צווי איסור פרסום יש פה בדבר הזה. כאשר לצורך העניין אנחנו מתריעים, לא פעם ולא פעמיים, גם אני, גם יושב ראש רשות ניירות ערך, שהדבר הזה לא עשה טוב לחקירה, אז עכשיו אתה בא אליי בטענות למה לא חקרנו את הדברים האלה?
ש: תגיד, כמה צווי איסור פרסום היו בתיק הזה?
ת: אני חושב שלא מעט. יכול להיות שהם היו חוזרים כל פעם.

ש: על מה היו צווי איסור פרסום?

ת: אני כבר לא זוכר, אבל יש צווי איסור פרסום.

ש: על מה? בוא תלמד אותי, אנחנו לא רואים את זה.

ת: שמות שמעורבים, צווי איסור פרסום על פרטים מהחקירה, אני, עוד פעם, אתה שואל אותי היום, יש צווים בתיק.

ש: זה, ההדלפה הזאת היא נגד צווי איסור פרסום בתיק?

ת: לא יודע, אני אומר עוד פעם, אני אומר לך שהיו צווים, יכול להיות שהוצאנו באיזשהו שלב.

ש: כבודכם, אנחנו, למיטב הבדיקה לא מכירים צו איסור פרסום בתיק, שהוא אומר שיש המון צווי איסור פרסום, אנחנו לא מכירים.

<u>עו"ד ז'ק חן:</u> בכל מקרה, מה זה קשור לצווי איסור פרסום בתיק?

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> מר חן, מר חן.

ת: מה אתה רוצה ממני? אני אומר לך, אני לא מעורב באירוע הזה, לא יודע את האירוע הזה, רק אומר לך את ה-state of mind שלנו, שלא רווינו נחת משיח תקשורתי, כולל של הנאשמים.

ש: בוא נראה. אני מזכיר, אוספים כתבות על ראש הממשלה, בסדר? בניגוד לצו, עושים את זה שוב ושוב, נותנים הנחיות. בוא נראה מה כתוב בכתבה, אולי זה ילמד אותנו מי המדליף ולמי האינטרס. אני אומר, אני כבר אעזור לך, אני כבר אעזור לך, אני ודאי לא טוען שאתה לבד פעלת בעניינים האלה.

ת: אז בוא נדלג. אה, לא פעלתי לבד?

ש: שמו של ראש הממשלה נתניהו טרם עלה בחקירות. פילבר לא חשוד בקבלת שוחד מאלוביץ', ומשכך נשאלת השאלה מדוע פעל כפי שפעל. ייתכן שפעל על דעת עצמו, בין אם כדי לרצות את אלוביץ' שמטרת עבודה עתידית, ובין אם כדי לרצות את נתניהו. עם זאת, ייתכן כי הונחה על ידי ראש הממשלה עצמו, הוא עצמו טרם הפליל את נתניהו, אולם במידה ויעשה זאת, התמונה תשתנה לחלוטין. יום אחרי, זה יום אחרי שאתם אומרים לו המחיר נגזר מהתוכן. באותו זמן אתה מפיק כתבות על ראש הממשלה.

ת: עמית, עם יד על הלב, אני יודע שאתה מאמין לי. אין לי יד ורגל בדבר הזה, אז בוא תתקדם.

ש: אם שאלת לגבי האמונה, אני רק אומר לך שלמיטב ידיעתי, ליאת ידעה היטב על כל מהלך שאתה עושה ביחד להפקת החומרים וכו', בסדר?

ת: תקשיב שנייה, אני רוצה רגע לעזור לך.

ש: קדימה.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> למה אנחנו צריכים להרחיב בעניין הזה?

ש: לא, כי זה מאוד רלוונטי.

ת: הכי קל היה לי לגלגל את הכדור למעלה ושלום על כל ישראל. באתי, אמרתי את הדברים כהאי לישנא בצורה הכי ברורה, לקחתי אחריות על הפעולות שלי, ועכשיו אתה בא ואומר שאני? נו, באמת, כאילו אני מנסה להבין את ה-

ש: אז אתה אומר שמה שאמרתי הוא לא נכון?

ת: שמה?

ש: שליאת ידעה על הכל?

ת: ידעה על הכל מה?

ש: על הכתבה של גידי וייץ, שדיברת איתה על הכל לפני.

ת: מה היא ידעה בצורה עצמאית לא.

ש: שאתה דיברת איתה על הכתב של גידי וייץ לפני הפרוץ

ת: לא, עוד פעם, אני לא, שנייה, לפני הפרוץ?

ש: כן.

ת: אני לא זוכר דבר כזה.

ש: אחרי הפרוץ דיברת איתה על הכתב של גידי וייץ?

ת: אני אומר לך, אני הגשתי.

ש: לפני שהגשת לה את החומרים.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> תן לו להשיב אבל, תן לו להשיב.

ש: כן, בבקשה, שישיב.

ת: הזיכרון היחיד, היחיד שהיה לי בראש, שצירפתי את הכתבה הזאת במסגרת קלסר הראיות התומכות בבקשה להרחבת חקירה והנחתי אותו על שולחנה של פרקליטת המחוז.

ש: טוב, תכף אנחנו נדבר על הכתבה, רק תראה את הפסקה הבאה. בחקירותיו אמר פילבר, כי התקשורת בינו לבין אלוביץ' הייתה משא ומתן לגיטימי. מי, מי יכול לומר דבר כזה?

ת: די, עזוב.

ש: בוא נתקדם, בסדר, אני מתקדם. אני מדלג על כל, גם על זה אני מדלג. בסדר, אמרתי לו שאין שום תיעוד של זה. תראה, בוא נעשה את זה אז בסיכום. אתה יודע שגם ביום ראשון אחר כך הציעו להיות עד מדינה למר פילבר? יודע או לא יודע? החקירות בפני בית המשפט.

ת: זה, אתה יוצא מתוך נקודת הנחה שהייתה הצעה ביום חמישי.

ש: שהציעו לו הצעה שאומרת המחיר נגזר, שמצבך ישתפר אם תפליל אחרים.

ת: טוב, לא, אני לא זוכר דבר כזה.

ש: לא, בסדר. שאמרו לו שעשו לך עוול וכו'.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא ענה.

ש: בסדר, ענה, בסדר. אני עובר. אז תראה, אנחנו הגענו ביחד עד ה-17.7.17. אני רק אומר לכבודכם, דילגתי מתוך זה שאין צורך להראות לו את הדברים שקשורים בניסיון להפוך את פילבר

לעד מדינה בתקופה הזאת, אנחנו כמובן עומדים על זה, באמת, בה' ובא' במילה שאמרנו מקודם, מבינן את הדברים.

כב' השופט עודד שחם: תודה מר חן, תודה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: תודה, עורך דין חן.

כב' השופט עודד שחם: אדוני סיים?

ש: לא, ממש לא, יש לנו לפחות עוד יום אחד איתו. אני גם, יש את האזכרה של יוני נתניהו הוקדמה בחצי שעה, אז אני אשמח אם נוכל לסיים עד 15:30, כי אני רוצה להספיק לאזכרה, אז אם זה אפשרי, תודה. 17.7.2017, אנחנו מתקדמים טיפה. בוא נראה מה קורה. אתם מפיקים חומרים נוספים. את יכולה להציג את זה? מה זה? זה נ/3286. מי הפיק את, מה זה, מה אנחנו רואים?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: מה אדוני מראה שם?

ש: כתבה מוואלה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ממתי?

ש: מה גברתי? ממתי? 12.8.2015. שנייה, שנייה, לפני, למטה. מה זה, מה אנחנו רואים פה?

ת: מה שרואים פה, כתבה.

ש: למה יש כתבה בחומר? מה זה?

ת: מה זה?

ש: מה זה? תסביר לנו.

ת: אין לי מושג.

ש: אתה הפקת את זה, מישהו הפיק את זה.

ת: אני לא הפקתי, אני עוד פעם. יש סימון שם למעלה?

ש: שנייה, לפני כן.

ת: מה זה? באמת.

ש: אני רוצה לשאול אותך שאלה על זה, אחר כך אתה רוצה, אני.

ת: אני לא זוכר דבר כזה.

ש: מה זה הנייר הזה?

ת: זה כתבה בעיתון, אה, זה הכתבה של גידי וייץ. אוקיי. רגע, כן? זה הכתבה של גידי וייץ? כן, אז אני מכיר. אני בלי המשקפיים.

ש: מה? זה כתוב לך משה שטייניץ, איזה גידי וייץ? על מה אתה מדבר? תיקח, תיקח, תיקח את ה-

ת: אין לי מושג, חשבתי שאתה מראה לי, אין לי מושג. זה וואלה? מה זה הדבר הזה?

ש: זה מוואלה, אמרתי לך.

ת: לא, סליחה, אין לי מושג. מי סימן את הכתבה הזאת?

ש: יש לך את זה מולך.

ת: בוא, תגיד לי מי סימן את זה. אתה מסוגל לראות? אני לא מסוגל לראות.

ש: ממה שאני רואה, י"ע.

ת: יריב עמיעד, אז נו, מה אתה רוצה?

ש: מה אני רוצה? שתסביר לי מה זה. אתה בעל הבית.

ת: בסדר, אין לי מושג. אני מניח ששאלת אותו.

ש: בסדר, אז הוא הפיק, אתה הפקת את הכתבה הזאת?

ת: לא, אם כתוב יריב עמיעד, אז אני הפקתי?

ש: בסדר, זה מה שאני שואל. מה אתה רוצה, הכל בסדר, לא כל דבר זה. אז לא, אתה הפקת, יריב עמיעד הפיק.

ת: נו?

ש: אני שואל אותך. כן, לא, שחור, לבן.

ת: מה השאלה?

ש: האם אתה הפקת.

ת: לא, עוד פעם, אם זה. אה, רגע, סליחה, שנייה, שנייה. זה ב-5.11, ייתכן, וזה חלק מאותן כתבות שהעברתי במסגרת התיק.

ש: מי הפיק את הכתבה?

ת: אני אומר עוד פעם, אין לי מושג את הספציפית. בתוך הבקשה מפורטות כל הכתבות שהופקו ביולי 17'. אם הכתבה הזאת נמנית על אותן כתבות, הרי שהדבר נעשה בהנחייתי.

ש: לא, מי הפיק?

ת: אנחנו חוזרים. אם זה זה, למיטב זיכרוני בקשה שביקשתי מאריה.

ש: זאת אומרת, אריה הפיק את הכתבות?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זו אותה תשובה.

ת: שנייה, עוד פעם, אני אומר כתבות?

ש: כן.

ת: יכול להיות שאני הפקתי אותן, יכול להיות. כתבות, לא המיילים.

ש: אני אומר לך שעתיים שאתה הפקת, אתה אומר לא, לא, לא.

ת: לא, אני אומר לך אני לא זוכר, יכול להיות שאני או אריה, יש מצב שאני, בסדר?

ש: למה הפקת אותן?

ת: לתמוך את הבקשה שלי בהרחבת החקירה, שאין מדובר רק במיילים, אלא גם בהוצאה לפועל של הדברים האלה. ככל, ואני חוזר ומדגיש, שהכתבות האלה לא צורפו למיילים.

ש: אז זה כתבות, רק שבית המשפט יבין, לשיטתך אלו כתבות שתומכות, זאת אומרת, אם המייל מדבר על אירוע מסוים, זו הכתבה שתומכת במייל?

ת: כן, המטרה הייתה להראות שאכן לא מדובר רק בבקשות, אלא גם בדברים שיצאו אל הפועל, הוצאו אל הפועל.

ש: הבנתי, כלומר, אני רוצה להבין, זאת אומרת אתה הלכת הפקת לכתבות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> ההיענות לבקשות.

ש: ההיענות לבקשות שאיתרתם במיילים.

ת: נכון.

ש: זה מה שעשית?

ת: כן.

ש: בוא נראה. זה ה-27.7, אז בוא תסתכל את התאריך.

ת: איזה 27.7? אני רואה פה.

ש: מתי? תגיד אתה.

ת: תקשיב, אני רואה פה י"ע, 5.11.

ש: אז מתי זה הופק? בנובמבר?

ת: לא, שנייה, אני אומר עוד פעם. אם הכתבה הזאת נמנית.

ש: אז בוא אני אעזור.

ת: תן לי רגע, תן לי, כי פה אתה מנסה, לא יודע, להטעות אותי להערכתי.

ש: להטעות?

ת: שנייה, אז תן לי רגע לומר בצורה. אמרתי בצורה ברורה ואם בית המשפט לא הבין, אני אחזור בפעם הנוספת. במסגרת הבקשה להרחבת החקירה ביקשתי את כל המיילים שמופיעים במתכונת הזאת בין רובינשטיין לאלוביץ'. כדי לתמוך את הדבר הזה, פעלתי גם לאתר את הכתבות שתומכות, שלא מדובר רק בבקשה. אם הדבר הזה הופק ביולי, אז התשובה היא כן.

ש: אז בוא נראה למטה. קודם כל כל בית משפט שמע, אני חושב שהוא זוכר גם את הדברים, תכף נראה אם זה נכון. אבל תסתכל למטה. נועה את יכולה לשים, להגדיל לזה? תראה שכתוב למטה בתאריך ההדפסה 27.7.2017.

ת: מעולה, מעולה.

ש: וגם למעלה, אתה רואה? 27.7.

ת: אז היא הנותנת.

ש: אז זה מה שאתה הפקת?

ת: שנייה, כנראה שכן. אני או אריה, לא משנה, זה היה במסגרת אותה בקשה. ואני כמעט בטוח שאם ילכו להסתכל בבקשת הרחבת החקירה, יראו שאנחנו מדברים על התאריך הזה או בסמוך עליו.

ש: מצוין. עכשיו, אז מה שאני מבין זה, רק שנבין את הסדר הכרונולוגי, סוף יוני ותחילת יולי יש חיפוש לא חוקי בשרתים של בזק, הוצאת מסמכים שלא קשורים לחקירה הנחקרת. תחילת יולי

חיפוש לא חוקי במיילים לאתר מיילים נוספים. ואז, ב-27.7, אתה מחפש כתבות שיתמכו במיילים שהפקת באופן לא חוקי, זה נכון?

ת: הבהרתי, חזור ואבהיר, לגבי החוקיות והאי-חוקיות זה שאלה משפטית. מה שעשיתי היה מאוד ברור. מאוד ברור, אלא אם באמת, איפה הפער?

ש: טוב, עכשיו תגיד לי. לא, אז מה שאמרתי, מבחינת הכרונולוגיה, הסדר הוא נכון.

ת: אמרתי לך עוד פעם, כל הכתבות והמיילים נעשו לטובת תמיכה בבקשת הרחבת החקירה.

ש: קיבלת אישור לעשות את זה?

ת: לא קיבלתי אישור.

ש: לא קיבלת, בוא נמשיך. תראה, יריב עמיעד לא ידע מי הפיק את הכתבות או מדוע.

ת: אוקיי.

ש: אתה יודע להסביר אז למה ביקשת ממנו לסמן את זה?

ת: לא ביקשתי ממנו לסמן את זה. זה היה כבר במסגרת אותה בקשה, שאותו אישור שניתן על ידי היועץ, לדעתי באותו מועד או בסמוך לכך, הייתה חקירת השלמה בתיק בזק, שבמסגרתה ניתנה לנו האפשרות לשאול עוד 2-3 שאלות סביב הנושא הזה, בהתאם להיתר היועץ המשפטי לממשלה, וכנראה אז הוא בחר לסמן את זה.

ש: תראה, בוא נראה מה אומר יריב עמיעד, בסדר? דרך אגב, לולא התאריך של ההדפסה, לא היינו יודעים שזה הודפס ביולי, נכון? כי הסימון הוא מטעה, כמובן, וגם זהות מי שמסמן אותו מטעה.

ת: בסדר, עוד פעם.

ש: לא בסדר, כן.

ת: זה העובדות, העובדות ברורות מאליהן ואמרתי לך את הגרסה וזה.

ש: בסדר, בוא נראה, בוא נראה. 28.2.23, עמוד 24,747. אז אדוני לא יודע לומר מי הפיק ב-27.7, אדוני לא יכול לומר לאיזה תכלית, אדוני יכול לשער, אנחנו לא יודעים מי נתן את ההוראה, לא יודעים כלום. הנה פתרנו כל מיני חידות. אז אני אגיד עוד פעם, מי שאותי לפחות יידע הוא מנהל המחלקה. אני מדלג טיפה, ואז כן, תקשיב, טוב, מי ידע אותך שעובד תחתיך, לא עובד תחתיו, עובד מעליהם, מעליך, מי זה שם? אמרתי מנהל המחלקה אלי לוי. אז אתה ידעת אותו, הוא אומר שאתה זה שדיברת איתו, לא מישהו אחר.

ת: מתי?

ש: כשהוא צריך לסמן את החומר.

ת: לא, ממש לא, ממש לא. תקשיב, אם אני אדבר עם חוקר על לסמן חומר, וואלה, כל היום שלי יהיה רק בלסמן חומר. נו, באמת, זה לא ברמה של ראש צוות, זה לא בראש צוות, של חוקר.

ש: בסדר. טוב, בוא נמשיך. הוא אומר את זה, אבל אתה אומר שלא. חן נהורן, הוא מספר שראה את ההתכתבות, אתה יודע איפה הוא ראה את הכתבות האלו? גם הוא מספר שהוא ראה את זה אצלך.

ת: נכון, נכון.

ש: אתה החזקת את זה מה, בחדר שלך?

ת: בקלסר שעבר לפרקליטות. אני אמרתי לכם, אני זימנתי את מנהלי היחידות והם קראו את הבקשה, הם ראו את הדברים, אין פה הפתעות גדולות.

ש: טוב, בסדר. בוא נראה. אתה סיפרת לבית המשפט כמה פעמים, פעם אחת אפילו תוך כדי שאתה מתפרץ לדברים שלי, שאתה, מה שעשית זה לקחת את המיילים ובעקבות המיילים האלו, לחפש את הביצוע שלהם, ככה אני חושב גם גברתי אמרה, את הביצוע שלהם, את העובדה שזה, הבקשות התממשו או מה בדיוק קרה איתם בוואלה, נכון?

ת: כן.

ש: כן. עכשיו, בוא נראה את הכתבה של גידי וייץ, ת/172. 172. זו הכתבה, ב-29.10. עכשיו, תראה דבר מוזר. תראה את הסימון פה, זה 4, מה זה, בינואר? 4.1.18, מי זה פ"ג בכלל?

ת: פולינה.

ש: פולינה גוזמן, היא מסמנת את זה. לא קשור בכלל לנובמבר, לא קשור לקלסר שלך. אתה אומר שבאוגוסט אתה כבר העברת את הקלסר הזה עם הכתבה הזו. אתה יודע להסביר?

ת: זה כבר הפרוץ, אני כבר לא נמצא פה.

ש: אה, זה הפרוץ. זה הפרוץ, אבל זה יוצר רושם שוב כאילו שזה הופק לראשונה ב-4.1.2018 לאחר האישור של מנדלבליט, כשלמעשה זה לא נכון. אתה סיפרת שהפקת והבאת את זה לפרקליטות לפני האישור, באוגוסט, זה מה שאתה סיפרת.

ת: למיטב זכרוני, בסדר, טוב, אני איתך.

ש: אתה איתי, אני יודע. עכשיו, בוא תראה. הפסקה הפותחת של הכתבה מתחילה בתיאור הבא, ב-12.8 נפגשו 3 ראשי ממשלה לשעבר באולם הסינמה סיטי בירושלים. שמעון פרס, בנימין נתניהו ואהוד ברק הגיעו למקום כדי לצפות בהקרנת הבכורה של הסרט 'סוואנה', המשחזר את השתלטות חיילי סיירת מטכ"ל על המטוס החטוף בשנת 72'. גם כתב וואלה, שטייניץ, היה שם והוא העביר למערכת ידיעה צבאית, אתה רואה את זה?

ת: בסדר, אוקיי, מכיר את הכתבה תחקיר הזאת, קראתי.

ש: יופי, לא בטוח שהיא עונה על השם תחקיר, אבל כתבה. עכשיו, בוא תראה את הכתבה שהראיתי לך מקודם שהפקת, בוא נסתכל עליה שוב.

ת: מה, מה השאלה?

ש: הכתבה שהראיתי לך מקודם שאמרתי שאתה הפקת, אתה רואה? חוויה כואבת, נתניהו, ברק ופרס העלו זיכרונות ממבצע סוואנה, משה שטייניץ. זו הכתבה הראשונה בכתבה, נכון? זו למעשה הכתבה מוואלה הראשונה שעליה מדבר גיבי וייץ בכתבה שלו. יש קשר בין הדברים או שזה פשוט קשור למיילים?

ת: עוד פעם, מה זה יש? זה נמצא בתוך המיילים.

ש: לא, לא נמצא.

ת: לא, סליחה, המיילים אני מניח, לא הגעתי לזה ביוזמתי. זה אמור להיות מחובר לאיזשהו מייל לדעתי.

ש: לא.

ת: בסדר.

ש: אלא אם כן יש עוד מיילים.

ת: לא יודע, צריך להסתכל.

ש: אנחנו הסתכלנו. לא צריך להסתכל, אין לך גם מה להפנות יד לשופטים, הם לא יוכלו לסייע.

ת: מה השאלה? מה השאלה?

ש: בסדר, בוא נמשיך, אולי נראה אם זה מקרי. א', זו הכתבה הראשונה והכתבה הראשונה שאתה מוציא, אבל אולי זה מקרי.

ת: מה הכתבה הראשונה שאני מוציא? מה עם.

ש: אז אני אסביר שוב.

ת: העברתי 20 אולי יותר כתבות, למה אתה.

ש: רגע שנייה, כמה?

ת: 20 או משהו כזה, אני לא זוכר את המספרים.

ש: 20 או יותר כתבות?

ת: לא כתבות, מיילים שאני מעריך שלכולם נלוות כתבות.

ש: שוב, אנחנו מכירים 0, בסדר? 0 כתבות שהועברו שצמודות למיילים, 0. רק אומר לכבודכם, כן לתת חומר, לא לתת חומר. כשאנחנו עוסקים באירוע שכולו לא חוקי, לטעמנו הכללים הרגילים, כן פנימי, לא פנימי, זה כללים אחרים, נרצה להשלים אולי אם צריך לצורך בהקשר הזה. בוא נמשיך.

ת: זה יפתיע אותי אם זה לא מופיע בבקשה, יפתיע אותי כי אני יותר מזה, אני בדקתי גם אם זה מופיע במקומות אחרים. אני ממש זוכר את הטבלה הזאת, לכן יפתיע אותי.

ש: רגע, שנייה, רגע. קודם כל, אתה באמת אדם אינטליגנטי, כי ברור שהשאלה אם זה מופיע במקומות אחרים היא שאלה חשובה ורלוונטית, נכון? לכן בדקת אותה.

ת: אני סברתי באותה עת שזה אמור להיבדק, למיטב זיכרוני, אבל אני מבקש מבית המשפט שאני לא מטעה אתכם, זה הזיכרון שלי, שיש טבלה מאוד מסודרת עם תאריך, כתבה, משהו כזה.

ש: ואם זה מופיע במקומות אחרים?

ת: לדעתי כן.

ש: אוקיי.

ת: אז לכן אני לא חושב שהדברים האלה הם אאוט אוף דה בלו יצאו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> טוב, כבודכם, אנחנו אולי נבקש אפילו לעצור כאן, שיביאו לנו את החומר הזה בבקשה. אני חושב שזה סופו של תיק 4000 אולי. נקבל את החומר, טבלה, מקומות אחרים, אנחנו לא מכירים את זה. אולי התביעה, אולי תרצה לרגע שהתביעה תספר אותנו אם היא מכירה את זה,

אם יש לה דבר כזה. נתקדם משם, זה לא יכול לעבוד ככה, אנחנו אחרי כל כך הרבה שנות משפט ממשיכים לגלות עוד ועוד דברים. כל מציאה זה לא יהלום קטן, זה יהלום של 16, 17 קראט, צבעוני, פלולס. נמשיך, נמשיך, בסדר. בוא נמשיך. טבלת השוואה, בסדר, טוב. בוא נראה את האירוע השני שמופיע בכתבה, תסתכל גם.

ת: טוב.

ש: למה אתה עושה קולות?

ת: לא, כי בוא, בסדר, יש פה כנראה לא מעט זה, כאילו לאן זה יתקדם, אבל.

כב' השופט משה בר-עם: לא מעט מה?

ש: בוא נראה, לא מעט מה?

ת: דוגמאות, אתה אומר. בוא נראה, הנה זו כתבה והנה עוד כתבה, בסדר, אני אקבל את כל מה שאתה אומר פה בהקשר הזה.

ש: בוודאי שאתה תקבל את הכל. בוא נראה, האירוע השני לפני כמה חודשים התקיים, תכף אנחנו ננסה להבין מה קורה פה. התקיים בכותל המערבי טקס אזכרה לחיילי צוק איתן. הנשיא רובי ריבלין ושר הביטחון, משה יעלון, הגיעו לחלוק כבוד אחרון לנופלים. ראש הממשלה נתניהו שלח נאום מצולם, אתה רואה?

ת: כן.

ש: יופי. הזכירו את דבריו של הנשיא ריבלין ובידיעה בהרחבה, כמו גם אלו של שר הביטחון וראש הממשלה. בוא נראה כתבה נוספת שאתה מפיק, לפי מה שאתה מספר, השנייה בתור שאתה מפיק.

ת: אוקיי.

ש: כן? שרה, בניכם הגיבורים שלנו, אתה רואה?

ת: אוקיי.

ש: רעית ראש הממשלה הגיעה לאירוע.

עו"ד יהודית תירוש: איזה מוצג זה היה? זה מוצג הרי. זאת אומרת, זה היה בחומר החקירה.

ש: זה הכל, תכף אני אגיד איזה מוצג זה. אוקיי, אתה רואה?

ת: מה?

ש: גם את זה אתה מוציא בדיוק מהכתבה, זה כמו שמופיע את זה גידי וייץ.

ת: אוקיי, בסדר, מה השאלה? מה השאלה?

ש: השאלה אם זה קשור למיילים, אני אסביר לך.

ת: אוקיי.

ש: האם זה קשור למיילים, או שזה קשור לכתבה של גידי וייץ?

ת: למיטב זיכרוני זה קשור למיילים, לדעתי, כאשר יש לי במקביל גם את הכתבה הזאת. עכשיו אני להגיד לך מה זה, אני באמת לא, לא.

ש: שנייה, שנייה. הכתבה של גידי וייץ, היא לא מצרפת את הכתבות, היא רק מספרת עליהן.

ת: אוקיי.

ש: ומישהו אז, בחודש יולי, לקח את הכתבה של גידי וייץ, והפיק לא רק את הכתבות, כמו שאתה זוכר עם הטבלה, ביחס למקומות האם זה מופיע במקומות אחרים, או לא ביחס למיילים, אלא גם ביחס לכתבה של גידי וייץ.

ת: אוקיי.

ש: אתה עשית את זה?

ת: אני מניח שכן.

ש: אוקיי. אז הלכת על הכתבות של.

ת: לא, שנייה, אני אומר עוד פעם, הפקת הכתבות, אני מניח שאני עשיתי, זה הזיכרון שלי. אם אתה אומר שזה לפי גידי וייץ, אני, הזיכרון שלי היה שזה הולך לפי המיילים, אבל יכול להיות שנתמכתי גם בדבר הזה.

ש: זה חלק מת/820. הבנתי, זאת אומרת שאתה עשית, הלכת לבדוק, תראה, סיפרת מקודם לבית המשפט סיפור מאוד, שהיה נשמע מאוד אותנטי שאתה זוכר, שלקחת את המיילים ובדקת לוודא שהמייל הזה גם יתממש במציאות, בית משפט גם דייק איתך את זה שזה יתממש במציאות, זה מה שסיפרת.

ת: זה הזיכרון שלי.

ש: יופי. ויכול להיות שבמקביל גם באת ולקחת את הכתבה של גידי וייץ והפקת את הכתבות ממנו?

ת: אני אומר לך, אני אמרתי את הדברים בצורה מאוד ברורה, אבל אם זה המצב, אז יכול להיות, לא יודע.

ש: עכשיו, ברור שעברת, אני יכול להראות לך כל כתבה שמוזכרת אצל גידי וייץ, אנחנו רואים ש-

ת: זה יכול להיות.

ש: יש 7 אירועים שגידי וייץ מציין, יש 7 כתבות שאתה מפיק.

ת: והן לא קיימות במיילים?

ש: לא, לא במיילים. זה לא קשור, המיילים כנראה זה משהו אחר עם הטבלה שהזכרת וכולי, אם זה מופיע במקומות אחרים. דרך אגב, איך בדקתם אם זה מופיע במקומות אחרים? מה עשית?

ת: חיפוש בסיסי, לא.

ש: מה עשית?

ת: לא חיפוש לעומק.

ש: מה, שתף מה, בגוגל?

ת: כן.

ש: אז אתה נכנס, אתה רואה שיש כתבה שמפורסמת בוואלה, בדקתם אם זה מופיע ב-NRG או במאקו?

ת: כן, משהו כזה, כותרת או משהו בסגנון.

ש: הבנתי, בסדר, ומצאת דברים שמופיעים גם וגם?

ת: מעט.

ש: מעט. ואת זה מצוינת בטבלה שלך?

ת: לדעתי כן.

ש: אוקיי, בסדר. אתה רואה, דרך אגב, למה עברתי איתך לכתבה של גידי וייץ והעובדה שהפקת את המסמכים? כי אני מראה לך שהכתבה של גידי וייץ הייתה כל הזמן לנגד עיניך.

ת: אני לא מכחיש, אמרתי את זה מהיום הראשון שהכרתי את הכתבה הזאת.

ש: בסדר.

ת: נקודה.

ש: 100%, בסדר גמור. בסדר. אז למדנו ממך על חומרים שחסרים לנו וכולי. אני רוצה לחזור איתך קצת אחורה בזמן. 183. אז ראינו עד עכשיו בכל מה שקשור לענייני הסיקור, ההפקה הלא חוקית וכולי. ואני רוצה לנושא חדש, כבודכם. מה זה? רוצה הפסקה? אפשר 5 דקות הפסקה.

ש: כן, תודה. טוב, אני חוזר אחורה בזמן, עברנו על ענייני הסיקור, אני רוצה לפתוח נושא חדש. ראינו ביחד שהצווים מה-19.6.17 ניתנו על יסוד החשדות בפרשה אחת, זוכר?

ת: כן.

ש: כן, רק לא, לא שומעים אותך.

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו, כפי שאתה אישרת לי בישיבה קודמת, גם כאן פרשה 3 עוד לא באה לעולם, היא תיוולד מאוחר יותר.

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו, ולכן צווי החיפוש שרצו לקראת הפרוץ, לא יכולים להיות רלוונטיים לפרשה מספר 3. לא כוללים את פילבר, אין בהם חשד נגד איש ציבור, אין עבירה של הפרת אמונים, יש את הסיפור שדיברת עליו ביחס למכתב, עם שימוע, בלי שימוע, ביחס ל-

ת: לא מכתב, דיווח מידי, סופר מהותי, על הטבה של 600,000,000, או סכום, 600,000,000 שקל או משהו כזה. זה חלק מהאירוע, זה לא אירוע אקסוגני.

ש: לא אקסוגני, להפך, הוא אירוע פנימי, הכל בסדר.

ת: אמרתי, הוא לא אקסוגני.

ש: אין טענה לקשר בלתי חוקי בין פילבר ובין בזק או אלוביץ' בשלב הזה. בסדר, נעשה את זה קל. לא שומע?

ת: כן, כן.

ש: אנחנו נקבל את החומרים, אני מקווה, ואז גם נוכל את העניין הזה לדייק עד הסוף, אבל די לי בזה. עכשיו, תאשר בבקשה שפרשה 1 לא קשורה בשום צורה, בדרך, במחירי הטלפוניה של בזק.

ת: אין לי, באמת, הנושא הזה הוא נושא רגולטורי סבוך, היום לשאול אותי שאלה כזאת, אין לי שמץ של מושג.

ש: פרשה 1, נעשה את זה קל, פרשה 1 לא עוסקת ברגולציה, היא עוסקת בעניין של, בעסקה בין בזק ליס, לא קשורה לטלפוניה של בזק. אין קשר לטלפוניה של בזק.

ת: אני באמת, אני אומר עוד פעם, אני לא רוצה לתת תשובה.

ש: אולי אפשר להביא לו שיקרא את התדריך של שרה דוידי? שהוא יקרא,. התדריך לחוקרים, בין היתר של שרה דוידי. על מה חוקרים. לא, לא חוות הדעת, יש שני, אם כבודכם זוכר, אתם ביקשתם בעקבות התשובה של.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> המסמך השני.

ש: המסמך השני, סעיף 11, אם אני לא טועה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> יש גם כאן נספחים, יש את חוות הדעת ואת התדריך.

ש: כן, את התדריך. על מה החקירה. אני אומר לך שזה לא קשור לטלפוניה בבזק, לא קשור בכלל לרגולציה.

ת: אוקיי, בסדר, אני אומר עוד פעם, אני לא זוכר.

ש: וזה לא קשור לחוק ההסדרים ולא חובת ההדדיות שמוטלת על בזק ולא תשתיות פסיביות, ברור, זה לא רלוונטי לזה.

ת: אוקיי.

ש: נכון?

ת: זה נושא, אני אומר עוד פעם, אני לא רוצה להתחייב פה באמירה ברורה שאני לא יודע לתמוך אותה.

ש: למה? תסביר לנו במילותיך, דרך אגב, אני רק אסיים, גם לא בטלפוניה ולא בהדדיות, אבל בוא תסביר לי מהי פרשה מספר 1. זה קשור לטלפוניה, הדדיות, חוק ההסדרים.

ת: אני אומר, יש שם כל מיני תנאים מתלים ודברים מהסוג הזה, שחלקם קשורים לרגולציה, חלקם קשורים לרגולציה.

ש: של טלפוניה?

ת: המבני, באמת.

ש: סליחה, רגולציה ומה שקשור להפרדה מבנית, זה מה שדיברת על אותו דיווח מידי וכו'.

ת: עכשיו, אני לא זוכר מה זה ההפרדה המבנית הזאת.

ש: זה לא, אז אני אומר לך, כולנו, כולנו יודעים.

ת: כן טלפוניה, לא טלפוניה.

ש: הפרדה מבנית, כולנו פה בוגרי.

ת: בסדר, תראה, אני 10 שנים אחרי.

ש: אז אני אומר, אז הנה, אז אני עוזר לך, בסדר? ואתה רואה שהתביעה גם לא מתנגדת, כמו שגברתי אמרה. לא טלפוניה, לא הדדיות, לא תשתיות פסיביות, לא חוק ההסדרים, כל זה לא קשור. לא מחירי הטלפוניה של בזק, לא קשור.

ת: טוב.

ש: יופי, עכשיו אני רוצה להראות לך מסמכים שהפקתם באמצעות אותו צו מה-19.6.2017. בוא נראה את הצו, את המסמכים. זה למשל ת/515. את יכולה להציג את זה? זה מספר 30. זה מופק, אם תראה, זה מופק, אה, זה עוד לא.

ת: אתה רוצה שאני אסתכל לפה?

ש: לא, לא צריך, זה מופק ומסומן, דרך אגב, פה תראה פלא, י"ע 27.6.2017, ביום שבו זה באמת מופק ומסומן אני יודע מי שהפיק את זה. את יכולה ללכת למעלה? בסדר? 27.6.2017. שזה כשיש רק את פרשה מספר 1. הצו הוא על פרשה מספר 1. זה ת/ בתיק, ת/515. ובוא נראה את התוכן, אם זה יכול להיות רלוונטי לצו שנתן לך אפשרות לחקור רק על פרשה מספר 1. אז אנחנו רואים שזה מייל משאול אלוביץ', אתה רואה?

ת: כן.

ש: שמשרשר מייל של פילבר. וזה קשור למחירים של הבאנדל באינטרנט והטלפוניה, שלכאורה אנחנו נמכור עם ביטול חובת הפריקות, שנמוכים ב-50-60 שקל למחירים כשעדיין קיימת חובת פריקות, ומשם גזרו את ה-16 שקלים. זה לא קשור בשום צורה ודרך לרשות שקבלתם מבית המשפט ולנושא החקירה, בבזק 1. פשוט לא קשור. אתה מוכן לאשר לי את מה שאמרתי?

ת: לא, אני עוד פעם, אני באמת, זה נושא סבוך.

ש: זה לא סבוך.

ת: שנייה, תן לי. אתה שאלת, אז אתה רוצה את התשובה שלי?

ש: טוב, נעשה זה פשוט. מסמכים.

ת: שנייה, תן לי.

ש: אלי, אלי, אלי תעצור. הטלפוניה לא קשורה על פרשה מספר 1, בסדר? אם זה לא נכון, אני מבקש מחברתי להתנגד בהקשר הזה.

ת: ברשותך, ברשותך. אנחנו נמצאים פה כנראה שבוע או משהו כזה ממועד הפרוץ של החקירה הזו, יש התפתחויות. עכשיו, אני לא יודע לומר לך בעת הזאת מה הביא את יריב, ואני מניח שזה יריב עמיעד, להפיק את הדבר הזה, אני לא, היום בוודאי היום אני לא יודע. בזמן אמת, אני מניח שידעתי. 100 אחוז, אבל מה שאנחנו כן יודעים בוודאות גם היום.

כב' השופט עודד שחם: מה זה המוצג?

ש: סליחה?

כב' השופט עודד שחם: מה זה, איך סומנו מוצגים?

ש: ת/515. מה שאנחנו כן יודעים בוודאות, שהצו שקיבלתם ב-19.6.2017 ניתן לא על עניינים שקשורים לטלפוניה. זה אנחנו יודעים בוודאות. אם יש התנגדות שיצא. ולא על קשר בין רגולטור, בין פילבר לבין בזק, ולכל מה שיש.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני מבקשת שיצא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> מצוין, שיצא.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> חברי אומר שהוא יודע משהו בוודאות, אנחנו לא יודעים בוודאות. ולכן יש גם הבדל בין חקירה שמתחילה בדירוג, לבין השאלה אם ידעו מראש שהיא מתחילה בדירוג, עם מה באו לבית משפט. חברי הציג שלא היה לנו מסמכים נוספים שעומדים בבסיס הצו. עדיין זה לא אומר, ואנחנו לא יודעים להגיד, שהצו ניתן ללא קשר למשרד התקשורת וללא קשר למה שקורה שם. אני לא יודעת להגיד את זה. חברי מניח את זה כעובדה, הוא יכול להגיד שזאת פרופוזיציה שלהם ואחר כך בסיכומים שיטענו מה שיטענו ובית משפט יכריע. הוא לא יכול להניח את זה כעובדה, כי גם עדיין לא הוכרעו עובדות בתיק הזה, עם כל הכבוד. הוא יכול להניח שזאת הטענה שלהם, אנחנו לא מסכימים כרגע ל-

<u>עו"ד עמית חדד:</u> איך אפשר לא להסכים לזה? אבל אני אוסיף לשיטתנו, חבל זמן, בסדר?

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אז תוסיף לשיטתכם.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני חושב שפעם חברתי אמרה שכל מה שהיא אומרת זה לשיטתם.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אבל לא קיבלתם את זה. אמרתי, והייתי צריכה כל פעם להגיד מחדש לשיטתנו ולעמדתנו.

ש: נגיד. דרך אגב, בתדריך של שרה דוידי שיש אצלכם, אפשר לראות על מה היה פרוץ, כנראה שיש עוד פירוט ונראה אם יש טלפוניה, יחד עם הטבלה. טוב, אני ממשיך עם השאלה שלי, בסדר? אני אומר לך שלשיטתנו, יצאתם לפרוץ, 19.6, לא חקרתם טלפוניה, זה לא מה שהותר לכם, זה לא מה שהוצע והותר לכם. אתם חקרתם על בזק 1, כפי שפולינה העידה, כפי שאתה אישרת לי לפני כמה דקות. תשובתך?

ת: מה השאלה?

ש: מכוח מה הפקתם את החומר הזה?

ת: אני אומר עוד פעם, יריב הפיק את זה, מניח שיש לו את התשובה. יכול להיות שהייתה התפתחות בחקירה שהובילה לדברים האלה. אנחנו מדברים פה, חקירה זה אירוע מתפתח, זה לא אירוע מבודד, מגודר, מתוחם. יכול להיות שעלו סוגיות, אני באמת לא יודע, חקירה סופר סבוכה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא לא יודע, תשובה לא יודע.

ש: כן, חקירה זה אירוע מתפתח, אבל אם חקירה אחת הופכת לחקירה אחרת ואתם מפיקים חומרים, מה שמצופה, אני אומר נדרש, תיגשו לבית המשפט, תגידו לבית המשפט אנחנו חקרנו את בזק 1, זה לא קשור בכלל לטלפוניה. עכשיו עולים לנו חשדות למשהו אחר, חשדות שפילבר מעורב

בשינוי רגולטורי לטובת בזק. אנא, תרחיב לנו את הצו, תכשיר לנו את מה שהפקנו, תן לנו רשות להמשיך ולחפש. זה מה שצריך לעשות, את זה עשיתם?

ת: אני, לא ידוע לי.

ש: לא, נכון, לא עשיתם. בוא נמשיך, נראה עוד ת/ פה בתיק שהם לא רלוונטיים, שהם לא חוקיים, סליחה, שהופקו שלא כדין. ת/517. יריב עמיעד, 27.6, הוא מפיק. עוד מייל שעוסק בטלפוניה באוקטובר 2016. שום קשר לעניין התזרים של יס, אין קשר לעסקת בזק-יס. מכוח מה אתם מפיקים את זה?

ת: אותה תשובה כמו ש-

ש: אותה תשובה, בסדר. אז קודם כל מפיקים ואחר כך פונים לבית משפט או בכלל לא פונים. בוא נמשיך. מה זה, זה כן, זה מאוקטובר אמרתי. מאוקטובר 2016. עכשיו, מה שפולינה אומרת דרך אגב בהקשר הזה, כשהציגו לה את הדברים, אז ב-26.12.22, בעמוד 21,914 היא אמרה זיהינו עוד מספר נושאים רגולטוריים שבעצם עברו דרך תיבות ג'יימייל או תיבות ההוטמייל הפרטיות של פילבר לנושאי משרה בבזק, שכללו טיוטות. זה קשור לטלפוניה, הדדיות. כלומר, מה שעשיתם, קיבלתם מפתח לחקירה ספציפית, משעה שפתחתם התחלתם לשוטט לאיפה שאתם רוצים. בלי רשות, בלי סמכות, בלי קשר לחקירה. זה לא מה שמוצג בבית המשפט, לא על זה קיבלתם מנדט.

ת: אוקיי.

ש: בשם כח מה עשיתם את זה?

ת: אני אומר עוד פעם, אני לא זוכר את האירועים הספציפיים, כמו שאמרתי קודם לכן, אני מניח שהייתה פה התפתחות בחקירה.

ש: זה נעשה בליווי של פרקליטות, שהולכים וחורגים מגבולות הצו?

ת: אני אומר לך כנקודת מוצא, לא הסתרנו שום דבר מאיש.

ש: היועץ המשפטי שלך, שחם שביט, ידע על זה שאתם פועלים בצורה הזאת?

ת: עוד פעם, אתה מתאר פה איזה קונספירציה זה. אני מניח שכן, אבל אני לא רוצה לדבר בשמו.

ש: לא תיארתי קונספירציה, תיארתי עובדות.

ת: אין פה סודות. בסדר, זה כתוב לך, יש לך את התאריך, הכל פה ברור מאליו.

ש: בוא נראה. חוק ההסדרים ודאי לא קשור לפרשה מספר 1, נכון?

ת: מה?

ש: דרך אגב, שמת לב שהתאריך לפעמים מופיע נכון, לפעמים לא נכון, אבל פה התאריך כנראה נכון. חוק ההסדרים לא קשור לפרשה מספר 1, נכון?

ת: לא יודע.

ש: לא יודע.

ת: חוק ההסדרים אני באמת לא יודע.

ש: אז אני אומר לך שהוא לא קשור, בסדר? בוא נראה עוד מסמך שהפקתם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לאן זה הולך הכיוון בזה? זאת אומרת, קודם שדיברנו על הפרשות שלנו הבנתי, עכשיו אדוני מדבר על פרשות אחרות.

עו"ד עמית חדד: זה לא פרשות אחרות, אני אסביר, אתה יכול לצאת?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אוקיי, בסדר.

עו"ד עמית חדד: אני אסביר גברתי, זה חשוב, כן, כן, שנייה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: להבים לאן זה הולך.

עו"ד עמית חדד: אנחנו מראים, גברתי, שיש את מה שקשור לסיקור וכולי שנעשה שלא כדין, אבל אנחנו מראים שיש עוד מסמכים שהופקו שלא כדין, שאלו מסמכים, הם ת/ בתיק שלנו. מסמכים שהופקו שקשורים לרגולציה, שקשורים לפילבר, שקשורים לקשר עם משרד התקשורת, שגם הם הופקו שלא כדין. קיבלו צו לפרשת בזק 1, שזה לא קשור לפילבר, ולא קשור לרגולציה, בטח לא טלפוניה, חוק ההסדרים וכולי, והפיקו מסמכים שלא כדין, ואחר כך הביאו אותם לבית המשפט והגישו אותם. לטעמנו, כל המסמכים האלה שהופקו.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זה נועד כדי לפסול מסמכים.

עו"ד עמית חדד: ברור.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: או כדי להגיד, הנה, הם מצאו עוד דברים.

עו"ד עמית חדד: גם וגם, גם וגם, גם וגם, ודאי, גם וגם. יותר מזה, אנחנו נגיד, אפילו החוברת שהוא מדבר עליה של פילבר, גם היא, הופקה שלא כדין, כי אסור היה להם להפיק את זה, זהו. ואפילו ההודעה, ואפילו, נכון, על בסיס המסמכים האלה קיבלו צו שלא כדין, ולא אמרו לבית המשפט שהחומרים הופקו שלא כדין, אבל השרשרת, הכל פשוט, הכל פסול, עשו מה שהם רוצים, בלי גבול, בלי שיעור, בלי תחום. עכשיו אני אעשה את זה מאוד מאוד קצר.

עו"ד יהודית תירוש: עם כוכבית, כן? שלא יישמע מהשתיקה של.

עו"ד עמית חדד: לא, אני לא חושב שיש פה כוכבית.

עו"ד יהודית תירוש: כוכבית גדולה. כן.

ש': לא חושב. אנחנו אומרים שהחקירה הזאת מתפתחת, ככל שהיא מתפתחת, היא עושה את זה שלא כדין. טוב, אני אציג לך עוד מוצג, זה ברקוד 3857, מה-4.7.2017, ש"ד 6, שרה דוידי. גם זה הופק שלא כדין וזה קשור לחוק ההסדרים. אתה יודע להגיד לי מה הקשר של זה, איך הפקת את זה מצו שניתן לך על בזק 1? מה ההיתר החוקי שיש לך לעשות את זה?

ת': זו שאלה משפטית, אני מניח שתבחנו אותה בהמשך.

ש': יש פה שיח לגבי יואב קיש, צחי הנגבי, הם ודאי לא קשורים, תסתכל באמצע, הם לא קשורים לבזק 1. אתה יודע להסביר על זה משהו, לומר משהו אינטליגנטי בנושא?

ת': לא, אני מניח שזה חלק מהחומרים, לפי ה-

ש': אני אומר לכבודכם, כדי לחסוך לנו זמן, יש המון מיילים שהם ת/ בתיק, שהופקו בצורה הזאת, לטעמנו שלא כדין. אנחנו לא מציגים, אם יש צורך להציג עוד בשביל הדוגמאות, אבל הטענה,

אני חושב, אנחנו, היא ברורה, מסמכים שהופקו שלא כדין וזה רלוונטי לכמה דברים. אתה יודע להסביר לי באיזושהי דרך מה הקשר שלה, רק בכל זאת, כי אמרה התביעה עולה משהו שלא היית, מה הקשר בין חוק ההסדרים לטלפוניה, כל התשתיות הפסיביות, לבין פרשת בזק 1?

ת: היום לא.

ש: הבנתי, וגם אז לא, כי זה לא קשור.

ת: אוקיי, נכון.

ש: בסדר. בואו ננסה אז בכל זאת, שנרענן את זיכרונך. נועה, את יכולה להציג את כתבי אישום בעניין בזק? לא, בוא ננסה. אתה אומר שהיום לא, אז אולי נרענן לך את הזיכרון. אני אומר לך שזה פשוט לא קשור. בעמודים 6 עד 17 לכתב האישום שהוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב, יש פירוט מאוד רחב על פרשת התזרים, בסדר? זו הפרשה, פרשת בזק 1. עכשיו, אתה יכול לעיין, אולי תתרענן, ואני אומר לך שאתה לא תמצא בה רמז רחוק בנושאים שדיברנו עליהם עכשיו. אם אתה רוצה לעיין, אולי ירענן.

ת: אני חושב שזה יגזול זמן מיותר, מאחר ואני לא.

ש: אתה הרי סיפרת לי מה זה בזק 1, זכרת בבהירות רבה.

ת: שנייה, אני מסביר עוד פעם, האם הנושא של הפרדה המבנית הוא חלק מחוק ההסדרים? אתה קראת פעם חוק ההסדרים?

ש: ברור.

ת: כן? אם ככה, אתה גיבור. מדובר פה.

ש: לא גיבור, אני עושה את זה לעבודה.

ת: לא, בסדר, אני אומר, מדובר במאות עמודים, מאות זה, אתה עכשיו מצפה ממני שאני אדע אם יש סעיף שנוגע? אני אומר לך, אין לי זיכרון בנושא הזה. אבל זה בסוף עניין שבעובדה, יכול להיות שכן, יכול להיות שלא.

ש: לא, התשובה היא לא. בוא תראה את סעיף 74, גם בעניין הפרדה מבנית, גם הוא לא קשור, אבל בוא נראה.

ת: מה.

ש: שנייה, אני אראה לך, נוכח העובדה ש-בזק ויס לא מוזגו עד לסוף שנת 2016, תכננו הנאשמים לממש את התוכנית המרמתית גם במהלך שנת 2017, להביא לך שהתזרים החופשי המיוצר בשנות העסקה, יגיע לסכום שיאפשר לנאשם 1 וליורוקום לקבל לידיהם את סכומה המרבי של התמורה המותנית השנייה, שזה לא קשור להפרדה המבנית, זה קשור לשווי.

ת: אני באמת, אני באמת, באמת, באמת.

ש: בסדר, בסדר, לא צריך, לא צריך, לא צריך. אם אתה, אם אתה לא זוכר, אתה לא זוכר. בסדר. טוב, יש פה עוד המון ת/ שהוגשו שלא כדין, שהופקו שלא כדין והוגשו שלא כדין, אמרתי שאני מדלג על זה. זה שוב כבודכם, שלא תטען טענה שאיזה משהו לא עברתי על הדברים, אבל זה גם לא ממצה.

אם צריך, נעשה את זה בצורה מסודרת. טוב, מה זה? טוב, בוא נדבר על הצו. לשיטתנו, כל החומרים האלו הופקו שלא כדין, הראיתי לך למה, אני חושב שזה גם הוכח. ב-10.7 אתם הולכים לבית המשפט ומוציאים צו לחיפוש מחשבים של פילבר, בסדר?

ת: אוקיי.

ש: עכשיו, מהתאריך הזה, 10.7, אני מבין שהאישור לחקירה מספר 3 ניתן קצת לפני כן, או ממש בסמוך, או באותו היום.

ת: סביר להניח.

ש: בסדר. עכשיו, תאשר לי שבשום שלב לא הצגתם לבית המשפט ולא, כשקיבלת אישור לפרשה מספר 3 בפרקליטות, נכון?

ת: כן, בוודאי.

ש: הצגת להם את העובדה של המסמכים שאתה מציג להם כדי להרחיב, לחקור את ענייני פילבר, הופקו שלא כדין?

ת: אני מניח שהם ראו את זה, הם לא היו נותנים את האישור בלי.

ש: אני שאלתי אם אמרת להם שזה הופק שלא כדין.

ת: אה, שזה הופק שלא כדין. אני אומר, ההחלטה, אני מניח, כן? זה נשמע לי יהיה לא סביר אם הפרקליטות לא ראו את החומרים האלה במסגרת האישור.

ש: אבל אני מדבר, תיצמד לשאלה שלי, ראו את החומרים או לא, האם אמרת להם שזה הופק שלא כדין בניגוד לצו?

ת: עוד פעם, זו אמירה הרי עם משמעות.

ש: שהצו היה חקירה אחרת.

ת: אתה אומר שזה שלא כדין, ויש פה שאלה שתיפתר ביום מן הימים.

ש: בסדר, אז התשובה היא לא, לא הצגת דבר כזה. לא הצגת מוצג כזה.

ת: הצגנו את החומרים, אני עוד פעם לא בטוח שאני אפילו הייתי במסגרת השיג והשיח עם הפרקליטות סביב האירוע הספציפי הזה.

ש: אז מי, מי היה?

ת: יכול להיות שמנהל יחידה, יכול להיות שראש צוות. הפרקליטות ליוותה את התיק הזה, זה לא אירוע שאנחנו דחפנו מהירח עם הדברים האלה.

ש: 10.7.2017 אתם הולכים, מוציאים צו לפילבר, בואו נראה את הצו הזה. פרשה מספר 3, 10.7. אוקיי, אז נגיש אותו ונסמן. ותראה שפה לראשונה כתוב גם, את ההגשה הקודמת סימנת?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> לא, הסתכלתי על זה לפני רגע. זה יהיה נ/4556, בסדר?

ש: בסדר? עכשיו בואו תראה על מה מבוסס הצו הזה, הבקשה הזאת, על ראיות מחשב ומסמכים. שאלו הראיות שאתם השגתם לשיטתנו שלא כדין מהצו הקודם. הרי לא היה דברים אחרים, אחרת הייתם חוקרים את זה לפני כן.

ת: מה השאלה?

ש: תאשר לי. זה המסמכים, זה מבוסס על מסמכים, שהפקתם שלא כדין מהצו הקודם. ככה מתגלגלים, פרשה אחת שלא כדין, פרשה שנייה שלא כדין.

ת: לגבי הקביעות המשפטיות, אין לי שום יכולת לתרום.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> לא, אדוני ייצמד לעובדות.

ת: עובדות? אז אני אומר עוד פעם, לא הייתי במעמד הוצאת הצו וככל שכן, אז ייתכן והציגו את המסמכים האלה גם לבית המשפט.

ש: אני רואה שהעבירה היא מרמה והפרת אמונים, אמנם אריה זיידנשטדט אמר שבשלב הזה דיברת על שוחד, אבל פה כתוב מרמה והפרת אמונים. נכון?

ת: טוב.

ש: אתה רואה שזה מרמה והפרת אמונים?

ת: כן.

ש: בסדר. ואין פה טענה, רק שנבין, לסיקור תמורת רגולציה, נכון? אין טענה בשלב הזה.

ת: לא.

ש: אוקיי. כלומר, למרות שיש מסמכים שאתה מפיק ברקע, בצד.

ת: לא, לא, לא. ואני חוזר ואומר, ואני עוד פעם אומר, אני אשמח לקבל את תאריך הבקשת הרחבה, כי זה בדיוק הנושא הזה. לא הייתה הפקה נוספת על מה שהביאו לי, היה אירוע אחד, אלא לאחר חקירות של פילבר. לכן אני לא מקבל את הטענה הזאת.

ש: בסדר, אתה לא מקבל, בוא נמשיך.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זה חוות הדעת.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> כן, אבל זה חוות הדעת ב-1.8.

ת: יפה, אז זה בסמוך לזה, אני חוזר ואומר את זה. תודה על הזה, שאני עכשיו גם יותר רגוע.

ש: מה, של מה אתה רגוע?

ת: לא, כי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> הוא אמר, אם יציגו לי את התאריך של חוות הדעת, אמרנו לו.

ת: לכן אני בא ואומר, במועד הזה לא הייתה הפקה.

ש: מה זאת אומרת לא הייתה? הראיתי לך, ב-4.7 יש הפקה.

ת: שנייה, רגע. אמרת, ביקשת להפיק או דברים מהסוג הזה.

ש: תקשיב, תקשיב. תקשיב. אלי, אלי. ב-20 ומשהו ביוני שרה דוידי מפיקה מייל אחד בודד. אחר כך בעקבות בקשה שלך, מפיקים עוד שלושה מיילים ב-4.7.

ת: לא.

ש: בסדר, לא, אז העדים משקרים. בסדר, אתה עובר מייל.

ת: אגב, אגב, מה התאריך של שלושת המיילים? אתה יכול להגיד לי אותם?
ש: כן.
ת: איך?
ש: כן, כן.
ת: לא, המייל של שרה או משהו כזה.
ש: מה?
ת: לא אמרתם יוני משהו?
ש: ביוני.
ת: מתי ביוני?
ש: לפי מה שאומרת, כנראה סוף יוני. 20 ומשהו ביוני.
ת: לא, מה הסימון? מה הסימון עליו?
ש: אין סימון, הסימון בנובמבר.
ת: אני אומר לך, אירוע אחד, הבקשה שלי הייתה בסמוך לאירוע הזה.
ש: בוא נמשיך, בוא נמשיך. בכל מקרה, אדרבא, בוא נסדר רגע את מה שאתה אומר. 10.7 בוודאי שאין טענה לשוחד, הצו הזה לא עוסק בסיקור. זה נכון?
ת: כן.
ש: ברור.
ת: כן.
ש: פשוט.
ת: כן.
ש: יופי. בוא נראה לאן זה מוביל אותנו. מה שראינו זה את העניינים של רגולציה על בסיס המסמכים שראינו מקודם, שהפקתם לשיטתנו שלא כדין. נתקדם יומיים בזמן. 12.7.2017. אתה מעורב בחקירה שלו, לא מישהו אחר. אתה חוקר אותו, נכון? זוכר?
ת: היה מקטע של חצי שעה.
ש: מקטע של חצי שעה. למה אתה בוחר לחקור אותו במקטע של חצי שעה?
ת: עוד פעם, עם החוקרת נכנסתי פנימה.
ש: למה? למה אתה חוקר אותו?
ת: כי אני רוצה לקדם את החקירה, הרבה פעמים.
ש: חקרת עוד נחקרים בתיק?
ת: מה?
ש: עוד נחקרים?
ת: לא שזכור לי.

ש: לא שזכור. אז רק פילבר שאתה אוסף חומרים נגד ראש הממשלה, הוא היחיד שאתה חוקר, בסדר. קורה. עכשיו, אתה אומר, מה שאתה עושה דרך אגב, אתה מציג לו את המסמכים שלשיטתנו הופקו שלא כדין מהצו הקודם.

ת: אוקיי.

ש: שסומנו כבר ביוני, אני יכול להראות לך את זה. אני אפנה את בית המשפט, נעשה את זה קצר. ת/601 ג', עמוד 392 לקובץ המאוחד, אתה רואה? אתה מציג את המסמכים.

ת: הם לא הוצגו קודם לכן גם?

ש: עכשיו תראה.

ת: אני שאלתי שאלה.

ש: כן?

ת: האם אני הראשון שמציג אותם?

ש: לדעתי כן, לדעתי.

ת: אז תבדוק את זה, כי אני לא בטוח.

ש: אני אבדוק. זו חקירה ראשונה, התשובה היא כן. לפי מה שאומרת חברתי, התשובה היא כן. אני משאיר כוכבית, כי לא בדקתי את זה עד הסוף, בסדר? עכשיו, ואתה שואל אותו על קשרים לא פורמלי עם בזק, שזה בוודאי לא נושא שקשור, לבריאות, זה נושא שלא קשור לפרשה מספר 1 באופן ברור. קשר לא פורמלי עם בזק זה לא פרשה 1, זה פרשה 3. אבל הפקת את החומרים מצו מפרשה מספר 1.

ת: מה זה? מה השאלה?

ש: אני רק מראה לך, שאת החומרים שהפקת בצו.

ת לא אני הפקתי, שהופקו.

ש: הופקו, אוקיי, מצו שקשור לבזק 1, אתה עושה בהם שימוש לצורך בזק 3.

ת: אוקיי.

ש: בלי צו הרחבה ובלי אישור, נכון?

ת: הדברים הם מאוד ברורים מאליהם.

ש: אני מסכים, נכון, באמת מאוד ברורים. ואתה עושה את זה שוב.

ת: להוציא את הקביעה המשפטית שלך כמובן.

ש: בסדר, הקביעה המשפטית שלי, שהצו הוא מוגדר על הנושא הנחקר, בסדר, אני מקווה שזהcommon knowledge. למעשה, גם אתה הודית בזה ביום הראשון של החקירה, כששאלתי אותך שאלה כללית. תראה, בעמוד, ב-12.7.2017, זו אותה חקירה אני חושב, עמוד 397, הקובץ המאוחד. כן, עמוד 79. בוא תראה את חילופי הדברים שם. ת/601 ג', פולינה אומרת איך אתה יודע שב-28.9.2017 סטלה שולחת למומו את, איך נקרא הפרדה מבנית, טיוטת מדיניות, זה מסומן ז"ל 7 מה-2.7.2017? ואז לא, זה 28.9, לא, לא, הסימון, הסימון. ואז פולינה אומרת מתוך ז"ל 3, מה-20.6.2017,

המסמך שמומו כתב לבד, מגיע עם בזק וכתוב פה למעלה, לערוך כמכתב של מנכ"ל משרד התקשורת, הוא אומר סליחה, ואתה אומר וואו, וואו, וואו, וואו. אתה רואה את זה? כן, הרבה וואו. למה אמרת לו את זה, כי מה?

ת: כשם שיש פה מהלך חריג, כשהוא מבקש מהם משהו שהוא אחרי זה ידביק עליו, אם אני הבנתי נכון, את, על נייר מכתבים של משרד התקשורת. לא נראה לי התנהלות.

ש: כלומר לא קשור לתזרים של בזק, דרך אגב, זה מאוד לא חריג.

ת: מה הקשר? אנחנו נמצאים בחקירת פילבר.

ש: כן, אבל המסמך הופק מצו מחקירה אחרת.

ת: בסדר, אוקיי.

ש: אז משהו שהוא לשיטתך לא חוקי, לשיטתנו אין שום בעיה איתו, אבל אתה מבצע מעשה לא חוקי.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אני מתנגדת לשאלה. אני מתנגדת לשאלה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> חבל על הזמן.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה להפרדה המבנית, זה בוודאי לא, אפילו לשיטת חברי.

ש: לא נכון, אבל בוא נתקדם. בסדר, אני רוצה להתקדם לחוברת. אתה זוכר שאמרת לבית המשפט שבחוות הדעת של זיידנשטדט היו כמה דברים, אחד מהם זו חוברת של פילבר עם מאמרי דעה.

ת: אני אומר עוד פעם, למיטב זכרוני, שנייה, לא. אתה רוצה לסיים את השאלה?

ש: האם זה נכון?

ת: אני אומר עוד פעם. ברקע להתנהלות של פילבר עמדו גם הדברים האלה. האם ציינתי את זה בחוות הדעת? יש מצב שכן, זה לא זר היה לי בעת ההיא.

ש: טוב, ודבר נוסף שדיברת זה משהו שקשור לתכתובת על עיתונאי, כן להעסיק אותו, לא להעסיק אותו, אתה זוכר?

ת: כן.

ש: יופי. מתי הפקת את המסמכים האלו?

ת: אני לא הפקתי אותם.

ש: מתי הם הופקו?

ת: אמורים להיות מסומנים, אני לא יודע, אין לי מושג. אני לא הפקתי אותם, הביאו את זה אליי.

ש: מי הביא את זה אליך?

ת: לדעתי יריב עמיעד או הביאו אליי. אני חושב שיריב עמיעד היה זה שחשף את החומרים האלה, זה לא הגיע מאיך קוראים לה, מהמודיעין או מאריה, זה משהו אחר לחלוטין.

ש: וזה בחוות הדעת שלך.

ת: מה?

ש: המאמרי דעה זה בחוות הדעת שלך.

ת: מאמרי דעה?

ש: כן.

ת: לא מאמרי דעה, היה שם איזשהו מחקר שבחן את דרך סיקור ראש הממשלה ביחס לוואלה, ששלמה פילבר הביא אותו לשאול אלוביץ'.

ש: יופי, מאיפה המידע הזה שיש לכם ששלמה פילבר העביר? איפה תפסתם את זה?

ת: אני לא זוכר.

ש: אז אני אומר לך.

ת: אז אתה לא צריך אותי.

ש: ודאי שאני לא צריך אותך. קודם כל זה הופיע בחוות הדעת, עכשיו אנחנו שומעים שהיא מאוגוסט, נכון?

ת: אני אומר עוד פעם, אני לא יודע אם זה מצוין שם, אבל זה בוודאי עמד ברקע.

ש: תראה, כבודכם, חוות הדעת אצלכם, יש שם התייחסות לקובץ מאמרי הדעה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אני לא זוכרת.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> כן, התשובה היא כן.

ש: התשובה היא כן, מצוין.

ת: הקלת עליי, אני כבר הרגשתי שאני קצת. חבר'ה, זה, אני עוד פעם אומר, אני 9 שנים אחרי. לא, זה לא עזוב. אני מנסה פה לענות על כל, כן? לשחרר? אתה פה מנסה לגרור אותי לכל מיני מוקשים מיותרים, כאשר הדברים האלה ברורים מאליהם, באמת.

ש: טוב, בוא נעשה את זה לפי הסדר, טוב? אנחנו, אני רוצה להראות לך את מה שקיבלנו מהפרקליטות, תכף נראה האם הניירון הזה, שהוא ניירון יסודי בתיק, האם הוא הופק כדין או שלא כדין, תכף נראה שגם הוא הופק שלא כדין. נ/4374, 680. אוקיי, נתחיל, אז נתחיל קצת אחורה, 683, אז זה נ/3214, בסדר? כתוב פה המסמך שלפנינו סוקר אמצעים ראייתיים שעלו מתוך חקירת בזק, כשעיקרם.

ת: מה זה?

ש: לא זה, לא זה. טוב, בסדר, נעשה את זה. אוקיי, בוא נראה, נקרא ביחד, ככה זה ניירון שנכתב ב-25.9.2017, ממצאים נוספים חקירת בזק, אתה רואה שכתוב פה חקירת בזק?

ת: כן.

ש: המסמך שלפנינו סוקר ממצאים ראייתיים שעלו מתוך חקירת בזק, שעיקרם בבקשות מגורמים הנחשבים מקורבים לראש הממשלה, המועברות לשאול אלוביץ' ולמנכ"ל וואלה, לקבלת סיקור אוהד לראש הממשלה ואשתו. עכשיו, זה מצג לא נכון, נכון? זה מצג לא נכון, כי זה לא עלה בחקירת בזק, זה חיפוש שלך שאתה עשית, שהוא לא קשור לבזק, הוא קשור לכתבה של גידי וייץ.

ת: אני לא כתבתי את המסמך הזה.

ש: אה, בסדר, אני רק אומר התוכן פה לא נכון.

ת: אני לא אחראי לתוכן.

ש: 100%, אתה לא אחראי לתוכן. דרך אגב, זה מכתב שהופנה לראש הממשלה.

ת: בסדר, אז תפנה למי שכתב.

ש: בסדר, 100%, כי זה בוודאי לא נכון, זה לא עלה.

ת: אז מה, אתה מפנה אצבע מאשימה אליי?

כב' השופט משה בר-עם: אני מבקש לקבל את העמדה של אדוני, כי הרי אדוני יכול לאשר או להכחיש.

ש: בנוסף, עלו ממצאים הקשורים לקשר בין פילבר לאלוביץ', בכל ... ביחס לכמות הכתבות השליליות בוואלה כלפי ראש הממשלה.

ת: זה איזשהו סיכום של מה שאני הגשתי להבנתי.

ש: זה למעשה פנייה ליועץ המשפטי.

עו"ד יהודית תירוש: סליחה, אני מתנגדת לשאלה, בהמשך, רק רגע, עורך דין לוי, רק רגע.

כב' השופט משה בר-עם: ...

ת: לא, אני לא כתבתי את זה, אני כל פעם מושחר, מה.

כב' השופט משה בר-עם: אני רק אומר, התשובה של אדוני אולי מייתרת התנגדות. הוא אמר אין לי מושג, אז אפשר להתקדם.

עו"ד יהודית תירוש: אבל רואים גם מי כתוב למטה.

עו"ד עמית חדד: אנחנו אמרנו שזו הפרקליטות. מה זה קשור שזה?

עו"ד יהודית תירוש: אני מבקשת לענות לעד בעניין הזה.

עו"ד עמית חדד: אמרתי שזו הפרקליטות, רק המצג שהוצג ליועץ המשפטי לממשלה כאילו זה דברים שעלו אגב חקירת בזק, הוא מצג שקרי, מה לעשות. העד מאשר את זה, שקרי.

ת: מה? מאשר? לא מאשר.

ש: רגע, אתה לא מאשר?

ת: אתה שותל את הדברים האלה בפרוטוקול, זה מה שזה, אני מאשר שזה שקרי?

ש: אלי, אין בעיה, האם זה נכון.

ת: הקביעות המשפטיות שלך הן רלוונטיות אולי הסכמים, תחסוך אותן ממני.

ש: האם החומרים שאתה אספת ביחס לבקשות מגורמים הנחשבים, זה כבר דרך אגב אחרי החיפוש שלך שאתה מורה לבצע אותו, אני מזכיר, בסדר? זה בספטמבר, חוות הדעת שלך מה-1.8, כך למדנו. האם זה עלה מתוך חקירת בזק? אתה אישרת לי מקודם שלא.

ת: מה עלה מתוך חקירת בזק?

ש: כל מה שקשור לכתבות, להפקה.

ת: אני באמת שואל, יש עוד פער לגבי הטיימליין? באמת, אני שואל ברצינות כדי שאולי תדייקו אותי באירוע, באמת.

ש: כבודכם, אנחנו אומרים שהמצג שיוצג ליועץ המשפטי לממשלה.

ת: בסדר, אבל זה לא אני, מה אתה רוצה להגיד?

ש: 100%, רק תגיד שמה שאמרתי הוא לא נכון, אז בוודאי שהוא נכון, עכשיו בוא נתקדם. עכשיו, יותר מזה, דרך אגב אתה רואה שיש פה גם את המידע הנוגע לכמות הכתבות השליליות בוואלה כלפי ראש הממשלה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> זה לא מסמך שלו.

ש: מה? גברתי, אז מה? הוא עדיין יכול להתייחס לעובדות, אז זה מה שאני אומר. שנייה, גברתי תשמע את השאלה, שנייה. מידע ביחס לכמות הכתבות השליליות, זה למעשה הסקירה הזאת שדיברת עליה. תכף נראה את זה, אם זה לא ברור לך, אתה לא רוצה לאשר, תכף נראה. קודם סיפרת 100 פעמים שזה היה, אבל בסדר. עכשיו, כתוב פה שזה ביחס לבקשות מגורמים הנחשבים מקורבים. אנחנו ראינו בחומר שהועבר לנו שזה רק זאביק רובינשטיין. א', איך אתה יודע שהוא מקורב? ב', מי הם המקורבים הנוספים שמצאתם בשלב הזה?

ת: בנושא כתבות?

ש: כן.

ת: לא זוכר מישהו נוסף.

ש: אוקיי, בסדר, אתה לא זוכר, אז פה כתוב לשון רבים אבל אולי זה ... אני לא יודע, בסדר. עכשיו, בעקבות החקירה של חן נהורן קיבלנו מייל מהפרקליטות, בוא נראה אותו. למסמך זה צורף מסמך מטעם מחלקת חקירות של רשות ניירות ערך, הסוקר ממצאים ראייתיים שעלו מתוך חקירת בזק, שוב, אמירה שהיא לא נכונה. מה זה? שזה המסמך שלך, שעיקרם כ-10 בקשות. דרך אגב, חשוב לנו לדעת.

ת: סליחה, סליחה, איבדתי אותך, שנייה, איזה מסמך מדובר?

ש: שנייה רגע, חכה רגע. גברתי, רק לגבי המסמכים בחוות הדעת של זיידנשטדט, בחוות הדעת של מר אלי לוי, גם חשוב לנו לדעת האם הוא הציג את זה כאילו שזה נתונים שעלו מחקירת בזק. זה גם דבר שהוא חשוב, לגבי הצורך לקבל את זה. למסמך זה צורף מסמך מטעם מחלקת חקירות של רשות ניירות ערך, הסוקר ממצאים ראייתיים שעלו מתוך חקירת בזק, שעיקרם כ-10 בקשות מגורמים הנחשבים מקורבים לראש הממשלה. שוב אני לא יודע מי זה הגורמים, אני מכיר רק זאביק רובינשטיין, המועברות לשאול אלוביץ' ולמנכ"ל וואלה לקבלת סיקור אוהד לראש הממשלה ואשתו, וכ-6 מקרים בהם פועל ישועה לשינוי תוכן באתר, כשחלקם באתר אלוביץ'. בנוסף, עלו ממצאים הקשורים לקשר בין פילבר, בין פילבר לאלוביץ', בכל הנוגע למידע ביחס לכמות הכתבות השליליות בוואלה כלפי ראש הממשלה, לפני ראיות המצביעות על מעורבותו של פילבר בניסיון להשפיע על מינויים בוואלה. אז אנחנו רואים שאת חוות הדעת הזאת אריה כותב יחד איתך, זה מה שסיפרת לנו,

או שאתה כותב, מה זה? ושיש בה גם התייחסות למסמך הזה, שפילבר לשיטתכם העביר לאלוביץ', אתה רואה? זה מה שסיפרת על זה, סיפרת על זה 100 פעמים היום.

ת: כן, כתוב.

ש: בסדר. עכשיו בוא נראה את המסמך הזה, את יכולה להציג? אני עובר ל-707. תראה, לנו אין שום תיעוד לגבי חיפוש שמבוצע בטלפון של פילבר לפני ספטמבר 2017, אתה יודע להסביר לנו איך זה יכול להיות?

ת: אין לי מושג.

ש: אין לך מושג. אין שום תיעוד שמדבר על חיפוש בענייני סיקור להבדיל מרגולציה?

ת: אין לי מושג.

ש: ברור גם שלא היה לך שוב צו שמאפשר חיפוש של סיקור, נכון? זה אישרת לי, שבזק 3 לא קשורה לסיקור, את זה אישרת לי.

ת: בזק 3 לא קשורה לסיקור.

ש: אני לא שומע.

ת: בזק 3 לא קשורה לסיקור בתחילת הדרך, כן? לא בהמשך.

ש: כשהוצא הצו, לא קשור לסיקור.

ת: כשהוצא הצו, בתחילת יולי או מתי שזה לא היה, הוא לא היה קשור לסיקור.

ש: אז עכשיו תסביר לי אם זה לא קשור לסיקור, מכוח מה אתם מפיקים מהטלפון שתפסתם ב-12.7.17, שנייה, תכף. כשתפסתם ב-12.7.17 אתם מפיקים את החוברת הזאת, קובץ מאמרי דעות וואלה. מכוח מה אתה מפיק את זה? אין לך צו.

ת: אני אומר, עוד פעם, הדבר הזה הופק והובא לידיעתי, אגב לא מאריה ולא משרה לדעתי.

ש: אז מי הגיע לזה?

ת: מגיע אליי מהחקירות, יוזמה של אחד החוקרים או משהו כזה.

ש: עכשיו בוא תראה, בוא תראה מה קורה, תעלי למעלה טיפה, בוא תראה. תסתכל פ"ג, מי זאת? פולינה אמרנו?

ת: כן.

ש: כן, שאלה רטורית. מה התאריך שכתוב שם?

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> 13.12.17.

ש: 13.12.17, אבל כבר בנייר שלך מה-1.8 אתה סוקר את הנייר הזה.

ת: נכון.

ש: למה הוא לא מסומן כשמפיקים אותו?

ת: אני אומר לך, הנה, אני אומר לך, הפקתי אותו, הוא הובא לשולחני בסביבות, בסמוך, במהלך חודש יולי ככל הנראה.

ש: כן, למה אתם לא מסמנים? מה זה? למה אתם לא מסמנים אותו בעצם?

ת: הנה, פתרנו, פתרנו את הבעיה, אין לך עכשיו חסך או חוסר.
ש: הבעיה היא בעיה בלתי פתירה שאמורה.
ת: אז אם היא בלתי פתירה.
ש: לזרוק כבר את התיק הזה מאיפה שצריך לזרוק אותו, מקום מאוד גבוה. אבל אתה יודע, תפסנו אותך, אתה יודע, תופסים אותך עם היד בתוך קערת העוגיות, אתה יודע, טוב, תפסת אותי. נו, אז בסדר, תפסת אותי.
ת: אני סיפרתי לך את זה.
ש: מה סיפרתי?
ת: אני מספר את זה כבר בפגישה השנייה, שהנושא הזה עלה בתוך.
ש: לא הבנתי, סיפרת לי.
ת: אתה לא קיבלת.
ש: אתה סיפרת שזה לא סומן?
ת: מה זה?
ש: סיפרת שהפקת את זה שלא כדין?
ת: כן.
ש: מה זה סיפרתי?
ת: כן, אוקיי. אה, שלא כדין, אז לא, בוא, טעות שלי.
ש: לא, אם מודה ועוזב מקום, לא מזכירים לחוזר בתשובה את חטאיו, זה אני מוכן לעשות.
ת: זה חל עליך.
ש: תבוא, תגיד חטאתי, העוויתי, פשעתי, פעלתי שלא כדין.
ת: אתה גם? תגיד את זה על עצמך? כל התזה שבנית סביב האירוע הזה?
<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אפשר להמשיך.
ת: רק תסביר למה זה לא מסומן בזמן.
ת: לא סומן, עובדה, הופק במהלך יולי, הוגש לפרקליטות במסגרת חוות דעת להרחבת החקירה.
ש: כתבת להם שזה הופק שלא כדין?
ת: הם ראו את זה. תקשיב, היו ישיבות בפרקליטות על הדברים האלה, הכל מונח לפניהם. כל האירוע הזה לא היה סוד נסתר או איזה.
ש: אני יודע, אנחנו נגיע להמשך, אנחנו נראה עוד לא סודות נסתרים. אז גם זה הופק שלא כדין, לא סומן, וסומן בדיעבד. דרך אגב, יש מזכר שמלמד אותנו מתי זה הופק?
ת: לא, מניח שלא. אני לא כתבתי את המזכר. אני לא כתבתי את המזכר.
ש: בסדר, עכשיו בוא נראה. אי פעם ביקשתם צו הרחבה לטלפון של מר פילבר? באיזשהו שלב מהשלבים?
ת: לא היה צו.

ש: היה לך צו על ענייני בזק 3, לא על ענייני סיקור. האם אי פעם ביקשתם צו הרחבה?
ת: אין לי מושג.
ש: אז התשובה היא לא. בוא נראה עוד נקודה ובזה אולי נסיים, אולי נעשה עוד נקודה אחת אחר כך. תציגי את החקירה של פילבר ב-23.10.2017.
ת: סליחה, מתי?
ש: 23.10.2017.
<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> איזה מוצג?
ש: תגיד לי, אולי לפני כן באמת, כמו שמציע עורך דין וולנרמן בצדק. איפה הסימון? אמרת שיש גם הודעה בקשר לעיתונאי, לא לקדם אותו. איפה זה? לא, איפה זה קיים?
ת: איפה ההודעה הזאת?
ש: איפה ההפקה? איפה היא?
ת: לא יודע. אני יודע שהיה דבר כזה, אני לא.
ש: יותר מאוחר זה לא מעניין. איפה ההפקה מזמן אמת, לפני אוגוסט?
ת: עוד פעם, אין לי מושג.
ש: תגיד, למה בכלל שתפיקו התכתבות בקשר למינוי של עיתונאי, עם צו שלך לא עוסק בסיקור?
ת: טוב, הדברים האלה הובאו לשולחני, וצירפתי אותם, אפילו אני חושב, כמעט בטוח, לא בקשה שלי ולא זה. הציגו לי את זה, צירפתי את זה ל-
ש: שלא כדין. ולא חשבת, חבר'ה, אולי נלך, נרחיב את החקירה, נבקש רשות, בית משפט, נבין.
ת: זה מה שעשיתי.
ש: כן? פנית לבית המשפט?
ת: פניתי לפרקליטות.
ש: מה זה הפרקליטות? תגיד לי, זה יד ימין ויד שמאל שלך?
ת: תראה את הזמן. פניתי לפרקליטות עם כל המידע הזה, הכל הונח לפניהן והתהליך התגלגל כפי שהתגלגל.
ש: תראה, הפרקליטות לא מלבינה את החטאים.
ת: בסדר, אז חטאתי.
ש: היא מקסימום שותפה לאותם חטאים.
ת: בסדר, נו מה, אנחנו חוזרים עוד פעם לקביעות המשפטיות שלך?
ש: בסדר.
ת: בסדר, זה מה שיחליט בית המשפט.
ש: אז בוא, אני מראה לך, מה אתה אומר?
ת: מה שיחליט.

ש: אז אם אני שומע אותך גם עד, וזה לא נשאל ולא נענה. 23.10.17. טוב, רק אני אומר לך שאתם מציגים לו את ההודעה הזאת בחקירה שלו? רק באוקטובר.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אז זה בטוח שזה לא סומן? כשהם מציגים לו משהו בדרך כלל זה מסומן?

ת: איזו הודעה? אני יכול?

ש: אז בואי נראה את זה, בסדר.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> ככה זה בדרך כלל.

ש: הנה, אין בעיה, בסדר. אמרה חברתי אולי איזה סומן, אז נראה את זה. 23.10.17, איזו הודעה? לא, אבל איזה ת/ זה אולי? זה הוגש? טוב, תכף נגיד איזה ת/, אבל זה נראה לי נ"צ מספיק טוב. בסדר, אתה רואה, בשעה 6:10 דקות ניר חפץ שולח לך מסרון וואטסאפ לנייד, תזדרז עם ההמלצה שלך הוא כותב, ואתה מעביר וואטסאפ שקיבלת מאיפה שמכשיר הנייד ... ואני מקריא לך את הוואטסאפ, מומו כותב לך מקף, יש בן אדם יושב, יואב גולן וכולי. כל זה הופק שלא כדין.

ת: יש וטו על האיש, מקף, מקף, סימן קריאה.

ש: מקף, סימן קריאה, סימן שאלה, סימן תמיהה, 100%. תסביר לי מכוח מה הפקת את זה.

ת: אני לא הפקתי.

ש: אתה לא הפקת, בסדר, בלי אישור. תראה, מה שקרה זה שבניגוד למה שנטען פה, שבעקבות החומרים שלך לא קרה כלום, והפרקליטות הייתה זהירה יותר ממך, זה נכון שאתה חקרת למעשה את ראש הממשלה בלי אישור, וביקשת להמשיך לחקור אותו. מה שקרה זה שבעקבות החומרים האלה שהופקו שלא כדין, אני גם מדבר לבית המשפט בהקשר הזה, מה זה? דרך אגב, מהפרקליטות עולה שכן ביקשת לחקור עבירת שוחד נגד ראש הממשלה, כי מקודם אמרת לבית המשפט שזה לא נכון.

ת: עוד פעם, הנוסח כתוב שם, אני חושב ש-

ש: לא, לשיטת הפרקליטות בשלב זה, אין בסיס ראייתי מספק להקמת החקירה בעבירת שוחד כנגד מעורבים נוספים בין ראש הממשלה. פשוט גברתי שאלה אותו 100 פעמים מה בדיוק הוא ביקש, אז.

ת: שנייה, אני אומר, זה כתוב, למה?

ש: כן, זה כתוב.

ת: זה כתוב מה שביקשתי ואם ביקשתי, זה כתוב, אני לא יכול להחזיר את הגלגל לאחור.

ש: בסדר.

ת: אני חושב שזה לא היה כתוב בצורה כזאת נחרצת, אבל אולי כן.

ש: כן, אבל נתקדם. בסדר. טוב, החקירה הקודמת היא ת/606. עכשיו תראה מה קורה. החומרים האלו שאתה קוצר מהגינה הרעילה הזאת לאורך תקופה עמוקה, בלי צו, בלי אישור של יועץ משפטי לממשלה, בניגוד לדין, כשאתה מפעיל אישי ציבור לעשות פעולות אסורות, עובדי ציבור, סליחה. אתה מגיש את זה לפרקליטות, ואז בוא תראה מה קורה, מתקבלת הרחבה של תיק בזק על בסיס החומרים

האלה, ובוא נראה את זה. שלום ליועץ, ראה מסמך שכתבה לפרקליטות מיסוי וכלכלה המצב. בנוגע למכתב, זה ב-27.9, כן. זה הוגש הדבר הזה? כן, אם כן, אז יופי. נ/4374, ואת שמה את זה גם? שנייה. ובוא נראה את העץ המורעל. שלום ליועץ, ראה המסמך שכתבה עלי פרקליטות מיסוי וכלכלה. זה שי ניצן, לא כנראה, למרות שמחקו למעלה את הכותרת, אבל למטה כתוב שם. המצב בנוגע למכתב של רשות ניירות ערך, שביקשה להרחיב את חקירת פילבר המצב אף הוא. אז בעקבות החומרים שהופקו שלא כדין. כפי שתראה, עמדת מיסוי וכלכלה, שתואמה גם עימי, כי אכן יש מקום לחקירת פילבר עצמו בנושא מניעיו להיטיב עם בזק. אז קודם כל, בעקבות החומר שאספת, קיבלת, קיבלת אפשרות להרחיב את החקירה למניעי פילבר.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת לשאלה. מתנגדת, שהעד ייצא.

עו"ד עמית חדד: אז אני אסיים.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: רגע, שיסיים את השאלה.

ש: ... שעלו מחומרי חקירה שנתפסו. שאלו החומרים שאתה צירפת, שמופיעים בחוות הדעת, שנתפסו שלא כדין, אכן מקום לפתיחת חקירה נגד ראש הממשלה ואחרים מחשדות רחבים יותר, שהעלתה רשות ניירות ערך. א', בניגוד למה שאמרת בעקבות השופטת, שלא ביקשת לחקור את ראש הממשלה ... רחבים יותר. כעולים מסוף המסמך, לאחר שהרשות ראתה לעמדתנו, היא למעשה חזרה במבקשה הרחבה ומסתפקת בבקשה מצומצמת שלה מסכימה הפרקליטות לקראת הישיבה מחר, אני מעביר המסמכים הללו לעיונך, שי. ואז היועץ אישר לפעול על פי המתווה שהציע פ"מ.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ומה השאלה אליו?

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת אז שלא יענה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כן, אבל מה השאלה אליו?

ש: אל תענה. אתה יודע מה? אני אחלק את זה לשאלות משנה ואז נראה, בסדר? אם יש לך התנגדות, אז תתנגדי. פה כתוב בהקשרים שעלו מחומרי חקירה שנתפסו, אלו חומרים שלך.

עו"ד יהודית תירוש: אני מתנגדת לשאלה, מתנגדת.

עו"ד עמית חדד: שייצא.

עו"ד יהודית תירוש: שייצא, אין בעיה.

ת: אז אני בשירותים.

עו"ד יהודית תירוש: אם זה יהיה מהר, תשלימי את זה רגע, בבקשה. ואם תוכלי להראות את ההמשך של זה, של מה שהעברנו לכם. כן, תמשיכי רגע בבקשה. כן, אז רק רגע, אבל אני רוצה להתנגד. אני מבקשת להניח את זה, את סעיף 3, תודה. אוקיי, מה שאני רוצה לומר זה שבעצם הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה קיבל את העמדה הזאת, סירבה לפתוח בחקירה על שוחד על בסיס המיילים שנאספו, והפרקליטות המליצה לחקור את מניעי פילבר על בסיס שני דברים שנמצאו אצלו בטלפון, שזה חוברת מאמרי הדעה והווטו על יואב גולן, ולא על בסיס המיילים שהוא אסף. לכן חברי, כשהוא מציג לו את כל הדברים במרוכז, אז הוא מאחד בין כל החומרים ביחד, כשזה לא מה שהוחלט, ומכיוון

שאנחנו רואים בהמשך שהיועץ המשפטי לממשלה מקבל את עמדת פרקליט המדינה דאז, שמקבלת את המלצת פרקליטות מיסוי וכלכלה, צריך לדייק את זה. אני מבינה שלחברי יש טענות גם לגבי חוברת מאמרי הדעה והווטו על יואב גולן, שנתפס בטלפון של מר פילבר לאחר קבלת צו מתאים, התכתבויות, סליחה, אני מדברת, לא להפריע לי. התכתבויות לשיטתנו, התכתבויות, אני מזכירה, פרשה 3 עסקה בקשר לא תקין של פילבר עם אנשי בזק, אלי קמיר ואלוביץ'. התכתובות האלה הן מול אלי קמיר ואלוביץ' ולכן הן הותרו בטלפונים שלו. את הדברים האלה הפרקליטות אישרה לחקור בגלל שהיא לא חשבה שיש כאן מספיק לעבירת שוחד, כן, אנחנו לא ידענו כל הדברים שחברי מציג כאן כרגע, אנחנו לא, אבל זה לא העניין. חברי אומר לו כל החומרים זה כל החומרים שמצאת, והוא לא מדייק עכשיו ... בעמדה של הפרקליטות ומה אישר היועץ המשפטי, ולכן אני מבקשת מחברי להפריד ולהגיד לו אם הוא רוצה לשאול אותו. קודם כל זה לא הוא, אז מה הוא יכול לומר על זה? זו עמדה של שי ניצן על חוות דעת של פרקליטות, מה יש לו לתרום לנו אני לא יודעת, אבל גם אם הם מניחים בפניו ורוצים להגיד לו תראה, מה שאתה אספת באופן לשיטתנו לא חוקי הוביל לאישור, אז אני רוצה שהוא ידייק. מה שהוביל לאישור כאן, זה חוברת מאמרי הדעה שנתפס בטלפון של פילבר והווטו על יואב גולן שנתפס בטלפון של פילבר ולא המיילים, זה מה שעולה מחוות הדעת של הפרקליטות, מה לעשות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה לא עולה מחוות הדעת, ובכל מקרה גם חוברת מאמרי הדעה נתפסה שלא כדין וגם הוואטסאפ הזה נתפס שלא כדין.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה לשיטתך, תדייק.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה לא לשיטתי.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אבל בכל מקרה זה בוודאי לשיטתך, כי בית משפט עוד לא נתן הכרעה, אז בוודאי שזה לשיטתך, מה לעשות.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה לא לשיטתי.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה לשיטתך.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> זה לשיטתו כשהוא אמר שהצו התקבל לא על סיקור, זה מה שהוא אמר, זה מה שהוא אמר.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> אוקיי, זו עדיין מסקנה משפטית שלך, זו עדיין מסקנה משפטית שלך, כי מסמכים נתפסים באקראי גם במסגרת חקירה. אתה יותר מנוסה מזה לדעת שמסמכים.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> יהודית, תודה. לא יודע מה זה הפיליבסטר המיותר הזה.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> זה התנגדות והסבר, אבל לא הייתה החלטה של בית המשפט.

ש: לא צריך, לא צריך, לא צריך, בואי נתקדם. אז בוא נבין את האישור של היועץ המשפטי לממשלה, בסדר? חלק, אתה קיבלת את האישור הזה, נכון?

ת: אני לא בטוח.

ש: מה זאת אומרת לא בטוח? אתה מבקש אישור, אתה מקבל אישור, כתוב שאתה גם מסכים לו.

ת: אני מסכים לו?

ש: כך כתוב.

ת: אני באמת לא זוכר.

ש: כך כתוב.

ת: תקשיב, בעובדה, ידוע לי שניתן אישור כזה. הגיע אליי ישירות, הגיע ל-

ש: אני שאלתי אם הגיע ישירות? מה אכפת אם זה הגיע ישירות או לא? בסדר, הכל בסדר. בוא נבין עכשיו, חלק גדול מהבקשה שלכם לא קשור לפילבר, נכון? הוא קשור לראש הממשלה.

ת: הבקשה שלנו מפורטת והיא מונחת בפני בית המשפט.

ש: אותם 16 מסמכים שראינו בפניות בין הסיקור, קשורים לראש הממשלה, זה רובינשטיין, רעייתו של ראש הממשלה, ראש הממשלה עצמו.

ת: ואני שוב חוזר, יש גם את המחקר הזה על דרך הסיקור הבעייתית של וואלה, שנדרש פילבר להעביר לשאול אלוביץ' ויש גם את האירוע עם העיתונאי. אל תנתק בין הדברים.

ש: הפוך, אני לא מנתק בין הדברים, זה בדיוק מה שאני אומר, אני לא מנתק, אני לא מנתק בין הדברים. עכשיו, בכל מה שקשור לראש הממשלה קיבלתם שלילה מוחלטת, נכון? אין מקום לפתיחה נגד, חקירה נגד ראש הממשלה, נכון? שואל אותך.

ת: לא, ראיתי את נועה, אמרתי אולי. המנדט ניתן כפי שניתן.

ש: המנדט ניתן כפי שניתן.

ת: הוא ברור, הוא ברור מאוד.

ש: פילבר עצמו.

ת: אולי אני אחסוך זמן, אפשר לנסות להציע לכם?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> תנסה.

ת: האירוע הזה, רגע, שעורך הדין חדד יקשיב לי, כי אולי זה יחסוך זמן, אני אנסה למרות שהבנתי שאני נגזר עליי להגיע עוד פעם. תן לי רגע, שאלת שאלה. האירוע הזה, ואני לא מתחמק אם לא הבנתם עד עכשיו, כל מה שהיה, האירוע הסינגולרי הזה של האישור והזה, נוהל עקב בצד אגודל על ידי הפרקליטות.

ש: תראה, כשאתה לא היית פה, אמרה עורכת הדין תירוש בעוז, חשוב לי להבין שהמסמכים שאתה אספת, כך היא אמרה, אנחנו שמענו אותה, לא קשורים לאישור שנתן היועץ, שהקו הזה לא התקבל, לא על ידי הפרקליטות.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> נו באמת, אבל אתה לא מדייק. למה לא לדייק? יש שתי קבוצות של מסמכים, תפריד אותם.

ש: אין בעיה, הקבוצה, זה מה שאמרתי, הקבוצה של המסמכים שקשורה למיילים, רובינשטיין, זאביק רובינשטיין ואחרים, לא קשורה לאישור שנתן היועץ, הכתבות וכו'. זה מה שהיא אמרה פה.

ת: אז אם זה מה שהיא אמרה, אני אקבל את דבריה כפשוטם.

ש: 100%, בסדר. והאישור ניתן רק ביחס, ככה אני הבנתי מחברתי, לקובץ המאמרים שלשיטתנו הופק שלא כדין ולהודעה עם העיתונאי שהופקה גם היא שלא כדין לשיטתנו. זה מה שהיא טוענת, אנחנו נראה את זה בסדר, זה מה שכתוב. אומרת חברתי, גם זה מה שכתוב, אני רק מבקש לזכור את הדברים שיהדהדו בראשנו להמשך. בכל מקרה, האישור שקיבלתם בלי לספר ליועץ שפעלתם שלא כדין, כאילו שזה חלק מחומרי חקירת בזק, זה פילבר עצמו בנושא מניעיו, את זה אתה יודע?

ת: סליחה, עוד פעם?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> האישור שקיבלתם זה פילבר.

ש: פילבר עצמו ביחס למניעיו, זה מה שקיבלתם לחקור.

ת: אני עוד פעם לא זוכר את פרטי הזה, אבל זה כתוב.

ש: אז אני הראיתי לך את זה.

ת: אז אם זה מה שכתוב, אתה חושב שאני זוכר? מה שכתוב.

ש: זה האישור שראה לפני שנתיים וזה הוא זוכר שראה את זה הוא לא זוכר, בסדר. 100%. זאת אומרת למניעה צריך.

ת: יש יכולת להתווכח עם מסמך כתוב?

ש: אני אומר לך.

ת: אם זה כתוב זה ברור, אתה לא צריך אותי בשביל זה.

ש: בסדר, אז ניתן לכם לחקור את פילבר עצמו, הוא ולא אף אחד אחר, המניעים של פילבר, נכון? לא ראש הממשלה.

ת: עוד פעם, אני לא זוכר את האישור אבל ככל שזה.

ש: תציגי את זה, עזבי הוא.

ת: אבל חבר'ה, זה לא יעזור, אני מקבל בדיוק כהאי לישנא כל מה שכתוב באישור היועץ המשפטי לממשלה.

ש: מה אתה כמנהל מחלקת החקירות, מה חשבת שמותר לך לחקור בעניין ראש הממשלה?

ת: אני חוזר ואומר, אני בשלב הזה כבר יודע שאני עוזב את הרשות תוך מספר ימים. האירוע הזה מבחינתי, השאלות האלה לא הייתי מעורב בהן, לא הייתי בזה, ואני יודע ככל שאני זוכר נכון שמי שהנחה מה, מי, איך, כמה זה היה המערך המשפטי בליווי הפרקליטות, אני לא הייתי מעורב.

ש: המערך המשפטי מנחה מה לשאול? הם ראש צוות החקירה?

ת: יש פה אירוע שהוא מאוד עדין, מאוד מורכב וזה, כן, התשובה היא כן.

ש: אז מה זה? אתם מפקירים את העובדה שאתם מנהלים את החקירה, נותנים לליווי המשפטי והפרקליטות לכת איתכם?

ת: מכיוון שמדובר פה בנושא שהיועץ המשפטי והזה, אני חושב שזה היה נכון לתת את הליווי המלא לשאלות מאוד מאוד קונקרטיות.

ש: מה לשאול, איך שואלים?

ת: אני לא הייתי בתדרוך שהיה בין המחלקה, אני אומר לך עוד פעם לא הייתי מעורב.

ש: אתה מבין שיש פה גילוי עריות, נכון? בין התפקיד של הפרקליטות כמי שאמורה ללוות את התיק ובין מי שמנהל את התיק וחוקר אותו? היא אמורה גם לפקח, היא למעשה רק מפקחת.

ת: אתה נכנס לשאלות פילוסופיות.

ש: פילוסופיה, פילוסופיה קיומית. טוב, אני רוצה לנושא האחרון, בזה אני אסיים גברתי. הראיתי לך את הצו חיפוש שאין בו שום דבר, כלום ביחס לשאלה על מה. טוב, אתה יודע מה, אז עוד כמה שאלות בנושא הקודם. תגיד לי, אתה ידעת שאסור לכם לשאול את פילבר ביחס לשאלות על מי שמינה אותו, מי ששלח אותו, כי אין אישור לחקור על ראש הממשלה?

ת: אני לא, בעת הזאת?

ש: כן.

ת: אני אומר לך עוד פעם, לא הייתי מעורב בשאלות האלה.

ש: שאסור לעשות שימוש בשם של ראש הממשלה?

ת: הראית לי משהו מיולי. האם זה השתנה, לא השתנה? אני כבר לא יודע.

ש: בסדר, נעסוק בזה אולי בהמשך. אני חוזר לעניין צווי החיפוש. תראה, אתם פועלים גם הנחיות נוהל אח"מ, חלות גם עליכם, נכון?

ת: נוהל?

ש: נוהל אח"מ, איך שהמשטרה, אמת שזה הדין ביחס לצווי חיפוש, חל גם עליכם.

ת: אני חושב שהדין הוא אחיד לכל גופי החקירה, לא? תקן אותי אם אני טועה.

ש: נכון. עכשיו, בנוהל אח"מ כתוב שצריך לכתוב, שיהיה פרוטוקול בבקשה לצו חיפוש, צריך לסמן מסמכים, צריך לפרט בפני השופט את החשדות, במה בדיוק מדובר, פירוט.

<u>עו"ד יהודית תירוש:</u> לאיזה נוהל אתה מפנה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> נוהל, תכף נראה מאיזה שנה, הוא ישן. 2014.

ת: זה ישן ביחס אלינו.

ש: כן. אתה יודע להסביר לנו למה לא פעלתם לפי הנוהל הזה?

ת: לא מכיר את פרטי הנוהל, ואני מניח שעבדנו לפי החוק.

ש: אבל לא פעלתם לפי החוק.

ת: בסדר, זו הקביעה המשפטית שלך, יתמודדו איתה.

ת: אדוני הציג קודם איזשהו מסמך של בית המשפט שלא נהגו לעשות, לא כתבו, לא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שמה?

ת: ראינו משהו על המסך קודם.

עו"ד עמית חדד: כן, שהם לא פעלו, לא פעלו לפי החוק.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: הם, או בית המשפט.

עו"ד עמית חדד: לא, לא בית המשפט, לא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא, אל תעלו את זה שוב, לא חשוב, לא, נכתב בפרוטוקול.

עו"ד עמית חדד: היה כתוב שאין להם, נכון, שאין להם, שאין פה.

עו"ד יהודית תירוש: זה לא מה שהיה כתוב, היה כתוב שם שנמסר לנו בבית המשפט, כפי שבית המשפט זוכר גם ממה שראה, לא נהגו אז לעשות פרוטוקול ולרשום את הב"מ.

עו"ד עמית חדד: אפילו, זה לא נכון, יש לנו בקשות מאותה תקופה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אבל זה מה שהיה נכון. זה היה ...

ש: למה? בלי קשר, בלי בית המשפט. בנוהל כתוב יש לבקש מהשופט שהחומר הנוסף יוחזר למגיש הבקשה על מנת שיתויק במשטרה, בסדר? סעיף 4 לנוהל אח"מ מ-2014. לא קשור לבית המשפט, לא קשור לשום מקום. איפה תייקתם את החומרים שהצגתם לצורך קבלת הצו?

ת: אין לי שמץ של מושג.

עו"ד עמית חדד: בסדר, נו, אז הוא מספר לנו סיפורים.

עו"ד יהודית תירוש: איזה נוהל? איזה נוהל אתה מבקש?

עו"ד עמית חדד: נוהל אח"מ מ-2014.

ת: שזה לא מ-AI היום.

ש: מה זה, AI?

ת: לא, צריך להיזהר. לגבי נוהל אח"מ. קלילות, קלילות.

ש: אתם מכינים את זה ב-AI?

ת: לא, לא, קלילות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב, הלאה, עורך דין חדד, תעזבו את ה-AI, כן.

ש: כן, בסדר.

ת: היה קצת הפוגה קומית, אתנחתא קומית.

ש: לא, אנחנו לא, לא הכנו את נוהל אח"מ ב-AI. הוא מופיע, אם אתה רוצה אני אתן לך את הכתובת המדויקת, תוכל להיכנס בטלפון שלך גם.

ת: הכל בסדר.

ש: לא, לא יודע, אתה חושב שזה ב-AI.

ת: לא, אמרתי רק שזה לא ב-AI.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב, מה השאלה הבאה?

ש: טוב, בסדר, אתה רואה, נוהל אח"מ 2014, בקשה להוצאת צו חיפוש, לא קשור ל-AI. יש גם מקום שצריך להיות בפרוטוקול, שבית משפט יוכל לכתוב משהו. סעיף 4 מדבר, יש לבקש מהשופט

שהחומר הנוסף יוחזר למגיש הבקשה, על מנת שיתויק בתיק המשטרה. אנחנו רוצים לדעת מה הוצג לשופט, שום דבר פה לא קורה.

ת: אתה אומר את זה, אני באמת לא יודע להגיד לך, זה לא משהו ש-

ש: למה לא פעלתם על פי הדין?

ת: שנייה, אני אומר.

ש: הוא אמר שהוא לא יודע, אני מסכים. הוא רק אמר שזה יכול להיות ב-AI, רציתי להראות לו שזה לא ב-AI.

<u>כב' השופט משה בר-עם:</u> אני לא חושב שבשנת 14' היה AI.

ש: אולי הוא חשב שהיה.

ת: לא, היה, היה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> כן, עורך דין חדד.

ש: כן, זהו, להיום סיימנו פה.

ת: מה זה להיום?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> אז אנחנו נראה אתכם בעזרת השם מחר בתל אביב, את מר לוי נראה בעזרת השם ביום ראשון. טוב, תודה רבה לכולם.

- ההקלטה הסתיימה -

הוקלד על ידי שלומי בטיש

המחוזי ירושלים
* נאמן למקור *
51796870